

DESPERTA('T) CATALUNYA, SÓN LES SIS

Anàlisi del model de llengua dels mitjans
de comunicació públics de Catalunya

Annexos

Clàudia Sardà Amagat
Treball de final de grau
Facultat de lletres – Universitat de Girona
Tutor: Francesc Feliu
Maig del 2019

TN Vespre 1 Octubre de 2018. Presentador: Toni Cruanyes

Minuts transcrits: 00:00 – 30:03

Toni: Bona nit. L'independentisme omple els carrers per recordar l'1¹ d'octubre i els presos polítics.

A Barcelona s'han concentrat 180.000 persones segons la Guàrdia Urbana amb una marxa presidida per urnes de fa un any. Davant del Parlament, el voluntaris del referèndum han reclamat que es faci efectiu el mandat de l'1-O.

A la resta del país, les manifestacions i les concentracions han omplert les places davant dels ajuntaments. D'aquí uns moments estarem en directe a Barcelona, Vic, Girona, Tarragona, Lleida i Amposta.

Però la jornada² ha començat al matí amb les accions dels Comitès de Defensa de la República: talls de carreteres a les entrades de Catalunya i concentracions davant d'institucions econòmiques, com el Banc d'Espanya o la Borsa. A Girona han ocupat la seu de la delegació de la Generalitat, on han tret la bandera espanyola i han hissat una estelada.

Els CDRs reclamen al Govern que faci els passos necessaris per la implementació de la República i el president Quim Torra els anima a no deixar de pressionar-los. L'oposició i els partits de Madrid l'acusen de donar ales als radicals.

I en els esports, el Barça viatja demà a Londres per jugar la segona jornada de Champions. Els blaugranes³ s'enfronten al rival més dur del grup, el Tottenham, una gran oportunitat per passar pàgina a les darreres ensopegades de la Lliga.

Són 180.000 persones a Barcelona segons la Guàrdia Urbana, majoritàriament de forma pacífica i cívica, les manifestacions han estat inequívokes pel que fa al contingut polític: demanen que s'acabi el procés judicial contra els presos i els exiliats i també que s'implementi la República.

Intervencions de parlaments a la manifestació: «L'1 d'octubre serà sempre nostre»
«Ara fa un any, l'1 d'octubre de 2017 vam viure els moments més transcendents de la història del nostre país. Res no va poder aturar la ferma voluntat d'autoorganitzar-nos

¹ En general, per fer referència al primer dia de qualsevol mes, es fa servir el numeral *I*. La construcció *primer + de + el nom d'un mes*, formada a partir de l'elisió del mot *dia* ('el dia primer d'un mes determinat') actualment és menys habitual.

Font: Optimot. Fitxa 7820/3

² Pel que fa a la paraula «jornada» no hi ha cap problema. Però val la pena comentar que al *Manual d'ús* de la CCMA no accepten el mot «jorn» perquè el consideren d'ús no natural, i que s'ha d'optar per la forma «jornada» o «dia».

³ L'ésAdir (EAD) opta per l'ús variable del substantiu «blaugrana», mentre que aquest ús no està recollit al DIEC, que el manté invariable.

per aconseguir la lliure expressió del nostre vot» «Exigim per prendre el curs polític des de la unitat. Primer, el país».

Toni: Aquests missatges s'han sentit fa pocs minuts, però la manifestació de Barcelona ha començat a mitja tarda i ha anat des de plaça Catalunya fins al parc de la Ciutadella, davant de la seu del Parlament de Catalunya, i ha acabat, com dèiem, fa molt poca estona. Txell Ortiz.

Txell: Sí. Aquí, una representació de les urnes que hi va haver a les taules del col·legis de tot Catalunya, han⁴ arribat davant de les portes del Parlament i han estat entregades als presidents Quim Torra i Roger Torrent. En aquell moment, també, ha estat quan s'han obert aquestes urnes i també s'han llegit alguns dels missatges que hi havia a dins de les urnes. Uns desitjos de la societat catalana, han dit, per tal doncs que es fes efectiva aquesta República i que es fes efectiu aquest resultat de l'1 d'octubre d'ara fa un any. En aquell moment també s'hi han sentit consignes en contra del conseller Buch, a qui se li ha demanat també la dimissió, i també s'ha sentit consigna de⁵ «El poble mana, el Govern obeeix». Fa molta estona que aquesta concentració ha estat dissolta per l'organització, que és qui la convocava, la Plataforma U d'Octubre, però aquí, de moment, la gent no marxa. Davant de les portes del Parlament hi ha un cordó de Mossos d'Esquadra perquè durant uns instants semblava, doncs, que s'hi volia accedir però, de moment, ara aquesta tensió ha baixat i la calma ha tornat en aquí davant de les portes del Parlament. Un lloc, doncs, recordem en què demà hi ha d'haver el debat de política general.

Declaració d'Eduard Pujol: «Política i ciutadania, la política i la gent, les institucions i la gent, vam ser capaços d'anar junts, d'entendre el missatge de fraternitat que és propi de la República que volem construir. Fraternitat, unitat...»

Declaració de Marta Vilalta: «Hem de tornar a reconstruir, hem de tornar a recosir aquest fil de la unitat estratègica i de la unitat d'acció per tal de fer real la República. Que avui fa un any vam decidir què volíem ser».

Declaració de Mireia Boya: «Som al carrer per dir «ni oblit, ni perdó» i «apliquem el resultat de l'1 d'octubre», aquell referèndum que vam poder votar tot i la violència policial i que el vam guanyar, i que té un incalculable valor...».

Declaració de Marcel Mauri: «Nosaltres el que reclamem, ho hem dit sempre, és aquesta necessitat d'una unitat estratègica de les forces polítiques del nostre país, que sigui àmplia, una unitat que permeti avançar, avançar contra la repressió i també evidentment avançar amb els objectius polítics que l'1 d'octubre doncs van quedar clars...».

⁴ No hi ha concordança amb el subjecte «una representació de les urnes» «ha arribat». Però tant l'EAD com l'Optimot accepten la concordança en plural amb els subjectes que són una construcció partitiva.

⁵ La pronúncia que ha fet és incorrecta, ja que davant de cometes, si comencen per vocal, s'ha d'apostrofar: «Els articles definits *el* i *la* i la preposició *de* s'apostrofen davant d'una paraula o fragment escrit entre cometes sempre que calgui segons les normes que regulen l'apostrofació». Font: Optimot

Periodista que fa la crònica (Xavi Rosiñol): Fa un any, tots els que són aquí van viure un dia que no han oblidat. Per damunt de tot, l'urna és el símbol d'aquell 1 d'octubre. I cadascú en guarda un record.

Persona entrevistada al carrer (Miquel Lloveras): «Molta emoció, recordo la pell de gallina tot el dia, amb un sentiment de victòria clar...».

Persona entrevistada al carrer (Guillem Bogunyà): «I jo... ostra, jo vaig dir «estic orgullós de ser català i de vosaltres».

Persona entrevistada al carrer (Maria Jarque): «Ens arribaven imatges doncs de gent apallissant, i clar doncs la gent tenia por».

Persona entrevistada al carrer (Paqui Balaguero): «Vaig anar cap allà i em vaig trobar la gran desgràcia de veure com obrien el cap amb un home gran».

Xavi: Avui apareix a tot arreu el llaç groc. Fa un any ningú⁶ s'hauria imaginat què voldria dir. Avui el clam per la llibertat dels presos era el que més sonava, enmig de tambors i d'una coral que és a totes les manifestacions. Alguns intentaven vendre estelades, però la majoria les portava de casa. I avui s'han tornat a sentir crits que encara ressonaven de l'any passat: «Els carrers seran sempre nostres!».

En efecte els carrers del centre de Barcelona s'han tornat a omplir una vegada més, enèsima mostra de força de l'independentisme, però avui molts han arribat aquí amb un ànim diferent del de fa un any.

Persona entrevistada al carrer (Albert Illa): «Jo m'he desanimat una mica amb com ha reaccionat la política en general».

Persona entrevistada al carrer (Montserrat Alberich): «Perquè nosaltres som en una banda i sembla que els polítics estan amb una altra».

Persona entrevistada al carrer (Lluïsa Goberna): «Tindrien de començar ja a posar-se les piles, i lo que el poble està demanant, dona'ns-el».

Xavi: Mentre la multitud llançava exigències a la classe política, en un racó del carrer Fontanella una parella plorava abraçada. Ell és Roger Espanyol, el noi que va perdre un ull per una pilota de goma. S'han endut l'aplaudiment més unànim de la tarda.

Roger Espanyol: «Moltes gràcies a tots pels ànims. Fan molta falta. Gràcies».

⁶ Doble negació. L'Optimot ens diu que en registres formals s'ha d'utilitzar, però en informals no cal. En canvi, l'EAD permet no fer-la en qualsevol context. Aquest ús optatiu és degut a la reforma de la Gramàtica del 2016. «Quan les paraules *cap, enlloc, mai, ningú, res, tampoc*, algun dels grups començats amb un *ni* o alguna de les expressions *en ma vida, en ta vida*, etc. són en frases negatives i van davant del verb, és optatiu afegir-hi l'adverbi *no* per reforçar la negació. Cal tenir en compte, però, que en la llengua formal és més recomanable utilitzar-lo». Font: Optimot.

«Quan apareixen **davant del verb**, ja donen un valor negatiu a l'oració, i per això en aquests casos solem elidir l'adverbi **no: Ningú (no) podrà afirmar el contrari.**» Font: EAD

Toni: Hi ha hagut moments de tot en aquesta manifestació que s'ha vist desbordada en el recorregut pel centre de Barcelona, de fet, a la Via Laietana s'ha format un tap quan centenars de manifestants s'han aturat just davant de la Prefectura de la policia. Mireia Prats.

Mireia: Doncs aquí no hi ha ganes de marxar cap a sopar i cap a casa, aquí la gent s'ha posat davant la comissaria de la Prefectura de la Policia espanyola. Aquí continuen un miler de persones, com podeu veure, a la Via Laietana. Custodiada, aquesta prefectura, per una vintena de mossos d'esquadra. Què ha passat, doncs com bé deies, Toni, que el recorregut no havia de passar per aquí per Via Laietana, però s'ha fet un tap al carrer Fontanella i això ha provocat que la gent, per tallar camí, per poder arribar fins al Parlament, agafessin justament la Via Laietana com una drecera, molts han decidit quedar-se davant de la Prefectura de la Policia espanyola per queixar-se sobre la seva actuació de l'1 d'octubre. De fet, el crit que més sentim és «Fora les forces d'ocupació». Els policies espanyols s'ho estan mirant des de dalt de tot de l'àtic, des del terrat del seu edifici i, com dèiem, els Mossos d'Esquadra estan a baix. Què ha passat? Doncs que en algun moment hi ha hagut tensió perquè aquests manifestants han tirat dos coets pirotècnics⁷ contra la façana. Però més enllà d'això estem veient que estan tirant avions de paper i estan cantant i ballant. És una festa, podríem dir, reivindicativa, aquí davant de la Prefectura de la Policia espanyola de la Via Laietana.

Toni: Gràcies, Mireia. I mentre això està passant a la Via Laietana, anem també en directe en un altre lloc on la manifestació ja s'ha desconvocat però continua havent-hi força gent. És davant del Parlament. Montse Sánchez, com s'està vivint ara mateix, després de la manifestació i aquesta... exacte ara ho veiem, mentre continua encara havent-hi gent, aquí, davant del Parlament?

Montse: Sí. Moltíssima gent aquí davant del Parlament que es van concentrant i cada cop s'acosten més a les portes de l'edifici i, per tant, hi ha una presència policial cada cop més forta per intentar evitar el què⁸ podria ser un intent d'assalt al Parlament, perquè fa una estona hem sentit crits de⁹ «Ocupem el Parlament» i cada cop s'acosten més cap a la porta. De moment el què¹⁰ hem pogut veure han estat moments de tensió

⁷ Coet: *I m.* [LC] [IQ] Embolcall cilíndric ple de substància explosiva fixat a un cap d'una tija lleugera i proveït d'una metxa, que en inflamar-se és projectat enlaire per la pressió dels gasos de compressió, llançant un doll de partícules en ignició. Font: DIEC2

Així doncs, l'expressió «coets pirotècnics» és redundant.

⁸ L'EAD només fa referència que als parlars orientals el «que» àton s'ha de pronunciar amb vocal neutra. Però no fa referència als occidentals: «En els parlars orientals del català, el **que** àton (escrit sense accent) es pronuncia amb vocal neutra, no amb **e** oberta o tancada ni amb **a**». Font: EAD.

Per tant, considerant que la periodista forma part del bloc oriental, és un error.

⁹ La pronúncia que ha fet és incorrecta, ja que davant de cometes, si comencen per vocal, s'ha d'apostrofar. «Els articles definits *el* i *la* i la preposició *de* s'apostrofen davant d'una paraula o fragment escrit entre cometes sempre que calgui segons les normes que regulen l'apostrofació.» Font: Optimot

¹⁰ Vegeu 8

on¹¹ alguns dels concentrats han retirat les tanques que hi havia de protecció de la porta del Parlament i s'han acostat cada cop més a l'edifici. Mentrestant, el Mossos d'Esquadra, cada cop en formació i cada cop més nombrosos estan protegint les portes i l'edifici del Parlament. No podíem dir, no podem dir que s'han produït càrregues, sí que podem dir que hi han¹² hagut moments de tensió, molts dels concentrats s'han assegut durant una estona a terra, després s'han aixecat, han cantat *Els Segadors*, i també hem sentit consignes a favor de la dimissió del conseller d'Interior Miquel Buch i també en contra del Govern de la Generalitat, també en contra del què¹³ ells anomenen «els somriures», consideren que s'ha d'actuar d'una forma més decidida de les institucions catalanes en favor de la independència de Catalunya. La situació ara mateix és aquesta, com podeu sentir en contra de la bandera espanyola i també en contra dels Mossos d'Esquadra, per la situació que es va produir de tensió l'altre dia amb càrregues policials en les quals també es van mostrar també molts moments de tensió¹⁴ al centre de Barcelona, per intentar evitar el què¹⁵ hauria estat un xoc entre la policia, entre la policia espanyola i els manifestants antifeixistes.

Toni: Gràcies, Montse. Aquestes són imatges en directe, doncs, davant del Parlament, però avui hi ha hagut manifestacions a totes les ciutats del país, davant dels ajuntaments o els llocs on es va poder votar ara fa un any. Anem ara en directe a les principals capitals. A Lleida, Tarragona, Amposta, Vic i Girona. De fet comencem aquí, on a més de la manifestació, també hi ha hagut un enfrontament, però sense cap afectació. Marta Masó.

Marta: Hola, bona nit. Doncs la veritat és que aquí a Girona des de la set de la tarda que és un constant estira-i-arrotonsa entre els Mossos d'Esquadra i els manifestants que intenten apartar les tanques que els impedeixen el pas per arribar fins a l'edifici de la subdelegació del govern¹⁶ espanyol. Aquí hem vist, hem viscut alguns moments de molta tensió quan aquests concentrats intentaven aixecar sense èxit l'entramat de tanques que estaven lligats, encadenats i els Mossos d'Esquadra els feien anar enrere a cops de porra. Aquí s'hi¹⁷ han concentrat, segons la Policia Municipal, unes 3.000 persones que havien estat convocades pels CDRs i també per alguna associació política juvenil. Anunciat com una festa «Holi», han llençat pols de colors contra la policia, però també

¹¹ Ús del relatiu incorrecte. L'EAD, no accepta l'ús del pronom «on» en casos no locatius: «Evitem el relatiu **on** quan no té un valor locatiu i donem preferència a altres solucions». Font: EAD
Pel que fa a la GIEC, a la pàgina 1055 ens diu el següent: «L'adverbi relatiu *on* no té en català un ús tan extens com en altres llengües romàniques, de manera que no és gaire habitual amb valor temporal, ni de localització en una escala de graus, ni en casos en què el valor locatiu és més aviat metafòric».

¹² L'EAD opta per fer la concordança en qualsevol registre, mentre que l'Optimot opta per mantenir el singular en registres formals.

«El verb *haver-hi* s'usa en tercera persona del singular. Ara bé, en els registres informals es tendeix a fer servir el plural quan el sintagma nominal que acompanya el verb també va en plural.» Font: Optimot
«Optem per considerar igualment acceptable, en tots els registres, fer la concordança com no fer-la.»

Font: EAD

¹³ Vegeu 8

¹⁴ «Es va produir de tensió l'altre dia amb càrregues policials en les quals també es van mostrar també molts moments de tensió» Es dona la mateixa informació dues vegades.

¹⁵ Vegeu 8

¹⁶ Segons l'EAD, la paraula «govern» va amb minúscula, contràriament al que diu l'Optimot, que opta per la majúscula. Seguirem el criteri de l'EAD d'ara en endavant, sense comentar-ne l'especificitat.

¹⁷ Duplicació. «Aquí s'han concentrat...»

pintura, ous i altres objectes. Tot i que a tres quarts de vuit del vespre els CDRs ja havien desconvocat aquesta concentració, com veieu encara ara hi queda molta gent i de tant en tant encara hi ha algun enfrontament entre Mossos i manifestants.

Carolina Gili (Lleida): A Lleida, davant de la subdelegació del govern de la Generalitat s'ha acabat la manifestació convocada per la Plataforma U d'Octubre. Ara el que està passant és que els Cantaires de Ponent, que cada dilluns canten a favor de la llibertat dels presos i en favor del retorn dels polítics que estan a l'estranger, han traslladat aquí la seva cantada dels dilluns que solen fer a la plaça Paeria. La manifestació ha transcorregut amb més o menys normalitat. Han sortit a dos quarts de vuit de davant de la plaça de la Pau, just davant de la seu de la subdelegació del govern de l'estat. Quan estava començant aquesta manifestació s'ha hagut de traslladar la capçalera, la capçalera¹⁸ finalment ha començat davant de la plaça de la Paeria amb una pancarta «Volem votar, volem guanyar. Som República» i també encapçalava¹⁹ aquesta manifestació urnes utilitzades l'1 d'octubre de l'any passat guarnides aquesta vegada amb flors. La manifestació ha transcorregut amb relativament²⁰ normalitat al llarg de²¹ aproximadament un quilòmetre que hi ha des de la subdelegació del govern de l'estat fins aquí, fins a la seu de la Generalitat. I també se n'han²² hagut de lamentar alguns incidents a la cua de la manifestació. Un centenar de joves s'han quedat²³ a davant de les tanques que estaven custodiant la porta principal de la subdelegació del govern de l'estat i quan han intentat traspasar-la els Mossos han fet una càrrega i han provocat ferides lleus a dojo. Per la resta, com podeu veure, ambient festiu, moltes consignes a favor de²⁴ implementar el resultat del referèndum d'autodeterminació d'ara fa un any.

Sandra Takagi (Tarragona): A la ciutat de Tarragona fa mitja hora aproximadament que ha acabat la manifestació que ha estat convocada per la Plataforma U d'Octubre. Ha començat cap a dos quarts de vuit de la tarda des de la plaça de la Font i ha anat baixant fins aquí, fins a la plaça Imperial Tarraco, on segons els organitzadors, unes 7.000 persones hi han participat, ho han fet amb total²⁵ tranquil·litat, sense incidents. I el recorregut ha volgut passar per davant de l'Institut Tarragona perquè allà era un lloc emblemàtic, l'1 d'octubre de l'any passat, allà hi va haver la càrrega policial més contundent a la sortida d'aquest institut quan la policia va marxar amb les urnes. Hi va haver diversos ferits. La manifestació, com dèiem, ha acabat aquí, davant de la subdelegació del Govern de Tarragona, aquí s'ha llegit un manifest i diverses persones han expressat com van viure aquella jornada. Hi ha hagut també altres convocatòries a altres punts del territori com, per exemple, una manifestació a la plaça Mercadal de Reus.

¹⁸ Repetició. «S'ha hagut de traslladar la capçalera, que finalment ha començat...»

¹⁹ El subjecte és «urnes», per tant, el verb ha de concorden en plural.

²⁰ «relativa»

²¹ Incorrecta la pronúncia. Davant de vocal s'ha d'apostrofar.

²² «Se n'han hagut de lamentar» és un pleonasma. Hauria de ser «s'ha hagut de lamentar».

²³ No hi ha concordança amb el subjecte «un centenar de joves» «s'han quedat». Però tant l'EAD com l'Optimot accepten la concordança en plural amb els subjectes que són una construcció partitiva.

²⁴ Vegeu 21

²⁵ El DIEC no accepta «total» com un adjectiu. I l'EAD només recull el substantiu. Un diccionari que sí que recull la paraula com un adjectiu és el Diccionari Català-Castellà de l'Enciclopèdia. En aquest cas, però considerem incorrecte l'ús de «total» en aquest context.

Víctor Sorribes (Ampostà): A Ampostà centenars de veïns han vingut fins aquí al pavelló Firal, que a partir d'avui s'anomena Pavelló U d'Octubre. Aquí s'ha fet un dels múltiples actes entre reivindicatius i festius que ha hagut²⁶ a les Terres de l'Ebre. Aquí a Ampostà s'han fet castells, s'hi han ballat jotes de.. de.. i també hi ha hagut focs d'artifici. S'ha²⁷ concentrat centenars de veïns per a²⁸ celebrar i commemorar el referèndum de l'1 d'octubre, s'hi han reviscut les sensacions intenses que hi va haver l'any passat aquí, on hi va haver l'únic col·legi electoral de la ciutat d'Ampostà i on hi van votar més de 10.000 veïns. Arreu de les Terres de l'Ebre s'hi²⁹ han fet actes este vespre, com diem, amb caràcter reivindicatiu però també amb festa.

Núria Bacardit (Vic): I aquí a Vic fa mitja hora aproximadament que ha acabat aquesta concentració que ha omplert pràcticament aquesta plaça Major on hi³⁰ caben unes 15.000 persones. Un acte reivindicatiu i polític que ha començat amb pràcticament tots els alcaldes de les 50 poblacions d'Osona damunt de l'escenari per reivindicar el llegat de l'1 d'octubre i on han recordat que l'any passat fa just un any van³¹ votar aquí un 76%³² de la població. Reivindicacions, crits també reivindicatius, per exemple «Ni un pas enrere» o «Vam votar» i també una part molt festiva, molt musical, amb marca molt osonenca, per exemple, amb les actuacions del cantant i actor Joan Croses i en Double Buble que han interpretat un molt aplaudit *Torna, torna, Serrallonga* o les corals també d'Osona, que han interpretat el *Cant de la Senyera* o *Els Segadors*.

Toni: Tot això és a aquesta hora, però les accions reivindicatives de l'1 d'octubre han començat avui molt d'hora. Els CDRs s'han fixat en objectius, com ara per exemple³³ els poders econòmics o algunes vies de comunicació amb talls de carreteres. A primera hora, centenars de persones han tornat a ocupar les vies de l'AVE a Girona.

Periodista que fa la crònica: Los Comitès de Defensa de la República no volen que tot quedi en fum, volen resultats de l'1 d'octubre passat. No han focalitzat només en carrers

²⁶ «El verb **haver-hi** porta el pronom **hi** incorporat (no es pot elidir).» Font: EAD.

²⁷ «S'han concentrat». La concordança en aquest cas és obligatòria.

²⁸ Davant d'un infinitiu final, la Nova Gramàtica opta per mantenir la diferenciació entre *per/per a* en els dialectes que la facin. Mentre que l'EAD opta per reduir sempre a «per» davant d'infinitiu.

Així doncs, es podria dir que és incorrecte perquè el presentador no segueix el criteri de l'EAD, però el *Manual d'ús* de la CCMA diu que respecten els trets dialectals dels treballadors. Per tant, és correcte l'ús del «per a» en aquest fragment ja que el periodista forma part de la variant que fa la distinció.

«Davant d'**infinitius** optem per fer sempre la reducció a **per**.» Font: EAD

«Davant d'un infinitiu que expressa finalitat, és possible fer servir les preposicions *per* i *per a* en els parlars que distingeixen aquestes dues preposicions (valencià, tortosí, i en els parlars més occidentals del nord-occidental), o bé només la preposició *per*, en els parlars que només usen aquesta preposició (en la resta del nord-occidental, septentrional, central, baleàric i alguerès).» Font: Optimot

²⁹ Duplicació. «Arreu de les Terres de l'Ebre s'han fet actes...»

³⁰ El verb «caber» no és pronominal, per tant, hi ha un pleonasma.

I v. intr. [LC] Una cosa, poder ésser continguda en una altra. Font: DIEC2

³¹ Concordança. «Un 76% de la població va votar»

³² Si bé la normativa diu que s'ha de deixar un espai entre el número i el símbol de tant per cent (si volem afinar més, un espai fi), l'EAD opta per escriure-ho junt. A la resta de les transcripcions utilitzarem el criteri de l'EAD.

³³ Dos nexes que expressen la mateixa informació.

o vies principals, com el tall de la Diagonal a Barcelona, sinó també en infraestructures d'afectació més global, com l'autopista a l'Hospitalet de l'Infant i l'AVE a Girona.

Declaració Lluç Salellas: «Això és una acció dels CDRs i nosaltres sí que com a Cup doncs el que volem és donar suport en aquestes accions que en tot el dia d'avui s'estan fent perquè creiem doncs que la mobilització popular és un camí imprescindible si volem assolir l'objectiu de la República Catalana».

Declaració Jesús Rubia: «Estoy conmemorando, celebrando y luchando por lo que decidimos levantar todos juntos, que es el uno de octubre. Que todo el mundo pueda votar y pueda decidir».

Declaració Òscar Valdés: «No tenim ni oblit, ni perdó de lo que va passar fa un any. Va ser un abans i un després».

Periodista: Han matinat per barrar el pas al primer tren d'alta velocitat Girona-Madrid. Han arribat fins a les vies per impedir-ne la circulació. No hi³⁴ ha faltat tampoc a Girona el simbolisme. Pressionen per pujar fins on son els pals i les banderes, és la seu del govern de la Generalitat. Han substituït la bandera espanyola per la independentista. Los CDRs han fet talls de carretera en polígons industrials com a Castellbisbal. Los camioners també s'han trobat una protesta al centre de distribució de mercaderies del CIM Vallès. I a l'empresa CLH de Lleida. Lo tall de l'autopista a l'Hospitalet de l'Infant ha durat tres hores i mitja.

Toni: Els estudiants universitaris i de secundària han recordat l'1 d'octubre en manifestacions. La més nombrosa, la de Barcelona, que ha aplegat 50.000 persones segons els organitzadors i 13.000 segons la Guàrdia Urbana. A Tarragona, la manifestació ha transcorregut fins la plaça Imperial Tarraco, on hi va haver fortes càrregues policials ara fa un any. Els estudiants també s'han manifestat a Girona i a Lleida, on la marxa ha acabat davant de la subdelegació del Govern espanyol.

Toni: El govern s'ha desplaçat avui a Sant Julià de Ramis, el poble on havia de votar Carles Puigdemont fa un any, tot i que finalment va haver de fer-ho a Cornellà del Terri. El President Quim Torra ha agraït al Govern haver celebrat aquest referèndum i també s'ha dirigit als CDRs per animar-los a seguir pressionant.

Periodista que fa la crònica: Salva d'honor per les víctimes de l'1 d'octubre. El govern s'ha desplaçat fins a Sant Julià de Ramis, la localitat on havia de votar Puigdemont i on hi va haver les primeres càrregues de la Policia. Malgrat tot, el referèndum es va celebrar i Quim Torra ha volgut donar les gràcies al Govern que llavors ho va fer possible, però també als qui avui pressionen perquè consideren que no s'està fent república.

Quim Torra: «A vosaltres, amics dels CDRs, que apreteu, i feu bé d'apretar».

³⁴ Pleonasme. «No ha faltat tampoc a Girona»

Periodista: La picada d'ullet no li ha estalviat crítiques ni d'uns, ni d'altres, perquè partits com PSC i Ciutadans de seguida han acusat Torra de donar ales als radicals.

Inés Arrimadas (Cs): «Catalunya no està presidida per un president de la Generalitat, si no pel cap de un comando separatista».

Salvador Illa (PSC): «No és possible instar els CDRs a seguir apretant i ser un màxim comandament dels Mossos d'Esquadra».

Periodista: Encara a Sant Julià de Ramis Torra ha anat a l'Ajuntament, on avui excepcionalment s'ha celebrat el Consell de Govern. L'esperaven somriures, i unes fotos, proclames i protestes.

De la reunió de Govern n'ha sortit una declaració institucional.

Torra: «Aquest Govern reitera el seu compromís amb el mandat democràtic del primer d'octubre i el suport absolut a tots els represaliats per haver defensat el principi democràtic fonamental de l'autodeterminació».

Periodista: També hi ha hagut dos nomenaments. L'exdirigent de la CUP Àdam Major serà el cap de l'Oficina de Defensa dels Drets Civils i Polítics. I el catedràtic Ferran Requejo, director de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern.

Toni: Les paraules del president Torra han tingut ressò també a Madrid. De manera oposada, el PP ha demanat il·legalitzar els partits independentistes i aplicar de nou el 155. Mentre que el PSOE minimitza els efectes del missatge de Quim Torra perquè el que compta, diu, són les accions i no els discursos. Albert Calatrava.

Albert Calatrava: Sí. Podríem dir que en aquest 1 d'octubre, perfil més baix del govern espanyol. De fet, Pedro Sánchez, que tenia un acte oficial aquí a la Moncloa aquesta tarda i³⁵ no ha fet cap referència a aquest primer aniversari. Durant tota la jornada d'avui, el missatge, la idea que sortia del govern espanyol és que les protestes, les mobilitzacions eren les previsibles i també assumibles per l'estat. Sí que el ministre d'Afers Estrangers, Josep Borrell, ha recordat a Quim Torra que té l'obligació de mantenir l'ordre a Catalunya. Un to molt més dur, bel·ligerant, del Partit Popular, Pablo Casado que insistia a³⁶ la necessitat d'activar el 155 i just avui que obria de nou la porta a la il·legalització dels partits independentistes, de les formacions, deia, que enaltissin o justificuessin la violència. També deia aquest matí Ciutadans que ha registrat al Congrés dels Diputats una petició de compareixença de Pedro Sánchez per parlar, per abordar la situació política a Catalunya.

³⁵ La conjunció no és necessària.

³⁶ Insistir: *intr.* [LC] Perseverar a dir, a fer, etc., especialment a demanar. *Ell insistia en el seu propòsit.*

Font: DIEC2

Així doncs, el verb insistir és un verb que demana la preposició «en», pel que és incorrecte.

Josep Borrell: «Todos debemos contribuir, cada uno desde su papel institucional a la llamada a la serenidad y al orden. Seguiremos tratando de bajar la tensión y mantener el diálogo exigiendo a cada cual, eso sí, que asuma su responsabilidad y la responsabilidad del orden público en Cataluña corresponde al señor Torra».

Pablo Casado: «Hoy ya ha cruzado otra línea roja, diciendo que tienen que seguir apretando, textualmente. Que tienen que seguir incitando una confrontación que ya es civil en las calles, que tienen que seguir apaleando las fuerzas del cuerpo de seguridad del estado como sucedió ayer».

José Luis Ábalos: «Acabamos de tener una experiencia muy próxima en el tiempo, que es la aplicación del 155 y que los hechos hay que objetivarlos. Ya sabe como se hace, y no se hace con unas declaraciones del señor Torra. Le gusten o no le gusten».

Toni: Doncs els president del Parlament ha advertit que amb més repressió no es resoldrà el conflicte polític. Ho ha dit aquesta tarda, després de visitar els presos independentistes a la presó de Lledoners. Roger Torrent ha reivindicat l'1 d'octubre i l'esforç de totes aquelles persones que ho van donar tot perquè es poguessin posar les urnes.

Roger Torrent: «Avui venim a veure aquells homes, aquelles dones que van fer-ho tot, que van donar-ho tot per posar les urnes, perquè poguessin decidir lliurement el nostre futur. Avui els reivindicuem, i els reivindicuem davant d'uns moments en que s'iniciarà un judici, el judici de la vergonya, un judici que els acusa d'un relat inventat, d'un relat judicial absolutament ple de mentides, que parla de violència quan no hi ha hagut mai violència...».

Toni: L'acte unitari aquest matí al barri del Guinardó de Barcelona. Institucions, associacions, entitats i sindicats han recordat l'1 d'octubre en un Centre d'Assistència Primària que aquell dia va ser també col·legi electoral. Després de fer un minut de silenci, els responsables institucionals han reclamat que no s'oblidi el que va passar fa un any.

Toni: I avui, un any després, Oriol Junqueras i Raül Romeva han estat entrevistats per la premsa britànica i francesa, per *Le Monde* i *The Times*. Han defensat la seva condició de presos polítics. I des de Waterloo, a Bèlgica, Carles Puigdemont ha fet una aposta per la via del diàleg sense presses. Ho ha dit en un acte en el qual diversos col·lectius d'artistes li han fet entrega d'obres inspirades en l'1-O. Puigdemont ha reivindicat la dignitat dels que van votar en front de la violència policial.

Toni: Urnes a *55 urnes per la llibertat*, és el títol de l'exposició que aquesta tarda ha inaugurat el president Quim Torra al centre Arts Santa Mònica. Durant l'acte, familiars

dels polítics empresonats han llegit algunes de les cartes que els han enviat a la presó. La parella de Raül Romeva, en canvi, ha llegit una carta escrita per ell, en concret, la que fa número 5.000. Un escrit *on*³⁷ Raül Romeva critica durament la injustícia que suposa la presó preventiva. En acabar, l'exdiputat Lluís Llach ha fet un petit concert improvisat.

Toni: Com cada dilluns, els jubilats han tornat a sortir al carrer per reclamar unes pensions dignes. Però avui les mobilitzacions han estat més multitudinàries en motiu del Dia Internacional de la Gent Gran. A Bilbao eren 25.000 segons l'Ajuntament, tots amb mocador vermell, i una representació del col·lectiu s'ha reunit amb la ministra de Treball i Seguretat Social. Magdalena Valerio els ha dit que el govern espanyol no es pot comprometre a aprovar una pensió mínima de 1.080 euros al mes, com reclamen els jubilats. S'han fet marxés similars a altres ciutats, com València i Madrid.

Toni: L'últim balanç del terratrèmol i el posterior tsunami de l'illa de Cèlebes, a Indonèsia, supera les 800 víctimes mortals. I encara queden zones remotes on els equips de rescat tenen problemes per accedir-hi. Avui han començat els enterraments massius en fosses comunes per evitar les malalties.

Francesc Canals (corresponsal a Pequín): Només a vista d'ocell es cospa el veritable grau de devastació causat pel terratrèmol i el tsunami de divendres al centre de l'illa de Cèlebes. En aquesta zona la terra es va empassar literalment centenars de cases pel fenomen de la liquèfacció. El sisme provoca que el sòl s'amari completament d'aigua i perdi tota resistència.

Persona entrevistada (subtitulat): «La meua casa es va moure uns 600 metres, des d'allà dalt fins aquí».

Francesc Canals: A més de rescatar supervivents a contrarellotge, la prioritat és evitar la propagació d'epidèmies. Per això han començat a ser enterrats en aquesta fossa comuna els cadàvers que estaven als carrers en procés de descomposició. Falta aigua, menjar i gasolina. La Policia escorta la distribució d'ajuda per prevenir saquejos. A més, els danys en els edificis de les presons han facilitat la fuga de reclusos. Avions militars comencen a evacuar els milers de persones que s'han quedat sense casa. Jakarta ha assumit finalment que no pot fer front a la catàstrofe tota sola i ha fet llista del que necessita de la comunitat internacional.

Sutopo Purwo Nugroho (portaveu Agència Nacional d'Emergències d'Indonèsia) (subtitulat): «Tendes de campanya per als refugiats, equips de tractament d'aigua, generadors d'electricitat, hospitals de campanya i personal mèdic».

³⁷ Ús del relatiu incorrecte. L'EAD, no accepta l'ús del pronom «on» en casos no locatius: «Evitem el relatiu *on* quan no té un valor locatiu i donem preferència a altres solucions». Font: EAD Pel que fa a la GIEC, a la pàgina 1055 ens diu el següent: «L'adverbi relatiu *on* no té en català un ús tan extens com en altres llengües romàniques, de manera que no és gaire habitual amb valor temporal, ni de localització en una escala de graus, ni en casos en què el valor locatiu és més aviat metafòric».

Francesc Canals: L'ONU calcula que a Palu i a la seva rodalia necessiten ajuda unes 190.000 persones.

Francesc Canals, TV3, Pequín.

Toni: El Canadà s'ha afegit al nou acord comercial amb els Estats Units i Mèxic. Les tenses negociacions amb l'administració de Donald Trump s'han allargat més d'un any, però finalment, aquesta tarda, el president nord-americà i el primer ministre del Canadà han celebrat per separat que l'Amèrica del Nord seguirà sent una àrea de lliure comerç.

Xesco Reverter (corresponsal als EUA): Un líder que compleix les promeses i que obliga els altres països a cedir davant els EUA. Així és com li agrada presentar-se sempre Trump³⁸, i almenys avui, pot presumir d'haver-ho fet. El sultan³⁹ ha sortit al jardí de les roses per explicar que el tractat comercial del NAFTA, que tant odiava, ja és cosa del passat, i ha estat substituït per l'acord dels EUA-Mèxic-Canadà. El UMCA⁴⁰, que assegura que es traduirà en centenars de milers de llocs de treball als EUA.

Donald Trump (subtitulat): «Aquest nou acord serà el més modern, actualitzat i equilibrat de la nostra història. I Mèxic i el Canadà s'obriran a nosaltres molt més que ara».

Xesco: Què han acordat els dos veïns? Doncs una modernització, que no una refundació del NAFTA, de 1994. En la línia que van pactar Washington i Mèxic fa un mes. El Canadà al final accepta que productes làctics nord-americans puguin entrar al país, a canvi, els seus cotxes no pagaran aranzels al sud. I manté un mecanisme de resolució de la crisi⁴¹ que Trump volia evitar. Tots han cedit, potser més el Canadà, i tots diuen que han guanyat.

Justin Trudeau (primer ministre Canadà) (subtitulat): «El Nafta⁴² es preservarà, s'actualitzarà i s'estabilitzarà pel segle XXI. Tal i com⁴³ ens vam proposar».

Xesco: I així, l'àrea de lliure comerç d'Amèrica del Nord continuarà existint en el futur i el Canadà i els EUA passen pàgina a la pitjor crisi de relacions de la seva història. Trump ja ha fet la pau comercial amb els veïns. Li queda, ara, fer-la amb la Xina, difícil ara mateix. I també amb la Unió Europea, sobre la qual avui ha dit que té el pressentiment⁴⁴ que gràcies a les seves amenaces les negociacions arribaran aviat a bon port.

³⁸ Segons el *Manual d'ús* de la CCMA la posició de l'adverbi ha d'anar abans del verb: «Procurem no posar darrer del verb, sistemàticament, adverbis com *ja, també, només o encara*. Font: Manual d'ús (p. 266).

³⁹ Recollit a tots els diccionaris com *sultà*. Així doncs, és incorrecte.

⁴⁰ El periodista ha pronunciat les sigles en anglès. Ara bé, el *Manual d'ús* recomana llegir les sigles en català independentment de la llengua en què hagin estat formades. Font: Manual d'ús (p.345)

⁴¹ Tant el DIEC com l'EAD recullen que el singular és *crisi*, per tant, hi ha un error.

⁴² L'EAD marca que aquestes sigles han d'anar amb majúscules, i en els subtítols les han escrit amb minúscules. És un error.

⁴³ Aquesta construcció comparativa no és correcta ni per l'Optimot, ni per l'EAD (no admissible). Hauria de ser *tal com*.

⁴⁴ Pronunciat amb una s.

Xesco Reverter, TV3, Washington.

**Documental «Boom, crac, boom» del Sense ficció del dia 25-9-18. Títol original:
«Boom, bust, boom. Presentat per Bill Ben
Dirigit per Terry Jones, Bill Jones i Ben Timlett**

Minuts transcrits: 00:00 – 30:43

Descripció de CCMA

Les crisis financeres no són un fenomen nou. S'han repetit al llarg de la història, però després s'obliden i es repeteixen els errors del passat. És la mateixa natura humana la que condueix a una crisi rere una altra. I l'economia se centra en models que no preveuen la crisi. Aquest és el punt de partida de "Boom, crac, boom" ("Boom Bust Boom").

"Sense ficció"⁴⁵ estrena aquest treball codirigit per **Terry Jones**, exmembre de Monty Python i director de "La vida de Brian", "Els cavallers de la taula quadrada" i "El sentit de la vida", quan es compleixen deu anys de la fallida del banc d'inversions Lehman Brothers als Estats Units, fet que va precipitar una crisi financera mundial.

La crisi es va originar arran de la concessió a persones poc solvents d'hipoteques d'alt risc, les anomenades "subprime" o hipoteques porqueria, que es van exportar a Europa a través de sofisticats productes financers. Quan la bombolla immobiliària va esclatar, els mercats internacionals es van col·lapsar i els governs van rescatar els bancs amb inversions milionàries. Fins llavors, els Estats Units vivien un moment d'eufòria i optimisme, en què el president George W. Bush afirmava en el debat de la nació del 2006: "La nostra economia creix més que a la resta de potències. La nostra nació gaudeix d'una bonança que el món enveja." No sabia que⁴⁶ el que avui sabem: que la pitjor crisi que han patit les economies occidentals estava a punt d'irrompre.

Per entendre les raons que van causar aquest desastre econòmic, Terry Jones dona uns quants exemples de crisis que es van produir en el passat: la de les tulipes el segle XVI a Amsterdam, la del comerç d'Anglaterra amb Sud-amèrica el segle XVIII, que va arruïnar fins i tot Isaac Newton; la del ferrocarril el segle XIX o el famós Crac del 1929, que va suposar l'inici de la Gran Depressió als Estats Units. Totes les crisis responen a un mateix patró: l'economia va experimentar una etapa d'eufòria especulativa, fins que la bombolla en què se sustentava va esclatar i va desencadenar una greu crisi.

El documental reivindica la figura de l'economista **Hyman Minsky**, que durant els anys 60, 70 i 80 va proposar la hipòtesi de la inestabilitat financera. Defensava que les crisis són inherents al sistema capitalista. Quan se'n produeix una, els governs imposen regulacions al món financer. Això genera un període d'estabilitat que acaba propiciant un excés de confiança. Aquesta etapa ve seguida d'un temps d'eufòria financera en què els polítics relaxen les regulacions i tard o d'hora es crea una inestabilitat en el sistema financer. Les idees de Minsky no van encaixar en la bonança del moment i va ser desacreditat dins la professió. Però, després de la crisi del 2008, quan ja havia mort, la seva figura va reaparèixer amb la força d'un visionari.

Lluny d'aquesta teoria, el model convencional que es fa servir per dirigir l'economia és la del lliure mercat o la teoria econòmica neoclàssica. Es fonamenta en el fet que les persones som racionals amb els diners, l'economia està sempre en equilibri,

⁴⁵ El *Manual d'ús* no parla de cometes baixes, en tots els seus exemples hi ha les cometes altes. En canvi, l'OIEC opta per les baixes.

⁴⁶ Repetició de *que*.

s'autoregula, i que les bombolles i les crisis no es donen. Els experts entrevistats en el documental, però, critiquen aquest model perquè és allunyat del món real en què vivim.

De cara al futur, "Boom, crac, boom" ("Boom Bust Boom") proposa que cal entendre la natura sistèmica de la inestabilitat del sistema econòmic, introduir-hi canvis per impedir episodis d'inestabilitat, redissenyar el sistema econòmic i canviar també el que s'ensenya a les universitats d'economia, per tal que les crisis que s'han produït al llarg de la història formin part del contingut curricular i, d'aquesta manera, s'incentivin veus crítiques dins el sistema. Si la gent no aprèn de la història, repetirà els errors del passat.

Tot això que sembla una lliçó d'economia, en el documental, escrit per Terry Jones i el professor d'Economia i empresari Theo Kocken pren to irreverent, irònic i crític digne d'un ex-Monty Python.

Inici

Aquest documental va del teló d'Aquil·les del capitalisme. De com la natura humana porta a l'economia a una crisi rere una altra, un cop rere un altre.

George Magnus (Economista i escriptor): Sempre hem pensat que érem molt afortunats per no haver de viure el crac del 1929 ni la Gran Depressió del 1930 perquè ara som més llestos i ja sabem com evitar aquest tipus d'accidents. De fet, els economistes insistien molt que el pitjor no passaria perquè sabem com enfrontar-nos a aquestes coses. Naturalment, la veritat, és que no ho sabíem.

Bill: Al 1928, el president Calvin Coolidge va dir el següent en el seu discurs de l'Estat de la Unió:

(Subtitulat): «La gran riquesa creada per les nostres empreses i la nostra indústria i salvada per la nostra economia ha tingut una gran distribució entre el nostre poble. El país pot mirar el present amb satisfacció i esperar el futur amb optimisme».

Bill: No sabia el que sabem ara. Que els Estats Units estaven a punt de viure el pitjor desastre econòmic de la seva història fins llavors.

George W. Bush al discurs de l'Estat de la Unió de 2006 (Subtitulat): «La nostra economia està sana i és forta, i creix més de pressa que la dels altres grans països industrialitzats. El poble americà ha engegat un rendiment econòmic que és l'enveja del món».

Bill: I no sabia el que sabem ara. Que la pitjor crisi de la història que havia d'afectar les economies occidentals era a la cantonada⁴⁷.

⁴⁷ És una expressió que no és genuïna del català. És més aviat un calc del castellà: **a la vuelta de la esquina** *fig* [muy cerca] a tocar, molt a la vora, a quatre passes, a prop. Font: Optimot. La definició que proposa el DIEC per cantonada és la següent: *f.* [LC] En l'encreuament de dues vies, angle format per dues façanes o parets d'un edifici. *La botiga de la cantonada. Una casa que fa cantonada.* Tal com es pot veure, no admet cap sentit figurat.

A la crisi del 2008 sovint se l'anomena «Crisi dels préstecs d'alt risc». En menys de quinze anys hi va haver un augment enorme de concessions d'hipoteques a persones que essencialment no les podien pagar.

Harvey Rosen (Catedràtic d'Economia i Política Empresarial a la Universitat de Princeton) (Subtitulat): «El més important que el mercat de les hipoteques ha fet durant els darrers 30 anys és obrir la porta als exclosos, als joves, als que pateixen discriminació, la⁴⁸ gent que no té molts diners al banc per donar una entrada».

Bill: Aquests préstecs temeraris a persones que no podien pagar una hipoteca es van conèixer com a préstecs d'alt risc. Però els bancs van insistir que havien eliminat el risc per mitjà d'un procés estadístic.

Dirk Bezemer (professor): Si es mira com els bancs van gestionar els riscos, sobretot abans de la crisi, és molt interessant i curiós, de fet. El que van fer va ser agafar actius perillosos, com ara hipoteques porqueria, dividir-les en trossets petits, tornar-les a embolicar després de barrejar-les amb altres trossets d'alt risc i llavors vendre'ls a altres bancs i organismes financers. I llavors aquests riscos van quedar escampats pels mercats financers, i ningú ja no sabia on eren els riscos, o de fet, ningú no sabia exactament si el paquet de productes financers que comprava o en què invertia era perillós, molt perillós, o gens perillós.

Van vendre aquests paquets als inversors com a productes de molt poc risc.

Ben Bernanke (subtitulat): «Les organitzacions bancàries han fet passos substancials durant les darreres dècades en la seva capacitat de mesurar i gestionar els riscos».

Dirk: Per tant, com que ja no vèiem els riscos ens dèiem a nosaltres mateixos que no n'hi havia. I el que encara és pitjor, quan es fa això, els riscos es relacionen els uns amb els altres. No se sap ben bé com estan relacionats però ho estan.

Andy Haldane (Economista en Cap del Banc d'Anglaterra): Durant el període previ a la crisi ens vam explicar el conte a nosaltres mateixos, que els grans bancs podien escampar els seus riscos per tot el seu balanç. Cosa que llavors ens permetria a nosaltres, als reguladors, permetre'ls funcionar amb marges de seguretat més baixos.

Bill: Tothom estava content i segur que el mercat de les hipoteques s'havia tornat més eficient que mai.

Gordon Brown (ministre d'Hisenda del Regne Unit, 1997-2007) (Subtitulat): «I ja ho he dit abans, senyor President Adjunt, no tornarem als alts i baixos».

George Bush (subtitulat): «La nostra economia està sana i és forta, i creix més de pressa que la dels altres grans països industrialitzats».

Bill: Tothom estava convençut que aquest cop era diferent.

⁴⁸ Complement indirecte, ha d'anar regit per una *a*.

Zvi Bodie (Professor de Direcció d'Empreses, Universitat de Boston): La crisi dels préstecs d'alt risc del 2008 essencialment va ser l'esclat d'una bombolla.

Paul Mason (Cap d'Econom): Vam prestar molts diners a canvi de cases. Jo les he vist a Gary, Indiana; a Detroit, a Michigan... Que ara es poden comprar per 10.000 dòlars. Però normalment hauríem prestat 100.000 dòlars, perquè persones pobres que mai no havien estat propietàries de cases ho poguessin ser.

[Escena explicativa de la situació amb personatges inventats (subtitulada)]:

- Quan agafem els seus ingressos, vostè arriba als 620 a l'escala FICO.
- 620? Fantàstic.
- No, no, no, no. Nosaltres, els mags de les finances, creiem que 850 a l'escala FICO està bé i 300 està molt malament.
- No aconseguiré la hipoteca amb pagament només d'interessos.
- No corri tant. Encara podria optar a un préstec d'ingressos declarats amb possessions verificades.
- I què és, això?
- És quan vostè declara els seus ingressos i nosaltres verifiquem què val.
- Doncs jo valc un milió de dòlars.
- Ho pot demostrar?
- De fet, no.
- Escolti, nosaltres volem els seus diners. Vull dir, que volem que obtingui la hipoteca amb pagaments d'ingressos. Podem tirar pels ingressos declarats i les possessions verificades.
- I què és, això?
- Vostè diu quins ingressos té i el que posseeix i nosaltres no ho comprovem.
- Fantàstic!

Bill: Tant si ho creiem com si no, aquesta escena, o una de semblant es devia reproduir innombrables vegades. Del 2004 al 2005, més d'un terç de totes les hipoteques es feien sense ingressos, ni feina o possessions i s'anomenaven «préstecs ninja⁴⁹».

James Galbraith (Catedràtic d'Administració Pública, Escola d'Afers Públics Lyndon B. Johnson, Universitat de Texas): Es tractava d'això, es tractava de forçar préstecs a persones que no els podrien tornar, que acabarien embargats per tal de guanyar la taxa d'obertura i una altra taxa quan es vengués a un altre innocent que es fes càrrec de la pèrdua.

Dirk Bezemer: Amb el temps tot plegat es converteix en una estafa perquè tothom es pensava que el preu dels actius continuaria pujant.

George Magnus: Va passar l'impensable. El preu dels habitatges va començar a caure.

⁴⁹ La paraula *ninja* no està recollida al DIEC, però sí a l'EAD, considerada d'*ús general*. La paraula escaient seria *guerrer japonès*.

James Galbraith: Això era un senyal que mai no podria emplenar⁵⁰ el deute perquè confiaven que el preu dels habitatges pugés, com fem tots en aquestes bombolles. I després, com una filera de fitxes de dòmino, els prestadors d'alt risc van fer caure el prestadors de risc. Després els prestadors normals, i llavors van caure tots.

Bill: Els bancs cada cop s'arriscaven més. I invertien en l'economia financera en comptes de a⁵¹ l'economia real. L'economia financera, tal com s'ha vist, fa diners dels diners, en comptes d'invertir en empreses i companyies i contribuir en l'economia real. Per tant, què els va passar als bancs i les companyies d'assegurances que van invertir en els préstecs d'alt risc?

Randall Wray (Catedràtic d'Economia, Universitat de Missouri-Kansas City): Pensem en el final del 2007, què va passar? El bancs comencen a mirar amb una mica més de compte el seu balanç. Miren els actius que tenen i diuen: «Ostres, molts d'aquests actius són porqueria! Sabem que aquestes coses són lentes, un alt percentatge. I alguns d'aquests actius són els pagarés d'altres bancs. M'agradaria saber si els seus balanços són tan dolents com el nostre». I van començar a pensar: «Escolta, segurament sí que ho són perquè tots fem el mateix». I llavors diuen: «Home, potser quan aquests préstecs vencin, els hauríem de cobrar. No els renovarem més perquè creiem que potser tindrà problemes i no cobrarem». De sobte tots els bancs van començar a fer això. I bàsicament, és⁵² quan els mercats mundials de crèdit es van congelar. Els bancs ja no es deixaven diners els uns als altres i, per tant, això es va convertir en una crisi de liquiditat enorme. Això és el que va engegar-ho tot. Per tant, aquest amuntegament de deute sobre deutes, organismes financers que són propietari d'altres organismes financers, resulta que és extremament perillós.

Eamonn Holmes (periodista de Sky news) (subtitulat): «La notícia del dia és que el banc d'inversions americà Lehmann Brothers s'ha declarat en fallida a Nova York. Això ha passat fa pocs minuts. Significa que aquesta institució de Wall Street que funcionava des de feia 150 anys i va sobreviure a la Gran Depressió, ara és la víctima més important de la crisi del crèdit».

Bill: Lehmann Brothers no va ser l'únic que es va arruïnar. Als Estats Units, el CitiGroup va estar rescatat pel govern amb uns avals al voltant de 300.000 milions de dòlars. AIG va ser salvada amb 182.000 milions de dòlars. JP Morgan es va quedar Bear Stearns després que el govern dels Estats Units garantís un aval de 30.000 milions. Funnie Mae i Freddie Mac, bancs hipotecaris amb el suport del govern, que van estar involucrats en les hipoteques d'alt risc, van ser rescatats per l'Agència Federal de Finançament de l'Habitatge. El Bank of America es va quedar amb Merrill Lynch.

⁵⁰ Si bé és cert que el DIEC remet aquesta paraula a *omplir*, no és incorrecta. En canvi, el tracte que li dona l'EAD és d'*ús abusiu*, recalcant que hi ha altres formes com *omplir* o *completar*.

⁵¹ El DIEC només marca que el verb *invertir* va regit de la preposició *en*. A l'EAD també trobem exemples amb la preposició *amb*, però en cap cas amb la preposició *a*.

⁵² Temps verbals diferents.

Al Regne Unit, El Royal Bank of Scotland va ser salvat pel govern amb 20.000 milions de lliures. HBOS va ser rescatat amb 13.000 milions de lliures. I Lloyds amb 4.000 milions exactament el mateix dia. El 13 d'octubre del⁵³ 2008.⁵⁴

Andy Haldane (Economista en Cap del Banc d'Anglaterra): Recordo que era en una sala. Una mica semblant a aquesta, a Hisenda, l'any 2008. Cap a l'hora de la crisi de Lehmann. Vam ser allà durant la primera mitja hora de la reunió i el preu de les accions d'uns dels principals bancs d'aquest país va caure un 50%. Durant la segona mitja hora d'aquella reunió el preu de les accions d'aquell banc va pujar un 50%. Llavors ens vam adonar que allò ja no era Kansas.

Escena de South Park (subtitulada): «Una altra companyia d'assegurances s'enfonsa. I es determina l'acció més prudent per a la companyia d'assegurances. Rescat! L'acció més prudent és el rescat!»

Nathan Tankus (Associat de l'Institute of New Economic Thinking): I ara què fem? Com ens enfrontem a aquestes crisis financeres? I un dels passos més importants, és entendre d'on venim. Ja que aquestes crisis financeres no són una cosa nova que ens trobem ara. Hem tingut moltes crisis financeres. El segle XIX és ple de crisis financeres, i fins i tot els segles XVIII, XVII, XVI. I quan comences a mirar tots aquests exemples diferents d'economies, els seus sistemes financers i els seus cracs, comences a entendre molt millor què són les crisis financeres.

Andy Haldane: Les llavors que es van sembrar eren les mateixes que s'havien sembrat a totes les crisis anteriors. Per tant, si mirem el que funciona i el que no, no hi ha lliçons millors que les de la història.

[Petit gag: «Història curta de les crisis financeres» per Terry Jones]: La crisi de les tulipes va començar el 1562 quan un vaixell de Constantinoble va atracar a Anvers. A bord hi havia un carregament de tulipes, les primeres que es veien a Europa. Les tulipes van fer sensació entre els rics comerciants d'Amsterdam, que llavors entraven a l'era daurada. Els comerciants van construir grans cases envoltades de jardins de flors i l'estrella, n'era la tulipa. Les tulipes augmentaven el seu prestigi i la seva popularitat, i el seu preu es va començar a disparar. L'any 1636 un bulb de tulipa podia valer com un carruatge nou, dos cavalls de pèl negre i blanc i uns arreus complets. Alguns bulbs consta que van canviar de mans deu cops al dia. Semblava que tothom podia guanyar diners, només calia comprar tulipes. Una mena d'eufòria es va apoderar de tothom, però el 5 de febrer del 1637 tot es va acabar. En una subhasta de tulipes de Harlem, als Països Baixos,

⁵³ L'Optimot té una fitxa (3831/3) molt explicativa pel que fa a l'escriptura de les dates. Pel que fa al text, ens diu que les dues opcions són correctes, ara bé, des de l'arribada dels anys 2000 s'ha pogut percebre que la llengua oral opta per la forma amb l'article (*del 2000*), que no pas la forma sense l'article (*de 2000*).

⁵⁴ Ús abusiu de la passiva. Segons el *Manual d'ús* de la CCMA, la construcció de la passiva en català no és tan freqüent com en d'altres llengües, pel que recomana evitar usar la passiva. (p.323). A més, l'EAD ens proporciona un xic més d'informació: «En les **traduccions**, evitem calcar l'alta freqüència de la construcció verbal passiva en anglès. La mantenim només quan hi ha una voluntat de ressaltar l'element de l'oració que fa de complement directe».

només s'hi van presentar els venedors de tulipes, no hi havia compradors. Els bulbs que havien arribat als 5.000 florins, es van vendre per 50. Això és el que els economistes anomenen «una bombolla».

Randall Wray: Doncs una bombolla és un incident financer en què el preu dels actius, tant si són tulipes, accions o or; s'allunya completament de qualsevol valor intrínsec.

Lucy Prebble (Autora d'Enron): Ser en una bombolla és, doncs, com un estat d'entusiasme i esperança màxim i d'estupidesa.

James Galbraith: I pot durar mentre la gent cregui que hi ha alguna cosa màgica o nova en la valoració d'avui.

Steven Kinsella (Professor d'Economia, Universitat de Limerick): En tots els cicles d'alts i baixos hi ha un període d'excepcionalitat. Aquest cop és diferent. Tot és diferent. I sempre hi ha una excusa guai⁵⁵. I coses com ara, «Si home, la nostra demografia és diferent» o «És que aquest cop els tipus d'interès són molt baixos», o «la inflació s'ha solucionat», o «hi ha un boom de l'extracció d'or». Les tulipes van ser les primeres: «És el primer cop que podreu comprar aquestes tulipes i us hi heu d'afegir ara». Sempre hi ha una raó per la qual has de suspendre les teves facultats racionals i invertir en això. I normalment, és perquè si mires al teu voltant, tothom ho fa.

[Gag: «La bombolla de South Sea Company»]: L'any 1711, el govern britànic estava molt endeutat. Devia al voltant de 9 milions de lliures. Un parell d'emprenedors que es deien Edward Harley i John Blinck van idear un pla per rescatar el govern. En comptes de cobrar, tots aquells a qui el govern devia diners estaven obligats a acceptar accions d'una empresa que es deia «The South Sea Company». Al mateix temps, aquesta empresa obtenia el dret exclusiu del monopoli del comerç amb l'Amèrica del Sud. Es va ometre convenientment el fet que Espanya, amb la qual Anglaterra estava en guerra, controlava tot el comerç amb Sud-Amèrica, i ho havia estat fent des de feia 200 anys. Però la South Sea Company va sobrevalorar el valor del seu potencial comerç amb l'Amèrica del Sud amb l'ajuda de polítics i membres del govern que s'hi van apuntar. I el pla va ser un èxit fenomenal. El preu de les accions va pujar de les 128 lliures al gener, a les 330 al març. 890 lliures al començament de juny i, finalment, 1.000 lliures al començament d'agost. Tota bona bombolla ha d'explotar, i la bombolla de The South Sea Company va explotar d'una manera espectacular. De 1.000 lliures a l'agost, les accions van baixar a 100 lliures a finals d'any. Amb l'esfondrament⁵⁶ del preu de les accions, milers de persones es van arruïnar, incloent-hi Sir Isaac Newton, que va perdre l'equivalent a 2,4 milions de lliures. Cosa sobre la qual la seva neboda va explicar que mai no li agradava parlar-ne. Deia: «Jo calculo els moviments de les estrelles, però no la follia dels homes». Espero que s'hi inclogués a ell mateix.

⁵⁵ Paraula recollida a l'EAD dedicada a un *ús informal*. També recollida al Gran Diccionari 62 de la Llengua Catalana. No recollida al DIEC. Com que estem parlant d'un documental, per tant, som dins d'un registre formal, s'hauria de trobar una altra paraula.

⁵⁶ Paraula correcta per l'acadèmia. L'EAD, en canvi, la considera d'*ús abusiu*, i opta per les formes preferents *enfonsament* i *ensorrament*.

La bombolla de The South Sea Company és un exemple perfecte del que s'anomena «eufòria».

Steven Kinsella: Una de les coses que hem de controlar és aquesta tendència de la gent a passar per aquests períodes. Una mena d'eufòria massiva i de passivisme⁵⁷ massiu.

Perry Mherling (Catedràtic d'economia, Bernard College, ciutat de Nova York): Quan la gent es torna molt optimista sobre el futur, i projecta aquest optimisme al preu dels actius, hi pot haver una bombolla d'actius i els preus puguen. I quan els preus puguen la gent diu: «Ostres, sembla que la gent és optimista pel que fa al futur. Jo també ho hauria de ser.» Llavors compro aquests actius i el preu puja encara una mica més.

John Cassidy (Escriptor, The New Yorker): Els preus es descontrolen totalment fora de qualsevol realitat o de base de beneficis o en el mercat immobiliari i es converteixen en una bombolla que s'autoalimenta.

Steven Kinsella: Si creus que inverteixes en tulipes perquè saps que sempre les podràs vendre a algú altre a un preu més alt, no està⁵⁸ invertint, està⁵⁹ especulant, i no és el mateix. Una cosa té un impacte real en l'economia i l'altra només és gent movent diners d'un lloc a un altre amb l'esperança que passat un temps, quan s'aturi la música, no seran els que tenen el paquet, sinó els que tenen els diners. I d'acord, està bé que ho facin, però que no ho facin amb la casa de la família i tots els seus diners.

Lucy Prebble: Quan ets en una bombolla no veus el que hi ha fora, per tant, no hi ha cap manera possible d'adonar-se que s'està produint. Sembla èxit, fa la sensació d'èxit, cosa que encara és més perillosa.

Daniel Kahneman (Guanyador del Premi Nobel d'Economia, 2002): Les bombolles del passat se sap perquè es van acabar, i quan es van acabar es va entendre perquè s'havien acabat. Aquesta encara no s'ha acabat, per tant, és completament diferent del que es recorda de les altres.

Lucy Prebble: És molt difícil recordar això en els moments alts, perquè tots els altres estan guanyant molts diners, i, naturalment, tu vols guanyar molts diners, com ells. I si no els guanyes, ets una mena de burro.

Steven Kinsella: És un dels autèntics grans misteris de l'economia. Que si tothom decideix que va bé, va bé de debò. I si tothom decideix que és un desastre, és un desastre de debò. I, per tant, que tothom cregui que és d'una manera determinada, fa que sigui d'aquesta manera determinada.

Bill: Des de la dècada del 1950 a la dècada del 1970, John Kenneth Galbraith, segurament va ser l'economista més famós del món.

⁵⁷ Paraula no recollida en cap diccionari: *passivitat*.

⁵⁸ Concordança amb el primer verb de l'oració: «si creus...estàs».

⁵⁹ Vegeu 58

John Kenneth Galbraith (Economista americà, diplomàtic) (subtitulat): «L'entrada recurrent a la bogeria no és una característica gaire atractiva del capitalisme».

Lucy Prebble: J. K. Galbraith era vehement pel que fa a l'eufòria especulativa, i el perquè els períodes d'eufòria especulativa es repeteixen cíclicament. És, sens dubte, un comportament humà, però també la nostra incapacitat per enfrontar-nos a les nostres pitjors conseqüències d'aquesta eufòria.

[Gag: «Obsessió pels ferrocarrils del Regne Unit, 1842»]: A la dècada del 1840 es van promoure els ferrocarrils com una inversió infal·lible. Se'n podien comprar accions amb un dipòsit del 19%. El problema era que la companyia dels ferrocarrils es reservava el dret a cobrar-ne la resta en qualsevol moment. Milers d'inversors amb ingressos modestos van comprar grans quantitats d'accions de les quals només podien pagar el dipòsit. Famílies van invertir tots els seus estalvis en empreses de futur i ho van perdre tot quan la bombolla va esclatar. Sense saber-ho, es van arriscar deu cops més del que era raonable, i ningú no va evitar que ho fessin.

Bill: La història de la mala fama de l'eufòria financera no s'atura.

[Gag: «1929, Crac»]: Els anys 20 van ser una època de prosperitat. Però la riquesa no estava repartida equitativament entre la població. El 1929, el 5% més afavorit de la població obtenia aproximadament una tercera part de tots els ingressos personals. A veure, el 5% més ric dels humans no pot menjar més que la resta de nosaltres. Per tant, es veuen obligats a gastar-se els diners en productes de luxe com ara les propietats, o invertir en accions. I d'aquesta manera esperen augmentar la seva riquesa. No sols els rics, sinó també els americans de classe mitjana mostraven el que John Kenneth Galbraith descrivia com:

(Subtitulat)«Un desig desmesurat de fer-se ric ràpidament amb el mínim d'esforç físic».

La Borsa de Nova York va experimentar un auge. Al maig del⁶⁰ 1928 el volum d'accions va arribar als 5 milions. Un rècord històric. El problema era que molts inversors no feien servir diners seus. S'endeutaven per comprar accions. En el món financer això s'anomena: «comprar a crèdit».

[Escena explicativa de la situació amb personatges inventats]: Posem que tens 200 dòlars i que demanes un préstec de 800 més per invertir-ne 1.000 en accions. Si el preu de les accions puja un 30%, obtens un benefici del 150%. Un cop has tornat els 800 dòlars te'n queden 500 per tu⁶¹. Però si el preu de les accions baixa un 30 %, les teves accions passen a tenir un valor de 700 dòlars, però encara n'has de tornar 800. Ara deus 100 dòlars al banc.

⁶⁰ Vegeu 53

⁶¹ L'EAD opta per reduir el *per a* a *per* en tots els contextos i registres. En canvi, la Gramàtica manté el *per a* si són de finalitat, com és el cas.

Bill: El problema és que endeutar-se per comprar accions, comprar a crèdit, malgrat augmenta els guanys, també augmenta les pèrdues. Podries acabar devent diners al banc sense que et quedi ni un cèntim.

A finals del⁶² 1928 la gent va comprar massivament accions a crèdit. Dit d'una altra manera, l'especulació s'havia apoderat de la gent com mai. Es podria preguntar quina diferència hi ha entre l'especulació i les apostes? Un periodista, en Will Pain, ho explica en aquesta edició de *World's Work*: (subtitulat):

«Un jugador només guanya perquè algú altre perd. Quan s'inverteix en accions, tothom hi guanya. Un inversor compra accions de General Motors a 100 dòlars, llavors les ven a un altre per 150, i aquest a un altre per 200. Tothom hi guanya diners.»

Bill: És com els jocs de mans. Treure conills de dins de barrets contínuament. I com els jocs de mans, és una il·lusió. El que Will Pain no es va recordar de dir que el preu de les accions també pot baixar. Però mentre el preu de les accions creix, tothom està content d'aprofitar-ho. La il·lusió s'apodera de gent que abans era racional, com ara el President del Comitè Nacional Demòcrata, John J. Raskobs, que va escriure un article que tenia el títol *Tothom hauria de ser ric*: «Qualsevol que hagi estalviat 15 dòlars al mes, els hagi invertit en accions normals sòlides i no s'hagi gastat els dividendes, tindrà uns 80.000 dòlars després de 20 anys.»

Raskobs no dirigia el seu pla a les classes mitjanes, sinó a l'home treballador normal. La premsa va ser unànime en les seves lloances de la màquina d'especulació de deute. Una utopia pràctica. La visió més gran de la ment més gran de Wall Street. Però no tothom cantava la mateixa cançó. Roger Babson, un emprenedor i teòric empresarial, ja va començar a alertar sobre un gran crac del mercat el 1926 (subtitulat): «Tard o d'hora vindrà un crac. Les fàbriques tancaran, els homes perdran la feina. El resultat serà una depressió greu.»

Paul Warburg era un banquer, i un dels primers defensors del sistema de la reserva federal. (subtitulat): «Si l'orgia actual d'especulació descontrolada no s'atura, al final hi haurà una depressió general que afectarà tot el país.»

Wall Street va criticar durament Babson i Warburg.

Joseph Stagg Lawrence (Catedràtic d'Economia de Princeton) (subtitulat): «L'opinió de consens de milions sobre la valoració d'aquest mercat admirable, la borsa, és que actualment les accions no estan sobrevalorades.»

Bill: Aquest anunci va aparèixer al Saturday Evening Post, unes quantes setmanes abans del col·lapse del 1929: (subtitulat):

«El 1719, pràcticament no hi havia cap manera de saber quins eren els fets. Que diferent és la situació de l'inversor el 1929. En aquest moment, tots els inversors tenen a la seva disposició facilitats per saber quin són els fets.»

John Kenneth Galbraith (subtitulat): «El 24 d'octubre és el primer dia que la història identifica amb el pànic del 1929. Aquell dia, gairebé 13 milions d'accions van canviar

⁶² Vegeu 53

de mans, moltes a preus que feien miques els somnis i les esperances dels que les tenien. A les 11.30 h, el mercat s'havia rendit a la por cega i implacable».

Bill: Milers d'especuladors que anteriorment només havien vist créixer el mercat, ara descobrien el problema de comprar a crèdit a mesura que els mediadors enviaven telegrams exigint enormes quantitats de metàl·lic.

(So de la ràdio, subtítulat): «Això és el que va passar el 1929, quan la sobreinflada economia americana i la borsa, que l'alimentava, es van esfondrar⁶³. Al final de l'any, a tot el país els bancs tancaven les portes a mesura que la gent espantada clamava que els tornessin els estalvis».

Bill: El crac de Wall Street del 1929 va ser una crisi profunda i llarga, diferent d'alguns dels pànics anteriors de la història. Era una combinació d'eufòria i un endeutament massiu. I l'especulació combinada amb l'endeutament de diners és la combinació més tòxica del capitalisme.

Randall Wray (Catedràtic d'Economia, Universitat de Missouri-Kansas City): Vam sortir de la Gran Depressió amb pràcticament cap deute de cap sector privat. Les famílies i les empreses no estaven gaire endeutades. En part perquè s'havien arruïnat, en part perquè havien saldat els deutes. I durant generacions els americans van tenir por d'endeutar-se, les empreses tenien por d'endeutar-se. Però gradualment, amb el temps, a causa que l'economia es comportava força bé, gradualment els records de la Gran Depressió es van anar esborrant. I les noves generacions estaven més disposades a donar diners, tant les famílies com les empreses. I els índexs d'endeutament van començar a créixer.

Paul Krugman (Guanyador del Premi Nobel d'Economia, 2008): Als Estats Units, si es mira històricament, es descobreix que hi ha hagut dos grans pics de deute privat com a part de la renda. Un es va produir el 1929, i l'altre, el 2008. El camí cap a les crisis financeres sovint comença quan el sector privat es torna descuidat amb el deute.

Sweder van Wijnbergen (Catedràtic d'Economia, Universitat d'Amsterdam): Tot és una qüestió de deute. La gent es va endeutar molt amb l'esperança que en el futur passarien coses meravelloses que els permetrien pagar el deute.

Steven Kinsella: Mai el que s'aprèn dura gaire. Oblidem. Les persones que van aprendre aquestes lliçons, que van viure-les, es moren. I els seus fills veuen la Gran Depressió tal com la veiem nosaltres: com un episodi de la història.

Bill: Però per què passa un cop rere un altre al llarg dels segles? A la dècada del 1960, 70 i 80, l'economista Hyman Minsky va proposar la hipòtesi de la «inestabilitat financera».

[Diàleg entre pare i fill (subtítulat)]:

— Hola, pare.

⁶³ Vegeu 56

- Ah, hola, fill. Seu.
- esclar⁶⁴
- A veure, escolta'm, Alan.
- Soc tot orelles, pare.
- L'essència de la hipòtesi de la inestabilitat financera és que els traumes financers...
- Vols dir els cracs i tot això?
- Exactament. Es produeixen com un esdeveniment normal en les economies capitalistes. Això no vol dir que la⁶⁵ economia sempre trontolli a la vora del desastre.
- Això espero. Quina mena de sistema...?
- Fill, sigues seriós. El funcionament normal d'una economia que té una situació financera sòlida en general, és tan tranquil·litat i la prosperitat no són estats autosostenibles.
- Vols dir que l'estabilitat porta a més optimisme i, per tant, a més endeutament amb accions i cases?
- Exactament, i això amb el temps porta una transformació del que inicialment era una estructura financera sòlida en una estructura fràgil.
- Un moment, a veure si ho entenc bé. Després d'una gran depressió, els governs imposen regulacions al món financer. Això comporta un període d'estabilitat, però el problema d'aquesta estabilitat és que engendra un excés de confiança. Un excés de confiança porta a l'eufòria financera, durant la qual els polítics relaxen les regulacions. Llavors això porta un excés d'endeutament i l'excés d'endeutament en les bombolles d'eufòria provoquen inestabilitat.
- Per Júpiter, em sembla que el meu nano ho ha entès.
- Home, n'he sentit parlar tot sopant des que tinc sis anys.

Tot es mou. Helena Garcia Melero i Marquina. 4 d'octubre de 2018

Minuts transcrits Helena Garcia Melero: 00:00 - 28:47

⁶⁴ Grafia que no admet la normativa, però que l'EAD considera d'ús general.

«Atès que en alguns parlars aquesta expressió es pronuncia de manera aglutinada, neutralitzant la vocal inicial, recentment s'ha difós la grafia *esclar*, malgrat que actualment la normativa no la recull.» Font: Optimot.

⁶⁵ Pronúncia incorrecta ja que hauria d'anar apostrofat.

Minuts transcrits Lluís Marquina: 2:12:31 - 2:43:33

Presentació del programa a la pàgina web

Helena Garcia Melero i Lluís Marquina tornen amb "Tot es mou"⁶⁶, **el magazín de les tardes de TV3**, amb novetats i cares imprescindibles. Helena Garcia Melero seguirà cada dia enganxada a l'actualitat, donarà veu als protagonistes del moment, anirà en directe allà on passi la notícia i tractarà aquelles qüestions que toquen més de prop els ciutadans, amb un to amable i distret, però sempre en profunditat.

S'estrenaran **tertulians nous** com **Josep Manuel Silva** o **Francesc-Marc Álvaro**, mentre **continuen cares imprescindibles** com **Cristina Fallarás, Max Pradera o Antón Losada**. El programa mantindrà els **espais d'opinió, liderats per Pilar Rahola, Antoni Bassas o Empar Moliner**, que analitzarà l'actualitat tant des d'un prisma seriós com humorístic.

L'entreteniment també hi ocupa un lloc destacat. Lluís Marquina entrevistarà amb bon humor un personatge destacat del món de l'espectacle, la cultura, la comunicació i l'esport, amb l'ajuda d'un equip de col·laboradors per comentar el més divertit i curiós de les xarxes socials, internet i la televisió. Aquesta temporada, **se sumen a l'equip Mari Pau Huguet, l'actor Fel Faixedas i l'humorista Toni Moog**.

"Tot es mou" jugarà amb connexions en directe, tertúlies, reportatges, entrevistes i l'anàlisi dels temes del dia, ampliant-los en molts casos i buscant-ne l'aspecte pràctic i curiós, entre d'altres. I, sobretot, busca oferir a l'espectador una tarda de televisió sòlida, amb ritme i entreteniment i, quan calgui, lligada a l'actualitat.

DEBAT HELENA GARCIA MELERO

M: Has vist què diu la revista *Time*?

Ll: Què explica?

M: Doncs que Carles Puigdemont està entre els candidats del premi Nobel de la pau d'aquest any.

Ll: Sí, sí, i he llegit també que els possibles... sí, aquesta cançó s'enganxa molt, ara estarem tot el dia cantant-la... els seus possibles contrincants serien, alerta e! Donald Trump, el líder nord-coreà Kim Jong-Un, i el papa Francesc. Com et quedés? Sempre segons les cases d'apostes.

M: Doncs veurem què passa. Agafeu-vos fort perquè, tot es mou!

Veure en off: Seguirem les reunions d'urgència al Parlament per la crisi oberta entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana.

⁶⁶ Vegeu 45

Surt a la llum una carta que Torra va enviar a Sánchez, amb còpia a Trump i al Papa Francesc en què els demanava mediació per celebrar un referèndum.

El Saló Eròtic de Barcelona llança una campanya per denunciar la falta d'educació sexual dels adolescents.

Aquesta tarda l'entrevista és sinònim de cinema, perquè ens visita un actor que acumula interpretacions i premis, Luis Tosar.

Avui fa 21 anys que la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín es van casar a la catedral de Barcelona, i continuen junts. Sembla que la distància no és l'oblit.

És dijous, 4 d'octubre i Tot es mou!

M: Tot es mou i obrim sobretaula política avui amb la Cristina Puig, què tal⁶⁷? Bona tarda⁶⁸. Xavier Torrents, ben tornat! Gonzalo Bernardos, benvingut. Jaume Barberà, què tal⁶⁹, com estem? Ens espera una tarda moguda, e? Comencem, som-hi.

(Titular escrit): Tensió entre els independentistes: perilla el Govern?

M: Doncs anem ràpidament al Parlament de Catalunya perquè l'enfrontament entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana podria estar en vies de resoldre's. Txell Ortiz, bona tarda⁷⁰. Sembla que hi ha acord? Sí? Quin?

Txell: Doncs això sembla, que hi ha acord. Fa molt poca estona ha sortit el president Roger Torrent del despatx del president Torra que té aquí al Parlament. I a la pregunta dels periodistes que portem molta estona aquí fent guàrdia de si hi ha acord i si hi ha ple, ell ha contestat: «sí, sí». Per tant, hi ha un principi d'acord entre les dues forces independentistes i que formen part del govern i, per tant, s'està a l'espera que aquesta mesa rectifiqui aquest acord a què han arribat i que d'aquí una estona, doncs, comenci el ple. Un ple que, recordem, està ajornat des de les dotze del migdia, que és quan hauria d'haver començat.

⁶⁷ Segons l'EAD està acceptat tot i que fa referència al fet que és una expressió d'*ús informal*. Mentre que al DIEC no està recollit. L'Optimot (fitxa 2796/4) descriu que en registres informals s'usa, però que en cap cas és adequat.

⁶⁸ El *Manual d'ús* de la CCMA, en un quadre exposa la taula horària i les franges en les quals s'ha d'usar cada expressió: «Després de les 5 de la matinada, “Bon dia”; entre les 14.30 i les 21.00, “Bona tarda”, i després de les 9 del vespre, “Bona nit”». Pel que fa a l'expressió «Bona tarda», l'Optimot en diu el següent: «Les principals fórmules de salutació relacionades amb les parts del dia són *bon dia* per a les hores amb llum solar i *bona nit* per a les hores sense llum solar. En català, la fórmula *bona tarda* s'ha introduït més recentment per fer referència a la franja horària posterior al migdia. En algunes zones també es fa servir *bona vesprada*. Cal tenir en compte, però, que també és possible fer servir *bon dia* si som a la tarda.»

Així doncs, «bona tarda» és correcte, però hem de tenir en compte aquest fet, que és una expressió molt més tardana i que tenim la possibilitat de dir «bon dia» encara que ja haguem dinat.

⁶⁹ Vegeu 67

⁷⁰ Vegeu 68

M: Txell, ha estat un migdia, ho dèiem abans, intens de reunions, quantes n'hi ha hagut? Qui hi⁷¹ ha participat en totes aquestes reunions perquè finalment s'hagi pogut aconseguir aquest acord que ens explicaves?

T: Sí. Aquest acord, el que vindria a ser és ara mateix es deu estar o fa molt pocs minuts s'ha registrat aquí al registre del Parlament, vindria a ser aquell paper que han presentat al matí Junts per Catalunya a nom d'Albert Batet, doncs ara ho presentarien els quatre diputats processats de Junts per Catalunya i que seria en virtut de l'acord que es va votar el dimarts aquí al Parlament. Per tant, seria una *entente cordiale* entre Junts per Catalunya i Esquerra, de ni tu ni jo, un camí del mig, però que a tots dos els satisfà i, per tant, seria la manera de donar validesa a aquests quatre vots. Perquè recordem que Esquerra ja havia designat els vots de Junqueras i de Romeva en favor de Sergi Cebrià. Com ha anat tot això? Doncs tot un cúmul de reunions que s'han anat fent durant tot el matí després de què⁷² la mesa quedés ajornada en no trobar-se aquest punt del mig a⁷³ que ara sí que sembla que han arribat, i en aquest despatx d'aquí darrere nostre, aquesta porta, que es van obrint i tancant, doncs aquesta és la que hem nat poguent⁷⁴ veure qui entrava i qui sortia, però vaja, principalment, el president Torra, el vicepresident Aragonès i també el president del Parlament, aquest era el nucli dur. Però també les principals direccions de tots dos partits tant d'Esquerra Republicana com de Junts per Catalunya.

M: És a dir, tal com explicaves, cadascun d'ells signarà un document que en el fons està designant, que aquest era una mica el terme polèmica, està designant o no està designant? No. A veure, expliquem-ho, Txell.

T: Aquesta paraula no surt en el paper, Helena. Aquesta paraula no surt.

M: Aquesta paraula no surt en el paper.

T: O tot apunta que aquesta paraula no surt en el paper, que encara no l'hem vist. Tot això que estem explicant són fonts que ens han anat explicant, una d'elles de fonts de la presidència que ens anava⁷⁵ explicant en què consistia aquest principi d'acord. Quan veiguem⁷⁶ en què consisteix, el paper, és a dir, el negre sobre blanc, podrem explicar específicament què posa en aquest paper. Però el que ens han explicat és que el que sí que es demanava és que fossin els diputats processats els que firmessin en data de dia d'avui aquesta diguem-ne delegació, diguem-ne designació. El que sí que posa en el

⁷¹ Hi ha un pleonasme. El pronom *hi* fa referència a *en totes aquestes reunions*.

⁷² Per expressar posterioritat es pot fer servir tant l'expressió *després de* o bé *després que*, en cap cas, però, les dues alhora. A més a més, si va seguida d'un verb en subjuntiu s'ha d'optar per la conjunció *que*. Font: Optimot. L'EAD comparteix la mateixa informació. Així doncs, és una incorrecció per part de la periodista.

⁷³ Preposició seguida de *que* és incorrecta.

⁷⁴ Les formes verbals velaritzades són correctes en registres informals segons l'EAD. L'Optimot, al seu temps, diu que no són adequades en registres formals.

⁷⁵ No hi ha concordança respecte la frase anterior: *són fonts que ens han anat explicant [...] la presidència que ens anava...*

⁷⁶ Vegeu 74

paper és que es fa en virtut de l'acord del ple, i això englobaria tant el punt u com el punt dos.

M: D'acord. Durant la tarda sembla que s'explicarà...

T: No sé si m'explico gaire bé.

M: Avera⁷⁷, Txell, és que és un tema molt complicat per entendre, vull dir, que durant la tarda, entenc jo, que s'anirà explicant la lletra petita d'aquest acord, durant les últimes hores hi havia el tema de si es designava un altre diputat o no es designava, per això et preguntava concretament per aquest tema, sembla que continua sent Albert Batet qui assumeix els vots d'aquests diputats que, o són a la presó o en el cas de Carles Puigdemont, que per cert, Carles Puigdemont ha parlat en les últimes hores sobre el què⁷⁸ s'havia de fer. Deia això, escoltem-lo.

Carles Puigdemont: «El reglament del Parlament és clar en aquest sentit, i el ple del Parlament és sobirà, tal com diu la llei. El ple ha decidit no suspendre'ns i, per tant, nosaltres exercirem per la via més, més útil els nostres drets. Per tant, som diputats a tots els efectes».

M: Bé no sé si hi ha hagut algun tipus de reacció a aquestes paraules de Carles Puigdemont, Txell?

T: Bé, aquí al Parlament bàsicament del que s'està pendent és de qui entra i qui surt per aquesta porta i en⁷⁹ conèixer quin és el detall d'aquest acord. El que sí que ens han anat explicant una banda i l'altra és que hi ha molta sensibilitat tant per Junts per Catalunya com Esquerra, de què és el que volen els diputats que són a la presó, i llavors les dues forces treballen en virtut de quins són també⁸⁰, ells expliquen que es tracta de gestionar emocions i que cada un d'ells demana unes especificitats. I això és el que tots els grups intenten plasmar quan es demana, doncs, que⁸¹ si queda o no afectada l'acta d'aquests diputats. Doncs, potser podríem dir doncs que hi ha tants avançaments com persones hi ha al món. Ells expliquen que la voluntat, tant de Junts per Catalunya com Esquerra, és trobar, doncs, l'encaix que satisfagi⁸² els diputats que són a la presó i que també encaixi amb els diputats que ara mateix exerceixen el seu dret a vot aquí a la cambra, a la cambra catalana. Recordem que l'acord aquest que es va votar dimarts aquí al Parlament és fruit de quinze hores de diverses reunions que es van mantenir a la mateixa presó de Lledoners i després cinc hores més que hi va haver a la casa dels canonges, amb tots els actors implicats. I, per tant, doncs entenc que són acords que no són fàcils d'arribar-hi.

⁷⁷ La forma *avera* no surt recollida ni al DIEC ni a l'EAD. El que accepta l'EAD és la forma *aviam*, d'ús informal i pròpia del llenguatge col·loquial. Pel que fa a l'Optimot, aquesta última forma només l'accepta en llenguatge oral i col·loquial.

⁷⁸ Vegeu 8

⁷⁹ Hi hauria d'haver correlació en les preposicions: *s'està pendent de qui entre i qui surt [...] de conèixer quin és el detall...*

⁸⁰ Frase inacabada.

⁸¹ Innecessària.

⁸² Vegeu 74

M: Ja, Ja, no, no entre altres coses perquè, Txell, tu m'ho recordaràs, però deu fer unes 48 hores que JuntsxCat i Esquerra havien arribat a un pacte en relació amb què fer amb la interlocutòria de Llarena? I 48 hores després, doncs, s'han produït totes aquestes desavinences, que no se sabien ben bé... vaja, costaven d'entendre.

T: Sí. El que vem viure dimarts és una mica això que estàs explicant. El dimarts, després de, recordem, dos mesos de negociació intensa per tal d'arribar a aquest acord, es vota. Es vota primer un punt 1 en què es rebutja la suspensió tal com la demana el jutge Llarena, però s'aprova un punt 2 en què es diuen⁸³ que es designarà el vot amb un diputat substituït, temporal, o mentre duri la causa. Que això és el que sí que ha fet en virtut d'aquest punt, és el que ha fet Esquerra Republicana. Però Junts per Catalunya entenia que si el ple havia rebutjat aquesta, aquesta resolució no calia fer una nova delegació de vot perquè aquesta delegació de vot ja estava feta des del mes de maig, i estava feta en virtut del diputat Albert Batet, que és el que avui ha tornat a presentar. Com que Batet ja tenia aquesta delegació de vot feta, és avui el que ha tornat a presentar, però els lletrats de la cambra i també el president del Parlament consideraven que perquè aquests vots fossin vàlids calia que la signatura en aquests papers fos dels mateixos diputats processats implicats. I això és el que sembla que ara s'hauria arribat a aquest acord.

M: D'acord. I, per tant, Albert Batet continuarà tenint aquests vots delegats com fins ara? Però sí amb un document signat per tots aquests diputats que estan o bé estan⁸⁴ a la presó o bé en el cas de Carles Puigdemont. Ho estem començant a entendre, Txell Ortiz, moltíssimes gràcies per fer-ho possible. Nosaltres continuem al Parlament de Catalunya. Aquest migdia, com sabeu, s'havia de celebrar i ara ho explicava la Txell Ortiz, l'última sessió del debat de política general, però amb tot aquest embolic això no ha estat possible, Jordi Eroles, bona tarda, ja se sap a quina hora es reprendrà el ple, perquè sembla que ara sí, es reprèn, no?

J: Sembla ser que⁸⁵ sí, que finalment es reprendrà, recordem, un ple que havia de començar a les dotze del migdia, d'aquesta tercera jornada del debat de política general en què s'han de votar les conclusions, el que s'anomena, tècnicament, propostes de resolució d'aquest debat de política general. Es deia que havia de començar al voltant de les cinc, segurament serà més tard perquè encara s'ha de reunir la junta de portaveus —una reunió molt curta— i després la mesa del Parlament. Serà aquesta mesa on es farà entrega, on es farà arribar aquest escrit que comentava ara mateix la nostra companya Txell Ortiz. Aquests 4 escrits firmats pels 4 diputats de Junts per Catalunya afectats per la decisió del jutge Llarena, és a dir, Carles Puigdemont, que està, recordem-ho, a l'exili a Bèlgica; i els que estan a la presó, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull. Un escrit signat per ells en el que donen validesa a l'escrit presentat aquest matí, aquest que tinc a la mà, el firmat per Albert Batet en el que diu que, com a portaveu del grup

⁸³ S'ha de concordar: *El punt 2 diu*.

⁸⁴ Innecessari.

⁸⁵ La construcció *sembla ser que* és una construcció en sentit impersonal que segons l'Optimot (266/7) no és correcta tot i que actualment s'ha generalitzat força i que equival a expressions més adequades com *sembla que, es diu que, es veu que o diuen que*. Pel que fa a l'Ès a dir, l'admet com a ús general. Ara bé, la GIEC n'accepta l'ús (p.1024).

parlamentari i atesa la resolució del ple del Parlament del 2 d'octubre, que rebutja la suspensió dels drets i deures parlamentaris de diversos diputats «faig avinent que continuaré votant en representació dels diputats Puigdemont, Rull, Sánchez i Turull». Aquest escrit donarà validesa a aquest altre escrit que tinc a la mà i, per tant, en principi això hauria de desencallar la situació que en aquests moments podríem dir que estava col·lapsada i, per tant, es podrà reprendre⁸⁶ el ple del Parlament, la tercera sessió del debat de política general. Sí que és cert, això és un acord polític, en el que estan d'acord, han arribat a aquest acord les parts afectades, és a dir, el grup parlamentari de Junts per Catalunya, el grup parlamentari d'Esquerra Republicana i la presidència del Parlament. Hi podria haver-hi⁸⁷ una opinió contrària a aquest escrit dels lletrats del Parlament que ja han manifestat que d'acord amb el que es va votar dimarts passat, en el ple del migdia, recordem-ho, es va votar en contra de la suspensió dels 6 diputats que són a la presó o a l'exili i que posteriorment es va votar a favor de que⁸⁸ fessin aquest tràmit de designar un diputat substituït, un tràmit que sí que han fet els diputats Oriol Junqueras i Raül Romeva d'Esquerra Republicana, que diguem-ne, han cedit els seus drets i deures, i també el dret a vot a Sergi Cebrià. Doncs els lletrats eren de l'opinió que tots ho havien de fer, havien de designar i no només deixar-ho en el fet de que⁸⁹ delegaven el vot en Albert Batet. Veurem també quina serà l'opinió dels lletrats, en tot cas hi ha aquest acord polític i, per tant, el ple s'haurà de reprendre aquesta mateixa tarda.

M: Jordi, i la⁹⁰ opinió dels lletrats, en quin moment se sabrà? Perquè clar, imagina't que els lletrats diuen: «Doncs no, doncs no, no ho acceptem». Aleshores, què passaria?

J: Hem de recordar que l'opinió dels lletrats no és vinculant, no és vinculant. S'han tirat endavant moltes iniciatives que tenien l'opinió contrària o el criteri contrari dels lletrats, segurament els lletrats exposaran la seva opinió en aquesta reunió de la mesa del Parlament que s'ha de fer abans de⁹¹ que es repregui el debat de política general. En tot cas, insistim, això tirarà endavant perquè hi ha un acord polític, insisteixen molt que és un acord polític, per tant, el que pot passar, Helena, és que es facin les votacions de les propostes de resolució, aquestes conclusions al debat de política general algú les impugni i que al final, doncs els vots, els 4 vots que possiblement donguin⁹² validesa a alguna de les propostes siguin impugnats i al final no comptin, no valguin.

M: D'acord, i, per tant, aquí es perdria la majoria?

⁸⁶ El periodista ha pronunciat *rependre*, aquesta qüestió, però no es tracta d'una errada ja que en el document de l'estàndard oral que proposa l'IEC, es diu que en aquest tipus de verbs aquesta pronúncia és d'àmbit general. Talment, l'ÉsAdir en diu el mateix: Pronunciem sense erra la primera síl·laba de les formes d'infinitiu, futur i condicional: **prendre**, **prendràs**, **prendríem**, etc.

⁸⁷ Duplicació pronominal errònia.

⁸⁸ L'expressió *a favor de*, com s'observa, consta d'una preposició, i és ben sabut que la preposició *de* davant d'una conjunció ha de caure o elidir-se. Ara bé, segons la GIEC, en contextos informals aquesta preposició es pot mantenir, tot i això, encara que es tracti d'un magazín de tardes, es tracta de la part informativa d'aquest programa i, per tant, es considera que ha de seguir un registre més formal. Per la qual cosa la nova Gramàtica ho bandeja. En aquest cas, l'És a dir segueix la mateixa explicació que la normativa.

⁸⁹ Vegeu 88

⁹⁰ Pronúncia incorrecta. Davant de vocal s'ha d'apostrofar.

⁹¹ Vegeu 88

⁹² Vegeu 74

J: Sí, efectivament. Però en principi hi ha aquest acord polític. Per tant, el ple tira endavant, es reprèn amb les votacions de les propostes de resolució. Una de les quals, recordem-ho, Helena, és aquest acord entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana per continuar el diàleg amb el govern espanyol en el marc d'aquest debat sobre el dret a l'autodeterminació, al referèndum, això sí, sense terminis, sense limitacions temporals com insisteix a demanar el president de la Generalitat, Quim Torra.

M: Escolta, Jordi, a quina hora està previst que es repregui el ple? O encara és massa agosarat...?

J: No, és molt agosarat, Helena. Al principi deien que havia de començar a les cinc, però insistim, encara no ha començat aquesta reunió curta de la junta de portaveus i la reunió de la mesa del Parlament.

M: Molt bé, doncs escolta, us estarem seguint durant tota la tarda. A veure què passa i a quina hora comença aquest pla. Gràcies, Jordi Eroles. I nosaltres ja, comencem la sobretaula política avui amb un dia de molta intensitat parlamentària. Després de res, fa poca estona, encara no una hora s'ha arribat a aquest principi d'acord. Ara ja ha quedat entès, no s'ha designat, s'ha continuat delegant en Albert Batet amb aquest document escrit i signat per cadascun dels diputats que, o bé són a la presó, o a l'exili. I a partir d'aquí comença el pla amb el decurs d'aquesta tarda. (14:55)

Xavier Torrens (polític i sociòleg): Bueno⁹³, és una cosa de dret administratiu, diguem-ne, si no es volia saltar la llei vigent, diguem-ne, s'havia de complir. Dit de forma, així, planera, com si, com recordant-nos *l'Auca del Senyor Esteve*, parlant de botiguers. Jo vaig a comprar aquest got, i agafo i pago amb la targeta, pago i tal, i després me diuen: «Caram! El pagament no és vàlid». I m'ho diuen després d'uns dies després. Bueno és un botiguer amic, del barri, i diu: «m'hauràs de portar els diners». «No, no, jo ja t'ho vaig pagar». «Bueno, tu m'ho pagues, no?» Treu els diners... «Caram! Ara t'he de pagar» Bueno, i paga, ho fa i tal, pagues dius, «bueno et vaig pagar llavors» i el botiguer et diu: «sí, sí, em vas pagar llavors», però de fet, has pagat ara. En certa manera faltava la signatura d'aquests diputats perquè fos individualitzat i fos actual. Diuen que val el d'abans, però de fet ho estan fent ara, a data d'avui i això és el que el president del Parlament de Catalunya demanava, en d'altres coses perquè fins ara excepte⁹⁴ la CUP, ningú vol trencar la legalitat vigent, i inclús la CUP tampoc perquè mirem a Berga el què⁹⁵ ha passat. Molt de dir però a l'hora de la veritat tampoc trenca ni desobeeix la llei, diguem-ne.

Gonzalo Bernardos (professor d'Economia UB): Aquí tothom ja sap que qui no compleix la llei li espera la presó. I en base a això ningú⁹⁶ vol incomplir la llei. Clar, un aspecte que com en qualsevol país està clar⁹⁷, però sembla que aquí per alguns polítics no estava

⁹³ Expressió incorrecta. Tant per la normativa com per l'EAD. Es va repetint en tot el paràgraf.

⁹⁴ Pronúncia errònia, ja que no ha fet l'oclusiva.

⁹⁵ Vegeu 8

⁹⁶ Vegeu 6

⁹⁷ La forma *està clar* per referir-se a l'expressió *és clar* és incorrecta segons l'Optimot. En canvi, l'EAD l'admet en usos informals.

clar⁹⁸. I aquí el que diu en Puigdemont diu: «Jo no vull obeir al⁹⁹ jutge Larena» i el Torrent diu «ei, que em cau a mi, que em caurà desobediència i, per tant, jo vull que tu compleixis amb lo¹⁰⁰ que ha dit el jutge Larena. I estem amb aquesta història. Com podeu veure és molt interessant per¹⁰¹ la població catalana. La gent, gràcies a això menja més, té millor sanitat, té millor educació, viu molt millor, i realment en això tenim a lo¹⁰² que és la majoria parlamentària.

XT: Aprenem dret administratiu, ho hem d'agrair, no?

GB: Tu creus que s'aprèn de veritat dret administratiu?

XT: Sí, fem pedagogia. Ara mateix acabem de fer pedagogia explicant amb un llenguatge didàctic...

M: I una mica les normes que regeixen el Parlament de Catalunya també les actualitzem.

GB: Realment un moviment, un moviment que vol estar al costat del poble amb totes aquestes mesures i aquest «guiribai»¹⁰³, i aquestes baralles, de cap manera ho està, és tot el contrari. I després, jo volia insistir, en el ridícul, ja sé que no li va d'aquí, que el fa tots els dies, que és el president d'alguns catalans, no meu, que és en Quim Torra, que és ultimàtum a Pedro Sánchez. Pedro Sánchez encara s'està rient de l'ultimàtum.

XT: Gonzalo trauries matrícula d'honor d'economia però suspendries ciència política i dret si dius que el president de Catalunya jurídicament no representa tots els catalans. Clar que representa tots els catalans. Una altra cosa és que tu te¹⁰⁴ sentis, diguem-ne, identificat ideològicament, que ja sabem que no, no cal que ho diguis. Però clar que ens representa. Però sinó, t'has passat al bloc dels no-constitucionalistes.

GB: No és així.

XT: Caram, prímicia a Tot es mou. Gonzalo ja no és constitucionalista.

⁹⁸ Vegeu 97

⁹⁹ Es tracta d'una persona castellanoparlant que no fa reducció vocàlica i, per tant, fa una pronunciació a la valenciana. És per aquest motiu que aquí s'ha pogut deduir que fa una errada ja que es tracta d'un complement directe, i no pot anar precedit de la preposició *a*. L'Optimot en diu el següent: «Generalment, el complement directe no va introduït per la preposició *a*, si s'exceptuen casos de possible ambigüitat, de paral·lelisme, de desplaçament de complement o de certs quantificadors». L'EAD segueix les mateixes indicacions.

¹⁰⁰ Pel que fa a l'article neutre l'Optimot en diu el següent: «Malgrat que, oralment, en els registres col·loquials s'usa l'article neutre *lo*, en els registres formals cal evitar aquesta forma i usar altres construccions. Un dels casos en què se sol trobar l'article neutre en registres col·loquials és acompanyant un adjectiu».

¹⁰¹ Vegeu 61

¹⁰² Vegeu 100

¹⁰³ *Guirigall*.

¹⁰⁴ Sobre les formes plenes dels pronoms febles (*me, te, se,...*), l'Optimot diu que aquestes formes són pròpies d'alguns dialectes però que en contextos formals s'ha d'optar igualment per la forma reforçada (*em, et, es,...*). Pel que fa a l'EAD, en la pronúncia i ús dels pronoms febles fa una distinció entre: formal/informal/marcadament informal/subtítols. Els magatzins formes part de contextos informals, i segons la taula d'ús, les formes plenes dels pronoms es poden utilitzar.

GB: No és així. Mira: Jo no estava d'acord amb el Jordi Pujol però em representava. Aquest senyor ha decidit que les persones que no pensin com ell no les representa. Per tant, jo he decidit que ell no és el meu president. I és així.

XT: No Gonzalo, t'estàs saltant la Constitució espanyola, el primer Estatut de Catalunya i unes quantes lleis més.

GB: El primer que se la salta, qualsevol llei vigent i qualsevol acte de política, és ell.

XT: Tu no pots exigir que jo la compleixi i tu ara no l'estàs complint.
El president ens representa, ens representa a tots, una altra cosa és que l'hagis o no l'hagis votat.

GB: Jo vull escollir per qui em sento representat i per qui no em sento representat.

M: Molt bé, Cristina.

Cristina Puig (periodista): Jo molt breument, e? Crec que tot el que estem visquent¹⁰⁵ aquests dies al Parlament no ajuda, diguéssim, s'està servint en safata que a Madrid s'estiguin fregant les mans, i diguin, estiguin distrets una mica, no? Amb els catalans. Em costa entendre que si s'havia arribat a un acord, o sigui, si es va votar dimarts en el ple, o sigui si es va decidir arribar a aquest acord i hi havia un pacte, què ha passat pel mig, què ens hem perdut els catalans que de cop i volta s'ha hagut de solucionar dinant, perquè clar, a més a més avui dinaven tots plegats, o sigui estan barallats però dinaven junts i ara estan tots aquí dins. Llavors, què està passant? No sé si és filibusterisme. Aquestes coses...

GB: No, Cristina...

CP: Filibusterisme parlamentari, però bueno¹⁰⁶, forma part del joc, e?

M: Moltes gràcies que el càmera ens ha fet un zoom que ens ha permès ni que sigui veure que hi havia un cert moviment allà dins.

GB: Al César li ha agafat¹⁰⁷ un atac de cesarisme i ha dit, mira ara li faré passar una mala estona al president¹⁰⁸ del Parlament Torrent. I així ha acabat. Perquè Torra, una gran part del PDeCAT...

M: Però puc fer una pregunta? A qui¹⁰⁹ beneficia això?

¹⁰⁵ Vegeu 74

¹⁰⁶ Vegeu 93

¹⁰⁷ Les duplicacions pronominals són comunes i acceptades en contextos informals segons l'EAD.

¹⁰⁸ Vegeu 108

¹⁰⁹ En una oració relativa substantiva (perquè no hi ha un antecedent explícit), l'Optimot diu que és opcional la presència de la preposició *a* davant el pronom. L'EAD treu aquesta opcionalitat i es decanta sempre per posar la preposició per molt que es tracti d'un complement directe, ja que *beneficiar* és un verb transitiu.

CP: Ningú¹¹⁰. Jo crec sincerament que això que està passant no beneficia ningú. Perquè, sincerament el missatge que estem enviant fora és el que l'independentisme està dividit, Catalunya no està governada, Quim Torra ha perdut els papers, vull dir, és una mica la cosa fàcil. És servir amb safata un missatge fàcil que s'està exposant a l'estat des de fa molt temps.

GB: Tot això és veritat!

CP: Una altra cosa, que és el dubte que jo tinc és, insisteixo, si dimarts hi havia un pacte i un acord, en el fons el ple continuarà aquesta tarda perquè han acceptat una cosa que ja deia el president del Parlament unes hores abans. O sigui, al final han acabat acordant el que ja s'estava dient. Per tant, entremig què ens hem perdut que ha fet que hàgim viscut aquestes hores d'estira-i-arrotonsa, ara sí i ara no, de pataleta¹¹¹, i, bé, jo, insisteixo, després demostra que, després de tant temps...

M: Un moment, Jaume.

Jaume: Em deixes fer el titular del que han acordat? Junts per Catalunya accepta, com Esquerra Republicana, que els seus diputats tinguin els seus drets (aquí ens podem discutir sobre aquesta paraula) «designats» en un membre del seu grup. Com havia suggerit Llarena per no alterar les majories parlamentàries. Això és el que ha passat, la resta és poesia.

XT: No menyspreis la poesia, Jaume. A mi m'encanta. No dic que cada nit la llegeixi però déu-n'hi-do.

J: No, no. Ens agrada molt la poesia als catalans. Això és el que ha passat, s'acata el que diu el jutge Llarena. Com també s'ha fet a l'Ajuntament de Berga. Aquests diputats, des de quan temps fa que no cobren?

M: Des d'abans de l'estiu?

CP: Estan suspesos com a diputats entenc, no ?

J: No cobren. No cobren. El Parlament van¹¹² trigar dos segons. Us enrecordeu¹¹³ que això van dir que això era un error, i que s'arreglaria de seguida? Ho han arreglat? Som a mes d'octubre, ho han arreglat? No ho han arreglat. Per què? Per què no ho han arreglat? És a dir, tenim, hi ha un problema i el problema és que no es vol dir la veritat.

¹¹⁰ Es tracta d'un quantificador referit a persones que fa de complement directe. En aquest cas la normativa diu que la preposició *a* davant de CD és opcional. L'EAD manté el mateix argument davant d'aquest tipus de quantificadors.

¹¹¹ Paraula incorrecta. S'hauria d'usar: *rabiola*, *rebequeria*.

¹¹² Error de concordança: *El Parlament va trigar dos segons*.

¹¹³ L'EAD el recull com a ús informal, el DIEC no accepta aquesta forma del verb *recordar-se*. La GIEC en parla (18.6.3.4d) però només es refereix al seu ús en un context col·loquial espontani i afegeix que són molts pocs casos en què s'han fixat en tots els registres.

I aleshores la gent quan no es diu la veritat s'enfada. I s'ha de dir la veritat. Tu has de dir la veritat.

GB: Avui tens un bon dia, e?

M: L'altre dia ja li vas dir el mateix. A veure si seran dos dies bons allò per estar al teu costat?

GB: És que escolta, amb altres paraules, però reproduïx lo¹¹⁴ que jo vinc dient en aquest programa des de fa temps. A la gent se l'ha¹¹⁵ pres el pèl. I se le¹¹⁶ continua prenent el pèl.

CP: És molt lamentable assumir i admetre que al Parlament de Catalunya, que és la nostra institució està governada per un jutge, o sigui, això no pot passar. Altra banda és que tu busquis fórmules per dissimular-ho.

GB: «Estem a punt de fer la República» ni República ni res...

XT: Però fixa't que el que és objectiu i imparcial, i quan el president del govern espanyol diu: «Resoldrem el problema català» On està¹¹⁷ sobre la taula una proposta real, no un discurs polític que se'n va a la brossa. No, no, una proposta real de dir «Això és lo¹¹⁸ que farem».

GB: Si vols, quan toqui parlem del govern de Madrid però ara estem parlant de Catalunya. I jo lo que em refereixo és que hi ha moltíssima gent que tenia moltíssimes il·lusions en què Catalunya fos independent i ha pensat...

XT: Les continua tenint.

GB: Ha pensat durant un temps que lo¹¹⁹ conseguiria¹²⁰. Hi ha alguns que encara ho pensen. Com se li¹²¹ diu a aquestes persones, que Artur Mas, el flautista d'Hamelin, les va llançar al carrer i que ara tornin a casa i que de República, i de¹²² independència no

¹¹⁴ Vegeu 100

¹¹⁵ Pronom que substitueix un CI (*la gent*): *Se li ha pres el pèl*.

¹¹⁶ Pronom inexistent en català. Substitueix un CI, per tant, el pronom que li correspon és *li*: *se li continua...*

¹¹⁷ Ús incorrecte del verb *estar*. Segons l'Optimot, per indicar la situació d'algú o alguna cosa en un lloc s'usa el verb *ser* si no és que volem indicar un matís de permanència o durada, que en aquest cas s'ha d'usar l'*estar*. En aquesta oració, però, no s'indica aquest matís, per tant, és obligatori l'ús del *ser*. L'EAD coincideix amb aquests usos: «Per a la simple constatació de la presència en un lloc, en un espai físic, **ser**. El verb **estar** afegeix a la simple localització un matís de durada, permanència, fixació o resultat».

¹¹⁸ Vegeu 100

¹¹⁹ En aquest cas no es tracta d'un error comú com el que veiem a la nota 100, sinó que aquesta partícula *lo* en aquesta oració fa de pronom feble, i no pas d'article neutre, pel que el pronom hauria de ser *ho*: *ho aconseguiria*.

¹²⁰ El verb és *aconseguir*. La forma *conseguir* no és admissible ni pel DIEC ni per l'EAD.

¹²¹ Pronom que substitueix un CI de plural, pel que la combinació pronominal hauria de ser *se'ls*.

¹²² La preposició *de* s'ha d'apostrofar davant d'una paraula començada per vocal.

hi ha res. Com se lis¹²³ diu, miri, ara nosaltres acatem les lleis espanyoles, intentem sortir-ne com puguem, el que més ens interessa no és l'independència¹²⁴, no és l'economia, no és la sanitat, res. Sinó tenir un indult i poder regressar els que estan a Brussel·les a Catalunya i, per tant, re de re de re. On vaig dir «digo», «digo, digo».

XT: No, no, és que no es diu així, Gonzalo. Lo¹²⁵ que es diu es lo següent: Nosaltres estàvem fent un procés anomenat «procés català» cap a la República en el que es volien construir unes estructures d'estat i arriba un moment que ja en el que podríem dir un moment tens per totes les bandes, i es prenen unes decisions. Decisions algunes de les quals jo considero que van ser equivocades, errades, ho vaig dir ja en el seu moment en aquest mateix programa. I llavors, resulta que això canvia les circumstàncies, sobretot a partir de l'empresonament, empresonament de polítics demòcrates pacífics i no-violents, i també d'una situació de l'aplicació del 155 que aquesta mateixa casa en la qual ara estem parlant podia haver patit, diguem-ne, conseqüències molt negatives. Però tu has preguntat el què, no? Llavors, la reflexió, com qualsevol persona quan hi han¹²⁶ circumstàncies adverses que no t'esperaves i els diversos partits adopten posicions diferents. Per part d'Esquerra Republicana es diu, bueno¹²⁷ això ara trigarà i, per tant, fins a mitjà termini no es pot plantejar una situació com aquesta. Per part de Junts per Catalunya es diu, bueno¹²⁸, això també és així (encara que sigui per la boca petita) també ha dit doncs això trigarà, però hem d'estirar encara fins tensar la corda simbòlicament fins arribar a la sentència judicial. I la CUP, diguem-ne, malgrat dir que cal desobeir, més o menys, excepte en alguns moments s'ha comportat.

GB: Una pregunta, Xavier, al desembre tindrem independència? Al desembre tindrem independència?

CP: No.

GB: La gent que diu al carrer, «polítics, polítics, feu-la ja!» la tindrem? Per què Torra no la proclama, la independència? Per què no s'arrisca? Va, Torra, proclama la independència! Va! Intenta crear estructures d'estat!

XT: T'has convertit en un membre de CDR? Però a l'inversa¹²⁹, clar.

GB: No! Perdona, que el faig. Perquè realment diu al ciutadà.

XT: Però deixa de veure només un culpable. On està¹³⁰ la proposta del suposat estat federal que defenses tu?

¹²³ La normativa bandeja totalment aquest pronom per referir-se a la combinació pronominal *els hi*.

L'EAD també ho fa: És del tot inadmissible la forma **lis* com a plural de **li** (**lis va dir que sí*).

¹²⁴ Pronunciat apostrofant. L'article femení davant d'un nom femení començat per vocal àtona no s'ha d'apostrofar.

¹²⁵ Vegeu 100

¹²⁶ Vegeu 12

¹²⁷ Vegeu 93

¹²⁸ Vegeu 93

¹²⁹ S'ha de pronunciar sense apostrofar, ja que davant d'una paraula femenina començada per vocal àtona, l'article no apostrofa.

¹³⁰ Vegeu 117

GB: Jo ja no la defenso.

XT: A tu no la defenses?

M: D'acord, Jaume.

J: Jo crec que hem de ser una mica més exigents, e? Sincerament, com a ciutadà i com a periodista jo no vull veure més gent ni a la presó ni a l'exili. I, per tant, com a periodista, vull ser més exigent del què¹³¹ ho he estat. I vull demanar responsabilitat als meus representants siguin del partit que siguin. Per exemple, el president Torra, l'altre dia va anunciar solemnement un ultimàtum al parlament. Aquest ultimàtum no tenia, pel que se sap, pel que hem pogut llegir, jo no he parlat directament amb els seus protagonistes, per tant hi pot haver un cert marge d'error, no tenia¹³² el suport que havia de tenir per presentar un ultimàtum d'aquestes característiques.

M: Sembla que els diputats ja van cap a l'hemicicle. I m'ha semblat veure bastantes cares somrients, fruit d'aquest principi d'acord que s'ha arribat. Deies, perdona, Jaume.

J: Deia que fins i tot a la carta que s'envia a la Moncloa no consta l'ultimàtum. Home, en política, sobretot dels que fa tant de temps que ens dediquem al periodisme polític...

M: Però després ell a través d'una piulada sí que va tornar a insistir amb el tema de l'ultimàtum, és a dir, potser en la carta no...

J: El Twitter fins ara, fins ara el Twitter no és la cambra on hi la sobirania del poble de Catalunya, e?

M: No, però vull dir, l'ordre cronològic de les coses va ser: la cambra, la carta, la piulada.

J: Ho sé, però quan tu, com a president, compareixes davant els representants del poble...

M: I els hi¹³³ dius: «hi haurà un ultimàtum...»

J: I els dius que tu presentes un ultimàtum. Els que fem tant temps que ens dediquem a la política sabem, excepte Catalunya, que les paraules són fets. Per tant, tu, si dius això vol dir que els partits que a tu t'han fet president i conformen el teu govern estan d'acord amb tu.

¹³¹ Vegeu 8

¹³² El subjecte d'aquest verb és *ultimàtum*. És una frase mal formulada ja que *l'ultimàtum* no pot ser el subjecte de la frase: *l'ultimàtum no tenia el suport que havia de tenir per presentar un ultimàtum*. El que segurament ha passat és que com que hi ha la presència de tantes subordinades entre el subjecte i el predicat, el periodista a perdut el fil. Molt propi del llenguatge oral.

¹³³ Aquesta combinació de pronoms per referir-se només al CI, i que per tant només hauria de tenir el pronom *els*, la GIEC l'accepta en contextos informals, tot i que dins la formalitat s'ha de mantenir la forma única *els*. L'EAD coincideix en els usos d'aquesta combinació per a referir-se només a datius: Formal, no; informal, sí; marcadament informal, sí; subtítols, no.

M: Aviam¹³⁴ un moment, salutem a¹³⁵ Guiu Forn que ja ens pot informar des del Parlament de Catalunya, després d'aquest principi d'acord al què s'ha arribat, que, tinc la sensació Guiu que tu ho tenies molt clar que hi hauria aquest acord? (28:47)

DEBAT LLUÍS MARQUINA

Lluís Marquina: Pràcticament les set i disset i continuem després de la publicitat al Tot es Mou amb la taula ja parada. La Maria Pau Huguet, el Toni Moog i la Laia Ferrer, moltíssimes gràcies per venir. Estàs ballant o m'estàs demanant...

Toni Moog: No, hola! Amb el boli¹³⁶, senyu! Senyu!

LM: Ah, em pensava que em volies dir... Avui ens ha vingut a veure un home que acumula més Goyas que el museu del Prado, estem parlant de Luis Tosar, que passi sisplau¹³⁷.

(ENTREVISTA AMB CASTELLÀ A LUIS TOSAR)

(2:28:38) LM: Les set i 45 minuts i arribem a tres quarts de vuit i tornem a ser aquí al Tot es Mou, hem acomiadat el Luis Tosar, se n'ha hagut d'anar.

Maripau: Ha marxat a Sitges, no? Crec que s'estrena demà la pel·lícula a Sitges.

LM: Sí. I als cinemes l'11 d'octubre. Va, Laia, Toni, Maripau, un concurs ràpid que us proposo. Avera¹³⁸, per 25 pessetes, m'heu de dir concursos mítics de TV3. 3, 2, 1, temps! Comencem amb tu Maripau.

Maripau: El concurs de les imatges del Filiprim.

LM: Molt bé.

Toni Moog: «Pic i repicó» o algo¹³⁹ així.

¹³⁴ Aquesta interjecció és el resultat de creuar *vejam* i *a veure*. Segons el que en diu l'Optimot, aquesta interjecció només es pot usar en llenguatge oral i contextos col·loquials. L'EAD també la recull com a ús informal, pròpia del llenguatge col·loquial.

¹³⁵ Es tracta d'un CD, pel que no pot anar precedit de la preposició *a* si, com s'ha dit anteriorment no segueix un quantificador, el complement està desplaçat o hi ha casos d'ambigüitat. No és cap dels casos i, per tant, es considera incorrecte. L'EAD tampoc ho accepta en aquest cas.

¹³⁶ Ús informal no recollit al DIEC. Font: EAD. El diccionari de l'Enciclopèdia, però, sí que el recull com a propi del llenguatge col·loquial.

¹³⁷ Pel que fa a aquesta forma simplificada de l'expressió *si us plau*, forma que actualment s'usa per referir-se a totes les persones gramaticals (Optimot 2494/3), la forma reduïda *sisplau* no està recollida per la normativa. L'EAD, en canvi, l'accepta: «Optem per **sisplau** en tots els registres i l'apliquem a tots els tractaments». Forma que també està recollida en el Nou Diccionari 62 de la Llengua Catalana, del qual el portal EAD en treu la major part del contingut.

¹³⁸ Vegeu 77

¹³⁹ Paraula no acceptada per la normativa, en l'EAD, pròpia de la ficció que ajuda a caracteritzar el personatge.

LM: Més o menys.

Laia Ferrer: Amor a primera vista.

Maripau: Al migida, el concurs del migdia.

Toni: Lletres i paraules.

LM: Lletres i paraules?

Maripau: Això no és del TV3!

LF: La partida.

LM: La partida!

TM: Joc de cartes.

LF: Però és nou aquest.

TM: A, antics tenen que¹⁴⁰ ser?

Maripau: A, han de ser antics?

LM: Temps! És igual.

LF: Ho hem fet fatal, no?

LM: No, domineu bastant el tema.

Maripau: El got d'aigua, que s'estrena ja.

LM: Doncs mira, ara anem encara a un que encara anirem més enllà. Haurem d'afegir en res un altre nom a la llista d'un nou concurs de TV3 perquè n'estem preparant un de nou. Un nou concurs de preguntes i respostes, com els de tota la vida. Els que m'agraden. Si voleu participar-hi envieu un correu ara mateix, ja, a «atrapam@ccma.cat» en teniu l'adreça en pantalla. Estem buscant concursants que no tinguin vergonya, que s'ho vulguin passar bé, i, sobretot, que vulguin guanyar uns calerons. Tu no pots. Si voleu participar-hi, ja sabeu, envieu un correu ara mateix a «atrapam@ccma.cat» estem preparant el nou concurs de TV3.

Maripau: Molts calerons?

TM: El concurs que deia, anava ben encaminat, era el de l'Òscar Dalmau...

¹⁴⁰ La forma *tenir que* no està acceptada ni per la normativa ni per l'EAD. S'ha de substituir per *haver de*, *caldre*, *ser necessari*...

LF, LM i Matipau: Aaaaah, el Gran Dictat!

TM: I tu que ets tan documentada, veus que sempre porta papers. Jo t'estimo, m'encantes, però em fas un punt de ràbia, perquè ho saps tot.

Maripau: Que no ho sé tot, que no sé res.

TM: I ja he pillat¹⁴¹ el tema, i és que portes sempre els fulls amb tot, e? Mira, això és documentació meva de la meva secció, no miris.

LM: I Toni, per què m'han dit abans que t'han vist regirar el paper de reciclatge?

Maripau: Toni, Toni, Toni...

TM: Perquè m'agrada fer¹⁴² paper ja fet servir, o sea¹⁴³ reciclatge, jasta... Jo aquí tinc tota la meva secció d'avui, una secció curta.

Maripau: Però escolta, en el seu espectacle surt a pèl.

LM: Després parlarem, m'heu d'explicar una cosa. Tinc una foto que després m'haureu d'explicar, però comencem...

Maripau: Una foto?

LM: Sí, sí. Toni t'he vist una mica despistat en les teves respostes i intueixo que és perquè estaves pensant en què ens volies explicar ara?

TM: Res, però si vols us explico coses...Vols que parlem de les mares?

LM: Sí, sí.

TM: Doncs parlem de les mares.

Maripau: De les mares? Avui fan *Els meus pares* a TV3.

TM: Veus?

Maripau: Però això ho sap tothom!

LM: Té un punt de raó.

¹⁴¹ Pel la normativa el verb *pillar* només té el sentit de 'saquejar', en tots els altres contextos, aquest verb es considera un castellanisme i s'ha d'optar per una forma catalana. En aquest context té el sentit d' 'entendre', per la qual cosa que és incorrecte. L'EAD no en parla explícitament, tot i que forma part d'un llistat d'exemples propis de registres informals de personatges de ficció.

¹⁴² *Fer paper* no és correcte, hauria de ser *utilitzar paper*.

¹⁴³ Expressió incorrecta, equivalent a *o sigui*.

TM: Sempre, és que t'estimo moltíssim.

LM: Em fas por, Toni, parlant de les mares, però endavant.

TM: No, bon rotllo¹⁴⁴. Bon rotllo perquè les mares sempre vetllen per tu, et cuiden i tal. Però a vegades no es donen conte¹⁴⁵ que diu escolta això que m'has dit.. escolta. Vaig a posar un exemple de quan ets petit i les frases típiques de les mares que realment quan et fas gran dius, quina ràbia... e? Anem a jugar, tu avui faràs de nena petita, vale¹⁴⁶? I jo soc la mama. Ja sé que tinc pinta de d'allò però jo soc la mama.

Maripau: Costa imaginar-me¹⁴⁷.

TM: Llavors, estem¹⁴⁸ a casa.

Maripau: Em quedo així per ser més baixa, no?

TM: Sí. Tu ets una nena, quinze, catorze anys. I jo soc la mama que estic fent la truita, vale¹⁴⁹? Llavors ara em tens que¹⁵⁰ demanar coses, per exemple, que et compri, etc, vale¹⁵¹? Jo estic fent la truita, jo soc la mama, e? I tu ets la nena, va.

Maripau: Mama! Vull una bicicleta!

TM: Sí, un «bicicletu». Una de les que diuen, et canvien el gènere. És una forma de dir «no» però que no mola¹⁵².

Maripau: Bicileta no? Una moto!

TM: Sí, tres! Exageració, que és una forma de dir «no», però a més de dir «no» diuen «sí, tres motos».

Maripau: Mama!

TM: No! I aquesta és la definitiva.

LM: Aquí ja tanquen el tema.

¹⁴⁴ La paraula *rotllo* en sentit d' 'ambient' o 'actitud' no és recollida al DIEC però en l'EAD l'accepten com a ús informal. Ara bé, Toni Moog ha fet una pronúncia errònia de la paraula [roʎu] en comptes de la correcta amb la geminació del so [ʎ].

¹⁴⁵ L'expressió *donar-se conte* es considera una castellanisme i no està admesa ni per la normativa ni per l'EAD. És equivalent a *adonar-se de*.

¹⁴⁶ Forma castellana de mostrar acord o aprovació. En català tenim les formes: *entesos, d'acord, conforme, bé, va bé*. Font: Optimot.

¹⁴⁷ Faltarien pronoms, ja que hi falta informació. *Em consta d'imaginar-ho*, etc.

¹⁴⁸ Vegeu 117

¹⁴⁹ Vegeu 147

¹⁵⁰ Vegeu 140

¹⁵¹ Vegeu 146

¹⁵² EAD: Ús informal no recollit al DIEC. Sí que està recollit al ND62LC.

TM: Et digui lo¹⁵³ que et digui la meva mare ho feia. Jo: «mama!» i ella: «no!» i penso: «no saps ni lo¹⁵⁴ que et nava a preguntar». Ja directament era un «no», perquè clar li demanaria algo¹⁵⁵... no!

Maripau: I què li demanaves a la teva mare?

TM: Res, no sé¹⁵⁶, una moto, un biciletu. Un dia li vaig dir pos¹⁵⁷ compra'm un pollo¹⁵⁸.

LM: No, no, no!

TM: Aquí es va quedar callada. I després quan et fot un calvot i et diuen quan siguis gran m'ho agrairàs. i dius: «Sí, quan sigui molt gran, perquè ara mateix t'arrencaria el monyo».

Maripau: Sí, quan sigui molt gran perquè ara mateix t'odio.

TM: O quan et fan «pa»! (simulant una bufa) i diuen: «Em fa més mal a mi que a tu».

Maripau: O et diuen: «No m'has fet mal».

TM: No fa mal però et donen amb el¹⁵⁹ anell aquí a la corunya però pica.

Maripau: Mama, mama!

TM: Digue'm¹⁶⁰, filla!

LM: Això dels calvots és d'abans e?

TM: Bueno¹⁶¹ però el calvot és no és pegar no és violència, és una «colleja»¹⁶². Però si que es portava abans. I ara, que no sé si m'està veient la meva mare... Mama, tinc ja 43 anys, e? I amb aquests 43 anys ningun¹⁶³ amic meu s'ha tirat d'un pont. Vale¹⁶⁴? Perquè les mares sempre diuen: «I si en Joan es tira d'un pont tu també et tires d'un pont?»

¹⁵³ Vegeu 100

¹⁵⁴ Vegeu 100

¹⁵⁵ Vegeu 139

¹⁵⁶ Es considera un calc de la forma castellana *no sé*, però si no hi ha un complement a darrere, en català li falta el pronom *ho*: *no ho sé*.

¹⁵⁷ Forma equivalent al *pues* castellà. En català hauríem d'utilitzar *doncs*.

¹⁵⁸ Forma castellana de la paraula *pollastre*. Aquí Toni Moog ho diu en castellà perquè devia voler seguir la broma.

¹⁵⁹ La pronúncia és incorrecta. Davant de paraula començada per vocal s'ha d'apostrofar.

¹⁶⁰ Sobre aquesta forma reduïda de l'imperatiu *digues-me*, la normativa accepta l'elisió de la *s* per evitar contacte entre consonants en contextos informals i col·loquials.

¹⁶¹ Vegeu 93

¹⁶² Paraula castellana.

¹⁶³ Sobre l'indefinit *ningun* la GIEC (17.4) en diu que en registre col·loquial es fa servir en eivissenc i valencià. Toni Moog és de Barcelona, pel que no es pot dir que l'ús d'aquest indefinit sigui natural de la seva llengua, sinó que en aquest cas es tracta d'un castellanisme i hauria d'utilitzar el mot *cap*.

¹⁶⁴ Vegeu 146

LM: Aquest és un clàssic.

TM: Pos¹⁶⁵ ningú, ningú s'ha tirat mai d'un pont. I si es tirés un amic d'un pont, sé que em tiraria. A rescatar-lo. Vale¹⁶⁶, mama?

LM: Escolta, mira el programa o no ella?

Maripau: Com es diu la teva mare?

TM: Sí, Carme. La Carme.

LM: Li enviem un petonet des d'aquí?

TM: Sí. Besitos, mama.

LM: O fem una cosa. Li fem presencialment. Que entri sisplau¹⁶⁷. Aquí tenim a la mare de Toni Moog. Carmen Asencio, sisplau¹⁶⁸, benvinguda!

TM: Què fas aquí?

Maripau: Ocupi aquest seient. Jo me'n vaig i et deixo amb la mama.

LM: Què et sembla Toni, no t'ho esperaves això, e?

TM: Mira, jo he fet moltes coses a televisió i a vegades ha sortit la meva mare per la tele, ai per un àudio, o per via telefònica.. mira tens aigua e. O un dia que vaig anar al programa..

Maripau: S'assemblen, e?

TM: Des de petit, e? Sempre igual. Té 70 anys i mira-la!

LF: Pobra dona li acabes de dir a tot Catalunya la seva edat.

TM: Sí, té 70 anys i mira què guapa que està!

LM: No deixeu de part en Toni que li volem treure dades a la Carmen. A veure. Tot això que explica el Toni, tot això passava a casa, o no?

Mare de TM: Algunes coses sí e? Lo del pont sí. Si els amics es tiren pel pont tu també?

TM: I a que no s'ha tirat ningun¹⁶⁹?

¹⁶⁵ Vegeu 157

¹⁶⁶ Vegeu 146

¹⁶⁷ Vegeu 137

¹⁶⁸ Vegeu 137

¹⁶⁹ Vegeu 163

Mare: Que jo sàpiga, no.

Maripau: Què demanava el Toni?

Mare: Bueno, coses. Lo de la bicicleta i lo del pollastre jo els hi vaig comprar una oca.

TM: A sí, això, però jo era molt petit. Me recordaré¹⁷⁰. Ens va comprar, teníem un ànec que el teníem allà com una mascota. I al cap d'uns dies va desaparèixer i just dinant un diumenge a casa d'uns familiars hi havia com una mena de pollastre però que no era pollastre. I jo vaig començar a lligar caps i vaig dir, calla em sembla que m'he menjat el... Però per culpa d'uns familiars, que, no sé...

LM: No em sé imaginar el Toni de petit, no me'l sé imaginar. Hi ha gent que te l'imagines, però ell..

Mare: Era molt bo. Sí.

LM: Era. Fem servir el passat e?

Mare: Bueno quan era petit. Ara també és molt bo.

TM: No, la meva mare em va inculcar moltes coses a nivell¹⁷¹ d'educació, no? Que no hi ha ara, allò d'urbanitat. Urbanitat i civisme. De demanar permís, d'ajudar a¹⁷² les iaies. Nosaltres vivíem en un cinquè que tenia baixos, entresòl, principal, primer. És a dir, portava cinc pisos pujats i veies: «Primero» i deies: «però com pot ser això». I sense ascensor. I jo sempre li¹⁷³ pujava les compres a les veïnes i tal. En aquest sentit era molt bon nen, però tenia el meu punt de canalla...

Maripau: Deia paraulotes?

Mare: No.

TM: No, en aquell punt encara no.

Mare: El que les deia era el meu pare. El iaio.

TM: El iaio parlava aquell català que no saps ni què diuen? Em cago en tota...

¹⁷⁰ Falta informació, en aquest cas hauria d'anar introduïda pel pronom *en* de la següent manera: *me'n recordaré*.

¹⁷¹ L'expressió *a nivell de* és incorrecta quan es refereix a *en l'àmbit, en el terreny*, etc. Només és adequada per denominar que una cosa es troba en el mateix pla horitzontal que el punt de referència, com per exemple, *a nivell del mar*. Segons l'EAD és correcte usar-lo en aquest sentit figurat tot i que diuen que se'n fa un ús abusiu, pel que recomanen utilitzar les altres formes.

¹⁷² Complement directe precedit de la preposició *de*. El seu ús no és correcte.

¹⁷³ Tot i que en aquest cas hi ha una duplicació i el pronom s'hauria de treure, segons l'EAD aquest tipus de duplicacions són correctes. Ara bé, es tracta d'un CD plural, pel que el pronom feble que s'hi adequa és *els*.

LM: No, no cal que la reproduïeu. Hauries de posar una monedeta.

TM: Doncs avui no porto monedetes perquè avui no en¹⁷⁴ pensava dir ninguna¹⁷⁵ paraulota. És que la setmana passada no en vaig dir ni una!

LM: Laia, Maripau, no en porteu alguna?

Maripau: No, és que no porto butxaques en aquests pantalons, no tenen butxaques aquests pantalons.

LM: Re, Toni et queixaves abans de¹⁷⁶ que entrés...

TM: Sempre he sigut molt pallasso, això sí, e? Imitava a tothom, imitava els professors, em fotien fora de classe, i treia molt bones notes además¹⁷⁷ al cole, però era un trapella, jo era un pallasso, pallasso, pallasso. De fet jo volia ser Martes y Trece, sempre li deia: «Jo vull ser Martes y trece» i ella (gest de bufetada).

LM: Ara us ensenyaré unes imatges d'unes mares que roben el protagonisme dels seus fills, de vegades sense voler-ho i a vegades¹⁷⁸ expressament, mireu. Tenim aquest vídeo. Fixeu-vos-hi, e. Tu, està donant-ho tot, posant en pràctica tot els passos de la classe de zumba¹⁷⁹ va i entra la teva mare, ho heu vist, e? Allà al fons. Una mare que, per cert, balla mil vegades millor que tu, es nota que aquesta mare doncs té moltes hores de festa a sobre, i pren el protagonisme del vídeo que estaves tu gravant! És un vídeo que té més de 17 milions de visualitzacions a Facebook.

Maripau: I la noia ni se n'adona!

LM: No, no. Ella està gravant el vídeo aliena de tot això que està passant. Doncs aquesta no és l'única que ha de vigilar la seva esquena. En tenim un altre. Els vídeos autogravats els carrega el diable i aquest diable no vesteix de Prada, simplement, no es vesteix. Mireu aquí tenim un *gamer*, un *youtuber*¹⁸⁰ que està ensenyant en directe com juga una partida i de sobte entra la seva mare, doncs res, allò que fa calor a casa. Mira ara ho tornarem a veure. El noi ho encaixa bé. Mira, la mare: «escolta per sopar avui què farem?» Adeu!

TM: És boníssim.

¹⁷⁴ En aquest cas la duplicació no és admissible perquè no es tracta d'un CI. La solució hauria de ser: *no en pensava dir cap, de paraulota* o bé *no pensava dir cap paraulota*.

¹⁷⁵ Vegeu 163. Aplicable també al femení *ninguna*.

¹⁷⁶ Davant de la conjunció *que* la preposició ha de caure en contextos formals. A partir de la sortida de la GIEC, aquesta caiguda de preposicions no és obligatòria en registres informals.

¹⁷⁷ Expressió no admesa ni per la normativa ni per l'EAD.

¹⁷⁸ En aquesta frase utilitza l'expressió *a vegades* i *de vegades*. Si bé les dues són correctes, és preferible ser uniforme en les expressions i utilitzar sempre les mateixes.

¹⁷⁹ Lluís Marquina ho pronuncia a la castellana, però l'EAD marca específicament que la pronúncia ha de ser [zúmbə] i no pas [óúmbə].

¹⁸⁰ Tant *gamer* com *youtuber* són estrangerismes que l'EAD recull però amb l'especificitat que han d'anar marcades tipogràficament, en cometes o cursiva.

LM: Però les mares també entren en contradicció amb les seves pròpies queixes. Aquí en teniu una que no volia que la seva filla fes una transmissió en directe per internet i va acabar sent ella la que ho va petar¹⁸¹ en el vídeo de la seva filla. Ara ho veurem. La seva filla estava parlant amb els seus amics a través de Periscope. Ella ho va veure, li va semblar que aquí estava passant alguna cosa que no li acabava d'agradar i clar, li va fer aquesta bronca en directe sense haver aturat la transmissió i es va fer famosa, la dona. Però diu molt d'aquest tema entre generacions de l'ús de la tecnologia i tot això...

TM: Però ben fet, e? Ben fet. Les nenes s'estan exposant allà a¹⁸² que tothom li¹⁸³ digui lo¹⁸⁴ que vol, perquè en un xat li¹⁸⁵ diuen tu ets una X o una «mmm» i la mare, lo¹⁸⁶ que passa és que no diu ni Persicope ni Periscopio.

Maripau: Al toni el castigava?

Mare: Jo? No. No, és que ha sigut bo.

TM: No m'has castigat, no. Quina cosa més rara, no?

LF: Jo vull saber una cosa. Jo com a mare i a tots els que som pares o mares segur que ens ha passat. Que et veus repetint frases que ha dit la teva mare. Que deia la teva mare. I sempre deies: «Això no ho diré mai» a tu et passa?

TM: Sí, però a la meva filla, no...

LF: Quines frases li dius que et deia ella?

TM: «Ho faig pel teu bé» Això sí que... La meva filla, la Lola, té 6 anys i procuro no dir frases que deia la meva mare. Però bueno¹⁸⁷, però va molt bé. Jo ara estic fent un arbre genealògic de tota la meva família fins on arribo, que déu-n'hi-do, e? I és lo¹⁸⁸ que diuen, no? El poble que no coneix la seva història està condemnat a repetir-la i això passa també amb les persones. Si no coneixes bé la teva història està condemnat a repetir-la, perquè a lo millor¹⁸⁹ tens un avi, un tiet que feia coses i tu no ho saps, però.

LM: Jo una mica m'imagino el Toni de pare fent servir una mica una estratègia com la que¹⁹⁰ veurem ara. Perquè hi ha pares que fan servir estratègies per aturar el postureig¹⁹¹, això que dèiem, el postureig dels seus fills a les xarxes socials que són curioses i carregades de bon humor. Aquest pare d'Estats Units va decidir parodiar les

¹⁸¹ La paraula *petar* està recollida a l'EAD però no al DIEC. Segons el portal de la CCMA és una paraula pròpia del llenguatge col·loquial.

¹⁸² Vegeu 176

¹⁸³ Aquest pronom fa referència a un CI plural, pel que hauria de ser *els*.

¹⁸⁴ Vegeu 100

¹⁸⁵ Vegeu 183

¹⁸⁶ Vegeu 100

¹⁸⁷ Vegeu 93

¹⁸⁸ Vegeu 100

¹⁸⁹ L'expressió *a lo millor* és un castellanisme no acceptat enlloc. Substituïble per *potser*.

¹⁹⁰ Vegeu 8

¹⁹¹ EAD: ús general no recollit al DIEC.

selfies¹⁹² de la seva filla. Estava fart de veure que la seva filla anava fent fotos així fent postureig i tal, i en comptes de dir-li que rebaixés una mica el to, doncs va decidir fer-li la competència en això de l'acumulació de likes¹⁹³. A veure qui aconsegueix més m'agrada. Una paròdia total i es va fer molt famós a les xarxes.

TM: I a lo millor¹⁹⁴ va aconseguir ell més followers¹⁹⁵ que ella.

LM: Sí, segurament. I la seva filla estava encantada.

¹⁹² EAD: Ús general no recollit al DIEC, a més segons el portal l'hem d'escriure sense marca tipogràfica, pel que s'entén que consideren la paraula ja adaptada al vocabulari català.

¹⁹³ Segons l'EAD, en aquest cas s'ha d'optar per la paraula *m'agrada*. Per tant: *Acumulació de «m'agrada»*.

¹⁹⁴ Vegeu 189

¹⁹⁵ L'EAD no recull aquesta paraula, mentre que l'Optimot (7275/3) diu que s'ha d'utilitzar la paraula catalana *seguidors*.

Està Passant¹⁹⁶. 2 d'octubre de 2018.

Minuts transcrits: 00:00 – 30:52

Toni: Què tal¹⁹⁷? Benvinguts! Moltes gràcies! Sou molt amables, tots vosaltres. Anem a començar¹⁹⁸. Digue¹⁹⁹ 'ls-hi²⁰⁰ que callin.

Jair: Per favor! Per favor! Per favor! Segui, sigui, sigui! Policia²⁰¹!

Toni: Mira que avisarem els Mossos eh al final. A veure, *Està Passant*, és un quart i un minut de nou. Estem en directe a TV3. Quin dia més intens ahir...

Jair i Òscar: Uh uh uh...

Toni: I quin programa que vam fer!

Jair i Òscar: Oh oh oh...

Toni: És el programa més espectacular que hem fet mai. I pensar que no es va emetre, quina llàstima. Nosaltres ens ho vam passar bé igual eh!

Òscar: I bueno²⁰², jo encara m'estic recuperant eh...

Toni: Ha tingut un mal despertar l'Òscar.

Òscar: Pensar que va ser tan boig ahir que avui necessito dues ulleres de sol. Dues ulleres de sol per tapar el pegat que em va regalar el Padilla en directe.

T: És que va venir en Padilla, al programa d'ahir va venir en Padilla tio²⁰³. Que va estar molt bé, molt simpàtic.

J: Parlant en català!

¹⁹⁶ Aquesta perífrasi *estar* + gerundi expressa duració, tot i que segons l'Optimot també es pot utilitzar el present d'indicatiu.

¹⁹⁷ Vegeu 67

¹⁹⁸ Sobre la construcció *anar a* + infinitiu, l'Optimot en diu el següent: El verb *anar* seguit de la preposició *a* i un infinitiu es pot fer servir per expressar que l'acció indicada per l'infinitiu estava a punt d'esdevenir-se. Cal tenir en compte, però, que aquesta construcció només funciona en imperfet i, per tant, en un context general de passat. Convé notar, però, que se'n fa un ús abusiu: quan indica futur immediat en un context de present i no es tracta d'un verb de moviment o direcció, aquesta construcció no és adequada. Per tant, cal substituir-la per formes verbals de futur o de present o per la perífrasi *estar a punt de* + infinitiu. Així doncs, en aquest context aquesta expressió no és correcta. L'EAD tampoc l'accepta en aquest context.

¹⁹⁹ Vegeu 160

²⁰⁰ Vegeu 133

²⁰¹ Pronunciat a la castellana.

²⁰² Vegeu 93

²⁰³ EAD: Ús informal no recollit al DIEC. Propi del llenguatge col·loquial.

T: Un accent de l'Empordà impressionant²⁰⁴ i tal.

J: Meravellós.

T: Va torejar²⁰⁵ a en Jair una mica.

J: La gent cridant: Presidente! Presidente!

T: Va ser el momentàs de la nit, juntament amb l'aparició d'en Carles Puigdemont.

J i O: Sí, sí.

T: A, llavors, ja va ser...

J: Uhh, la que vam liar²⁰⁶ perquè no el detinguessin, eh?

T i O: Sí, sí...

T: Més difícil va ser portar-lo, però encara va ser més difícil que es posés la disfressa de Guàrdia Civil. A ell li feia com respecte. Dir: «Hosti, vols dir, tio²⁰⁷?»

J i T: Tira, tira! Tira Carles, tira.

J: Però és que el millor, per mi eh, va ser quan Puigdemont va atonyinar en Trump! El lio²⁰⁸ que van muntar.. pam, pam!

T: L'equip de producció va estar, per fer venir en Trump van estar com a mínim... 20 minuts de telèfon.

O: 20 minuts de telèfon.

T: Per convence'l²⁰⁹ de²¹⁰ que vingués.

O: I és conferència, eh.

T i J: Pagant TV3, pagant TV3.

²⁰⁴ Pronunciat amb una s.

²⁰⁵ Només és acceptat quan es refereix a la tauromàquia. En sentit figurat no existeix, ni pel DIEC ni per l'EAD. Es considera un castellanisme, ja que en castellà sí que s'admet el sentit figurat de *torejar*.

²⁰⁶ *Liar-la* no es considera correcte en català, en sentit figurat. Es considera un castellanisme (Optimot)

²⁰⁷ Vegeu 203

²⁰⁸ Tal com s'ha vist a la nota 206, el verb *liar-la* no és correcte, pel que el nom *lio* tampoc no ho és. Podria ser substituït per *embolic*, *sidral*, *cacau* o *merder* tal com diu l'EAD, que el considera no admissible.

²⁰⁹ Els infinitius que perden una *r* seguit de la forma reduïda d'un pronom feble, segons l'EAD són recomanats en qualsevol context, no només en informal. La normativa accepta aquestes formes en registres informals.

²¹⁰ Vegeu 176

O: Bueno²¹¹, una mica tothom, eh.

T: O sigui, pagant... no, clar, malgastant el diner públic. Llàstima que el programa d'ahir no es va poder emetre, insisteixo, eh.

O: Com, com, com, com, com? No t'he sentit bé.

T: Està molt tonto²¹² avui, eh.

J: No home, però la part positiva és que ningú veurà mai l'striptease integral que va fer l'Òscar. El millor el final.

T: Això va diguem-ne que va entelar, per no dir embrutar la resta del programa. Estalviar-se aquesta imatge és el millor que li pot passar a Catalunya en aquests moments. Bueno²¹³, hem de canviar de tema. Avui hi ha hagut sessió al Parlament. Què passa?

J: Hi ha hagut alguna cosa subliminal²¹⁴.

T: Avui hi ha hagut sessió al Parlament, molt important. Debat de política general, i en Quim Torra ha llançat un ultimàtum al govern de Pedro Sánchez, eh? Ha dit «o referèndum, o no et donem suport» i després, i després ha sortit la ministra Celaá... bueno²¹⁵, en fi... ara en parlem. Però d'entrada, el més destacat és que el Parlament ha tornat a la normalitat.

J: Però si lo²¹⁶ normal és que estigui tancat, no?

T: No, la normalitat de quan funciona, eh?

J: Aaaaah.

T: Funcionar no seria la paraula, perquè el sistema de votació es veu que era nou i no anava molt fi.

President del Parlament Torrent: «Comença la votació. Hi ha alguns diputats a qui no ha funcionat el sistema. La novetat del sistema. Ara sí. Comença la votació. No ha funcionat. Tornem a reprendre la votació i mirem què ha passat. Tornarem a procedir a la votació vist que no ha funcionat. Tornem a provar-ho. No consta que hagi apretat el botó de presència, si no, quedaria marcat».

²¹¹ Vegeu 93

²¹² EAD: Ús informal, no recollit al DIEC.

²¹³ Vegeu 93

²¹⁴ Incorrecte. La paraula en català és *subliminar*.

²¹⁵ Vegeu 93

²¹⁶ Vegeu 100

T: S'ha d'apretar²¹⁷, eh? Apreteu, apreteu, feu bé d'apretar. Aquest govern tota l'estona està que tothom apreti tot el rato²¹⁸, tota l'estona.

O: Home, jo crec que el sistema de votació estava rovellat de no fer-lo servir. Això pot ser. A mi em va passar, no, a mi em va passar això amb un vídeo, perquè el Parlament torni a funcionar jo el que recomano és que haurien de canviar els capçals.

T i J: Sí, exacte.

T: O bufar.

J: O sinó, fer una revolució i cremar l'edifici, només hi ha aquestes dues opcions.

T: Finalment, aquestes ja se n'hi van eh? Finalment, el Parlament ha votat que els diputats suspesos pel jutge Llarena no perdin la seva acta i designin qui votarà en lloc seu. Que és una manera de²¹⁹ obeir desobeint o tot lo²²⁰ contrari, saps?

J: I això ha provocat la lògica, lògica indignació de Ciutadans i PP que, com a protesta, atenció, han entrat al ple caminant d'esquena.

T: Mira quina traça!

J: La nova política!

O: No és fàcil, eh?

T: No, no. És fer un «moon walk», tu el saps fer molt bé però sobre pla. Fes una demostració perdona.

J: Mira, mira, mira.

T: Ho fa molt bé. No te'n vagis, no te'n vagis.

O: Què cansada és la televisió, eh?

T: Bueno²²¹, però és que l'Arrimadas i el Carrizosa ho feien escales amunt!

J: I amb talons!

T: I amb talons.

J: Els dos portaven talons.

²¹⁷ *Apretar* és un verb incorrecte en català. Tant per la normativa com per l'EAD no és admissible.

²¹⁸ Paraula inadmissible, tal com diu després Toni Soler, és *estona*.

²¹⁹ Pronunciat sense apostrofar. La preposició *de* s'apostrofa davant de paraules començades per vocal.

²²⁰ Vegeu 100

²²¹ Vegeu 93

T: Tots dos anaven amb talons, d'agulla! Imagina't! Per tant, bueno²²², té molt de mèrit. Avui és dia 2 d'octubre, és el dia mundial de la no-violència i, curiosament, també és el dia mundial de la policia. Us ho juro! Us ho juro!

O: És increïble! Sembla que els dos funcionaris que col·loquen els dies mundials no es van comunicar aquell dia. «Eeeh, surto a fumar» i no te n'adones i dia de la policia i de... pam!

J: És com si coincidissin el dia de la seguretat vial i l'aniversari d'Ortega Cano!

T: Mala idea. No, però, a nosaltres ens dona una excusa perquè ens envieu dubtes sobre potser l'únic factor que tenen en comú aquests dos dies destacats, els primers auxilis. Policia més... què he dit, què era?

J i O: No-violència.

T: Més no-violència, primers auxilis. Amb el hashtag #EstàPassantTv3. Nosaltres som experts en primers auxilis. En Jair és especialista en la maniobra de Heimlich.

J: Sí, sempre aparco així.

T: Vale²²³. I l'Òscar un dia li va haver de fer el boca a boca al seu cosí.

O: Sí, però bueno²²⁴ el mèrit és que no s'estava ofegant ni res, eh. I ara els sopars de Nadal són encara més tensos.

T: Gràcies per venir. Comencem!

T: Molt bé, gràcies! Moltes gràcies, avui, com dèiem, és dimarts dia dos d'octubre, és l'endemà del primer aniversari del referèndum i tothom parla encara de la crida que va fer el president Torra als CDRs.

Torra: «Als trabucaires, als castellers, als dansaires, a vosaltres, amics dels CDRs, que apreteu, i feu bé d'apretar».

T: Quin èmfasi, eh? Sembla una escena descartada de Braveheart. «Apreteu, dansaires, trabucaires...» Escòcia hauria sigut independent molt abans! Ara, als Mossos d'Esquadra també els hi²²⁵ va dir que apretessin perquè els Mossos d'Esquadra estan a les ordres del president Torra també. I no cal ser expert en física per entendre que si demanes a dues forces oposades que apretin, la cosa pot acabar malament, eh, veus? En aquest vídeo el de la dreta és el mosso, d'acord? Mes o menys?

²²² Vegeu 93

²²³ Vegeu 146

²²⁴ Vegeu 93

²²⁵ Vegeu 133

Ahir era una data, era una data assenyalada pel sobiranisme, que volia reivindicar el llegendat de l'1 d'octubre i vam poder sentir un dels seus protagonistes, Carles Puigdemont. Ja veureu que el seu to de veu indica fins a quin punt està emocionat.

Basté a el Món a Rac1: «President Carles Puigdemont, moltes gràcies i bon dia. Aviam si el sento millor perquè...» (soroll estrident).

T: Què? Quina por! Ja és mala sort que a Puigdemont l'entrevistin quan estan a punt de fer-li una traqueotomia (més soroll estrident). Es pot dir més alt però no més clar.

En qualsevol cas, ahir va quedar demostrat que les ferides de l'1 d'octubre encara continuen obertes, molts independentistes tenen la sensació que la votació no va servir per res²²⁶. I a més l'unionisme intenta rebaixar l'impacte de la repressió policial. En va parlar la portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, eh? Es pronuncia amb dugues as, com si el cafè cremés molt, eh? Celaaaa! Val²²⁷? D'acord? Bé. És una regla que tinc per enrecordar-me'n²²⁸ de dir-ho bé²²⁹. Saps?

Doncs bé, la ministra Celaá, que per cert té l'aspecte que tindria avui Mickael Jackson si no hagués mort, va dir exactament això sobre l'actuació policial de l'any passat.

Celaá: «Una intevención policial que produjo efectivamente, que proyectó imágenes muy penosas, muchas de ellas falsas».

T: Muchas de ellas falsas... És cert que va haver-hi imatges falses, algun muntatge, com aquest, per exemple, d'aquest noi que veiem aquí, aparentment agredit, però en realitat estava fent *running*. Que no ens xupem²³⁰ el dit home! I aquest altre noi, també amb una situació diríem que compromesa, doncs estava jugant al Twister, senyors!

Molta *fake new* és el que hi ha. Com ja sabeu, les manifestacions d'ahir a Barcelona que van reunir prop de 200.000 persones, van acabar en moments tensos al Parlament. Són unes imatges que l'oposició ha aprofitat per reclamar que s'apliqui de nou l'article 155 i se suspengui l'autonomia. Són eh, els mateixos que diuen això són els mateixos que van condecorar els piolins. Ho recordo, eh? Avui ha parlat Albert Rivera a Antena 3 perquè com ell li agrada dir sempre «el espacio público es de todos pero el espejo público es mío». En Rivera, en Rivera ha criticat en Pedro Sánchez per dialogar amb el govern de Quim Torra.

Rivera: «Lo entiende un niño de cinco años, Si yo quiero romper algo, no puedo gobernar con los que quieren romper ese algo».

T: Algun nen de cinc anys entre el públic? Perquè jo no ho he entès. Perdona Groucho, pel plagi. Ah, mira, si jo tingués un fill de cinc anys que em diu que vol governar amb qui trenca coses li foto una nata que em fan cap de brigada dels Mossos, home ja.

²²⁶ La normativa descriu el verb *servir* com un verb intransitiu que demana la preposició *per a*. Segons l'EAD, però el *per a* s'ha de reduir sempre a *per*.

²²⁷ No és correcta la forma *val* ja que es considera un calc de la castellana *vale*. En català, com s'ha dit anteriorment a la nota 146, hi ha altres expressions com *d'acord*, *entesos*, etc.

²²⁸ Sobre aquest verb, sabem que la forma normativa és *recordar-se*. Però l'EAD admet la forma *enrecordar-se* definida a un registre informal.

²²⁹ Pleonasme. *Enrecordar-me'n*, *de dir-ho bé*.

²³⁰ No admesa. Equivalent a *mamar*.

Precisament,estic bé, eh? El nou Trapero! Precisament, després dels incidents de dissabte i d'ahir, l'actuació dels Mossos està sent²³¹ molt discutida. Alguns han demanat la dimissió, alguns vull dir la CUP, bàsicament, han demanat la dimissió del conseller d'Interior Miquel Buch, a qui els seus companys de govern anomenen carinyosament²³²: Homer Simpson amb ulleres. Ahir a l'acte de commemoració de l'1 d'octubre se'n va fer esment.

Senyora que fa una delcaració: «El sábado vimos como los Mossos en lugar de enfrentarse a los que vinieron a humillarnos, se enfrentaron al pueblo. Pedimos la dimisión del señor Conseller porque el...».

Una altra senyora: «Jo seguiré amb el que estava pactat».

T: Però, i la primera senyora? Què n'han fet? De debò? La de la «dimisión»? L'han censurat per criticar el govern? No crec, perquè a Catalunya impera la llibertat d'expressió. Jo si vull dir que en Torra és un eeh si de cas millor segueixo el guió pactat. Inés Arrimadas també ha retret al conseller Buch la gestió d'aquests últims dies i ha criticat al govern la seva interpretació de les lleis.

Inés Arrimadas: «Cuando apliquemos la nuestra que se vayan enterando los constitucionalistas porque aquí no se va a manifestar ni perri. Existe la delegación del voto, para otra serie de eventos, no para cuando uno se fuga después de dar un golpe de estado o esta en la trena».

T: «No estará ni perri, y cuando uno está en la trena» Jo crec que Inés Arrimadas porta massa temps alternant amb els manifestants de Jusapol. Home! A mi m'agrada, eh. A mi aquest llenguatge hasta²³³ em posa una mica, però estem al Parlament, tu. «La manifa de los catalufos no estaba ni perri, estaban todos en la trena» No, no, no, en fi. Els incidents d'ahir han tapat el debat que potser haurien de tenir ara, que potser és: quin és el projecte de l'independentisme. Quin és el següent pas? Avui, en el discurs de Quim Torra al debat de política general, ha donat un ultimàtum a Pedro Sánchez.

Torra: «Si no hi ha aquesta aposta per exercir l'autodeterminació de manera pactada, vinculant i reconeguda internacionalment damunt de la taula abans de novembre, l'independentisme no podrà garantir cap mena d'estabilitat al congrés dels diputats al senyor Pedro Sánchez».

²³¹ Les perífrasi de gerundi amb el verb auxiliar *estar* sol tenir un valor progressiu i s'usa per indicar que una situació es troba en curs de realització (GIEC 24.8.5.1b). A més, com que l'auxiliar ja és un verb estatiu no pot anar combinat amb un gerundi estatiu (*ser, estar, tenir, odiar, estimar, enyorar*). L'EAD té quatre ratlles explicatives amb aquesta perífrasi però en cap exemple ni en cap cas es dona amb un verb estatiu per saber què en diu.

²³² Segons el DIEC la paraula *carinyosament* és un castellanisme que hauria de substituir-se per *amb afalacs* o *festosament*. Tampoc admet l'adjectiu *carinyós*, cosa que sí que fa l'EAD, tot i que el delimita a contextos informals. L'adverbi, però, no es troba a l'EAD, però s'interpreta que si accepten l'adjectiu, també accepten —en un context informal— l'adverbi.

²³³ Paraula no admesa en la normativa. Tampoc s'ha trobat a l'EAD, tot i que surt en una llista d'exemples de subtitulació. Per tant, s'interpreta que en personatges de ficció es permet una certa flexibilitat per donar més versemblança al personatge.

T: Uuuui... La ministra Celaá, la ministra Celaá ja ha dit que ni referèndum ni avançament electoral. Així que, què passarà? Algú ho sap? President Puigdemont? (soroll estrident) Estic totalment d'acord. Això fa olor d'eleccions. Gràcies.

T: Molt bé! Ua! Quins clams eixordidors²³⁴! Moltes gràcies, són dos quarts de nou en punt. Estan passant moltes més coses al món i ens en porta un recull en Jair Dominguez! Salut!

J: Gràcies, Toni. Gràcies, gràcies. Avui, poca broma, per favor, per favor. Avui he començat el dia com ho fa un bon espanyol de dretes: cagant-me en Pedro Sánchez? Sí. Però també llegint *El Mundo*. Així il·lustraven aquesta notícia, fixeu-vos: «Los descontrolados de Torra». Ja sabeu, encaputxats, radicals i skinheads²³⁵, i aquesta senyora. La Carbonell de Plats Bruts amb una pipa²³⁶ de Serrallonga.

T: Però aquesta dona és una trabucaire. Porta un pedrenyal, suposo, o un d'allò. Però una trabucaire no descontrolada.

J: Bueno²³⁷ tu tens una iaia fent ganxet amb un trabuc al costat? Oi que no? Oi que no? Per què no? Perquè no és normal, Toni. És terrorisme de baixa intensitat la iaia aquesta.

T: Però què dius, tio!

J: Oh! He dit una burrada? Potser he dit una burrada? Doncs si ho diu l'Arrimadas a Antena 3 cola²³⁸. Seguim amb l'anàlisi imparcial, com sempre, que *El Mundo* ha fet de l'1 d'octubre amb aquesta notícia: «Torra espolea a los radicales». Què me'n dius d'això?

T: Eeeh, em sona a *fake news*²³⁹, perquè el verb esperonar és incompatible amb Quim Torra. Saps? No és una persona que esperoni molt. Al seu costat en Montilla era l'ànima de la festa.

J: Potser, potser, dic potser, l'estàs subestimant, perquè en Torra té molt més «flow» del que sembla, i si no mira aquesta foto. Què passaaa?

T: És ell? Increïble! Molt bé!

J: Està dient... no sé si està dient: «Torra in the house», o «Voy to flexin».

T: També semblava que li haguessin preparat una festa sorpresa, no? Allò de... «Oh, esteu tots aquí, apretant, no m'ho esperava! Espereu que truco als Mossos!» Molt ben triades les fotos, eh, Jair.

²³⁴ No admesa ni en la normativa ni per l'EAD. La paraula correcta és *eixordadors*.

²³⁵ EAD: Ús general no recollit al DIEC. Tampoc diu que hagi d'anar amb cap marca tipogràfica, pel que s'entén que l'adapta dins el vocabulari català.

²³⁶ La paraula *pipa* en sentit de 'pistola' no és correcta en català.

²³⁷ Vegeu 93

²³⁸ EAD: Ús general no recollit al DIEC. Equivalent a 'ser creïble'.

²³⁹ EAD: Ús general no recollit al DIEC. Tot i així dona la indicació de marcar-ho tipogràficament.

J: No és mèrit meu, no les he triat jo. Ho ha fet la mateixa persona que s'està mirant les fotos panoràmiques que ens envia el públic i està embogint, està embogint.

T: Ah. Doncs amb les aberracions que està veient crec que és just que avui faci ella amb tu compartidament²⁴⁰ la secció. Que passi sisplau la Míriam Cacho. Com estàs? Si vols seure.

M: Hola! Hola, bona nit²⁴¹. Hola.

T: Gràcies per venir, Míriam. Gràcies per venir sense guió, que a més a més és una mostra de valentia.

M: A tu. La sort de la novata²⁴², avera²⁴³ què tal²⁴⁴.

T: De debò et mires tu sola totes les fotos que estem rebent? Recorda'm que et pagui més del què et pago.

J: Ho fa.

M: Eeeh, bé, sí, doncs negociem-ho ja no? Empoderament²⁴⁵ femení en directe?

T: No, no, millor després. És que és una mica incòmode per mi i pel públic també. Vull dir...

M: És que no m'ha passat gaires cops a la vida, per això estic com aprofitant, aquí.

T: Va, què ens portes?

²⁴⁰ No admesa en cap diccionari. S'hi podria posar *conjuntament*.

²⁴¹ Segons el *Manual d'ús* de la CCMA, en el quadre de les franges horàries es diu que *Bona nit* s'ha de dir després de les 21.00. L'*Està passant* comença a un quart de vuit i acaba a les nou. Ara bé, segons la fitxa 1869/3 de l'Optimot (n'hem parlat anteriorment a propòsit de *bona tarda*) es pot dir *bon dia* a les hores amb llum solar i *bona nit* a les hores sense llum solar, sense marcar un horari determinat com en el *Manual d'ús*.

²⁴² Paraula incorrecta pel DIEC, ara bé, l'EAD n'accepta el seu ús informal propi del llenguatge col·loquial. La podríem substituir per *novella* o bé *debutant*.

²⁴³ Vegeu 77

²⁴⁴ Vegeu 67

²⁴⁵ Sobre aquesta paraula, el DIEC no la recull perquè és un calc del castellà (*empoderamiento*) o l'anglès (*empowerment*) i en català és *apoderament*. L'EAD, però marca *empoderament* com a *ús general* (no recollit al DIEC) i el diferencia de la paraula *apoderament*, raonant que així no es dona peu a confusions: «Procés pel qual individus o grups socials allunyats de la presa de decisions adquireixen els mitjans i recursos per augmentar la seva força social, política o econòmica. Per evitar confusions, donem preferència al neologisme **empoderament** amb aquest significat i reservem **apoderament** per al seu ús tradicional. Igualment amb **empoderar-se / apoderar-se** i **empoderat, -ada / apoderat, -ada**». L'ús tradicional és la definició que proposa el DIEC per *apoderar*: [LC] Algú, posar algú o alguna cosa sota el seu poder, prendre'n possessió violentament.

M: Doncs vinga. Avui us portaré fotos «panoràmiques mal»²⁴⁶. Vale²⁴⁷? Com, per exemple, la d'aquest noi a qui et podries trobar celebrant l'any nou xinès. Fent de drac. No sé si ho podeu veure.

T: Per l'amor de Déu! És que crec que les panoràmiques, o sigui, s'han de prohibir. Jo he arribat a aquesta conclusió. No hi ha manera, no.

J: Què és aquest animal, no? Crec que a aquest efecte se li diu visió de Froilán tornant del Sònar.

M: Encertadíssim.

T: Fixa't que té com metes. Metes de vaca. Veieu?

J: Crec que el pots munyir aquest nano²⁴⁸, eh?

T: El pots munyir.

M: Ai quin fàstic per favor!

J: Si, sí, sí, sí, no sé què sortirà, però...

T: I té cinc potes. Cinc! Cinc potes i té dues ampolles d'aigua. Una al mig i una al final.

J: Ai, quina cosa tan estranya. Són com dipòsits. Home, penseu que si cau d'esquenes potser no pot girar-se ell sol.

M: Li esteu traient molt de suc. A mi no em feia ni gràcia quan me l'han passat els guionistes. Estic al·lucinant!

T: Nosaltres som així.

M: Ehhh, vaig a la següent, doncs? Vale²⁴⁹.

J: Oblideu-vos d'aquest malson.

M: Anem-hi. Un altre exemple de «panoràmica mal» és la de aquesta noia que ha creat una nova disciplina olímpica. El salt amb un poni de txernòbil.

T: Ai per favor!

M: Moníssim!

²⁴⁶ El títol de la petita secció que s'ha inventat la periodista no és correcte en català.

²⁴⁷ Vegeu 146

²⁴⁸ EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

²⁴⁹ Vegeu 146

J: Però si és d'un carrusel²⁵⁰ aquest cavall!

T: Només la part de davant!

J: Sí perquè la de darrera... té més cul que cap!

M: És jíbaro. Jíbaro²⁵¹. Vale²⁵²? La part delantera²⁵³ és com si s'hagués xocat²⁵⁴ frontalment amb un ave. Directament.

J: Però continuen abusant d'ell per fer salts, pobra bèstia. El fan servir, l'usen.

M: Sí, és asquerós²⁵⁵. Jo soc vegetariana i quan ho he vist m'han entrat ganes de vomitar.

T: Et fa pena el cavall aquest?

M: Sí. Home a tu no? Si és més gran el senyor que el porta que ell?

T: És veritat, sí, sí, i a més és una senyora, no? No ho sé.

J: Sí, perquè aquesta disciplina de salt amb poni enano²⁵⁶ és només disciplina femenina.

M: És que no li havia vist els pits. Cada dona és guapa de la seva manera i amb la seva morfologia.

J: I tant!

T: Molt bé! Molt bé! Vaia míting²⁵⁷.

M: Això, pujada de sou... No m'ho vull imaginar!

T: Què més?

²⁵⁰ Pronunciat amb dues essos. EAD: Ús general no recollit al DIEC. Sí que està recollit al GD62LC. Hi ha una fitxa de l'Optimot (7272/3), però, accepta dues accepcions en què aquesta paraula és acceptada: «En l'àmbit del lleure i els espectacles, fa referència als exercicis d'habilitat i de lluïment executats per cavallers agrupats en quadrilles, realitzats en festes cortesianes o en parades i festes militars.» i «En l'àmbit audiovisual, designa la modalitat de programa radiofònic que es caracteritza per una llarga durada i perquè es dedica al seguiment de resultats esportius, especialment els relatius als dels partits que conformen les jornades de les lligues de futbol de primera i segona divisió.» Però en el sentit de l'atracció infantil consistent en uns cavalls que giren (que és el sentit el qual es refereixen al programa), *carrusel* no és correcte.

²⁵¹ No sabem què vol dir això.

²⁵² Vegeu 146

²⁵³ Paraula incorrecta. No recollida ni al DIEC ni a l'EAD. La paraula correcta és *davanter/a*.

²⁵⁴ El verb *xocar* no és pronominal.

²⁵⁵ Paraula incorrecta. No recollida ni al DIEC ni a l'EAD. La paraula correcta és *fastigós*.

²⁵⁶ Paraula castellana, en català és *nan*.

²⁵⁷ Construcció incorrecta: *quin míting!*

M: Sí. Porto una coseta més. Aquí tenim el Jose Luís Enrique, que ens envia aquesta foto on hi surt un senyor que no sé d'on és, però jo diria que és gallec perquè no se sap on va, és a dir, no sabes si va o viene²⁵⁸, vale²⁵⁹?

J: O això o ha anat molt de pressa, no, marxant?

T: No! Ha fet la cola de vaca d'en Romario, o un regate²⁶⁰ com d'en Messi que fan axx! i et deixes mig cos endarrere.

M: Té el cul de la Nicki Minaj, és guapíssim. Ho coneix, ho coneixen, Nicki! Jo soc de Cardi B, però.

T: Jo no sé qui és.

J: És una noia que balla.

M: Eh, sí.

T: A mi m'has de traduir segons què.

M: Sí, sí, una coseta de reggaeton. Si vols un altre dia reggaeton moderno²⁶¹ ... Però tornant al senyor de Galícia, eh, aquest no sé²⁶², la part de dalt veiem que va cap a la dreta, la part de baix veiem que va cap a l'esquerra i jo ho he dit al revés, com podeu veure. Eh, vale²⁶³? I jo em pregunto quina és la que s'imposarà, no? Sent un tio m'imagino que és la part de baix.

J: Van dos e? Van dos ja.

M: Eh, sí? Que més? Si ja vosaltres ja mirant ja feu una mica de fàstic, quan deixeu tot aquell, les espurnes, no? Pues²⁶⁴ sense mirar, no m'ho puc ni imaginar, gallego²⁶⁵.

J: Perdona però aquí els dos pixem asseguts, e?

T: Fa temps, a més a més.

J: O a la banyera.

²⁵⁸ Se'n va al castellà per fer la broma.

²⁵⁹ Vegeu 146

²⁶⁰ Paraula incorrecta. Ara bé, els diccionaris proposen dues solucions diferents, una de més genuïna i l'altre que s'assembla més a una solució copiada del castellà. Pel que fa a l'EAD, la solució que proposen és *regat*, en canvi, l'Optimot opta per la forma *driblatge*.

²⁶¹ Se'n va al castellà per fer la broma.

²⁶² Vegeu 156

²⁶³ Vegeu 146

²⁶⁴ Paraula incorrecta.

²⁶⁵ Se'n va al castellà per fer la broma.

T: Va prou, prou. Prou que hem d'acabar. La²⁶⁶ última foto, Míriam, que se'ns ha ferrat l'arròs.

M: Vale²⁶⁷. La²⁶⁸ última foto és del senyor Bernat Pi, que no Pipi, ja, que també té nom de conte infantil, no? Les aventures d'en Bernat Pi.

J: És veritat.

M: Aquest senyor ha fet aquesta meravella.

T: Carai, no està mal²⁶⁹.

M: Una obra d'art. Va anar a París fugint de la calor i va trobar-se l'onada de calor més extrema de la història.

T: Doncs ho sembla. Sembla que s'estigui desfent davant dels nostres ulls. Terrorífic. Molt bé. Perdona'm, Míriam, però és que hem d'anar a publicitat urgentíssimament. No marxeu perquè després continua la Míriam, tenim l'Òscar Andreu, més coses. Sisplau, quedeu-vos aquí, ara tornem. Gràcies.

T: Moltes gràcies. Seguim a Està Passant, a TV3. Molt amables. És tardíssim, e? Fem molt tard avui. Avui se'ns ha ferrat l'arròs, com es diu vulgarment perquè són tres quarts i dos minuts de nou. De seguida vindrà el telenotícies. Abans anem a saber què estan preparant els companys d'informatius. Toni Cruanyes, molt bona nit.

Toni Cruanyes: Bona nit. El president Quim Torra retirarà el suport dels independentistes a Pedro Sánchez al Congrés dels Diputats si no hi han²⁷⁰ converses per iniciar la idea d'un referèndum pactat el mes de novembre. El govern espanyol ja ha dit que no accepta ultimàtums de cap tipus i demana distensió i calma a la Generalitat. Ho explicarem al Telenotícies. I encara una altra informació. El cas Nàdia ha arribat avui als jutjats. Els pares estan acusats d'estafa per haver-se apropiat indegudament de més d'un milió d'euros de donatius. De fet, el pare, Fernando Blanco, ha defensat que els diners anaven destinats a tractaments mèdics per la seva filla i ha exculpat la seva dona de la gestió dels comptes. També això ho explicarem des de Lleida.

T: Doncs portes un informatiu molt carregat. No t'hi cabrà. Et passarà com a nosaltres que ja estem fent tard de tot.

Toni Cruanyes: Aneu tard de tot el que teníeu previst?

T i J: Tot, tot!

²⁶⁶ Mala pronúncia. Davant de paraula femenina començada per i/u tòniques s'ha d'apostrofar.

²⁶⁷ Vegeu 146

²⁶⁸ Vegeu 266

²⁶⁹ Expressió incorrecta, molt generalitzada en l'àmbit informal però en cap cas correcta.

²⁷⁰ Vegeu 12

T: I saps per culpa de qui? No, de la Míriam no. Avui tenim a la Míriam aquí amb nosaltres.

M: Cruanyes! Hola!

T: I clar, ara som multitud, tres són multitud, Toni.

Toni C: No però està bé això. M'agrada, m'agrada que ampliï una mica el ventall? Aquí, què som ara, quatre en pantalla, no?

T i M: Sí.

J: No hi cap ningú més ja, e?

M: Jo no dono abast per més, e? Jasta.

Toni C: En Jair també que fa, no sé²⁷¹, Toni, com ho veus tu?

T: Que està cremat, en Jair? Ho sabem tots.

Toni C: No No!

J: Ah, que era una altra cosa, val.

T: Gràcies, Toni. Et deixem que sé que tens molts feina d'aquí a les nou. Moltes gràcies!

Toni C: Que vagi bé, adeu!

T: A les nou en punt, al Telenotícies Vespre.

T: A veure. Ara de seguida vindrà l'Òscar Andreu, però m'ha sabut greu deixar-te amb la paraula a la boca.

M: A mitges.

T: Deixar-te a mitges, exactament, en el teu primer dia. I, perquè ens estaves explicant lo²⁷² de les panoràmiques. Que no és una tècnica fàcil?

M: No. No és un tècnica fàcil. Si vols, ara t'ho puc demostrar.

T: És que jo ho he intentat amb el meu mòbil i em passen coses...

²⁷¹ Vegeu 156

²⁷² Vegeu 100

J: Però si el teu mòbil no té ni càmera. Quina panoràmica has de fer? Quina panoràmica has de fer?

T: Mira perquè no el porto a sobre.

J: És que no en tens. T'ho estàs inventant tot.

T: No, no. Em costa, de veritat, Míriam. Em costa molt.

M: No, no és només tu. Jo em pensava que la gent era una mica curteta quan vaig rebre aquestes fotos, però veig que és una cosa complicada. Ho podem provar, vale²⁷³?

T: Fes-nos una panoràmica a en Jair i a mi.

J: A, sí, sí, va.

T: Avera²⁷⁴ com queda, vale²⁷⁵?

M: A veure... Intenteu sortir lo²⁷⁶ més normal possibles²⁷⁷.

T: Pot ser en moviment?

J: Val²⁷⁸, vinga. Ens hem de quedar totalment quietes, Toni com si fos una foto antiga d'aquelles amb vidre i llavors, no es mogui durant les properes tres hores, val²⁷⁹? Doncs això.

M: Està, ja? Després d'haver donat el tutorial? Vale²⁸⁰? Va. Estic fent-ho.

T: Però què fas? Estigue't²⁸¹ quiet! Però si llavors no quedarà bé la foto!

M: Vale²⁸², fantàstic. Tu has arribat tard.

T: Vaja.

M: Vale²⁸³.

T: Podem veure com ha quedat la foto?

²⁷³ Vegeu 146

²⁷⁴ Vegeu 77

²⁷⁵ Vegeu 146

²⁷⁶ Vegeu 100

²⁷⁷ Error en la concordança: *el més normal possible*.

²⁷⁸ La forma *val* es considera un calc del castellà i és incorrecta per designar aprovació, les formes correctes són *entesos*, *d'acord*, etc.

²⁷⁹ Vegeu 278

²⁸⁰ Vegeu 146

²⁸¹ Vegeu 160. Aplicable també al verb *estar-se*.

²⁸² Vegeu 146

²⁸³ Vegeu 146

M: Sí, ara el que puc fer és... l'envio a realització. Vale²⁸⁴? Deixa que l'envii un moment a realització. Mail. És una mica complicat. Vale²⁸⁵. Ja està ja m'he quedat sense dades, gràcies.

T i J: Mira, mira!

T: Veus, no és fàcil. Per favor!

M: Nicki Minaj! Nicki Minaj!

J: Però si m'han quedat els braços curtets!

T: Mira quins bracets que li han quedat an Jair.

T: Bueno²⁸⁶, queda demostrat que no és fàcil fer una bona panoràmica amb el mòbil. Míriam, Jair, gràcies per acompanyar-nos.

M: Gràcies a vosaltres.

T: Un aplaudiment per ells dos i també per l'Òscar²⁸⁷ Andreu!

T: Perdona e? Et feia entrar abans d'hora, però és que amb tant de tragí de gent! Saps? I amb tanta dona, que aquest plató no hi estem habituats.

O: Tanta dona, és una, e? Però...

T: Sí, però venint de zero!

O: Venint de zero, clar...

T: A no, que hi ha l'Elisenda, perdona. Però avui no és dia d'Elisenda.

O: Sí, sí. Exacte. Eh, hola, Toni.

T: Hola, Òscar. Com hem vist, ahir va fer un any de l'1 d'octubre. Una efemèride que va monopolitzar tots els informatius. Estic parlant com el 30 minuts, però no sé perquè. Però van passar altres coses que van quedar condemnades a l'oblit a causa del referèndum. Com l'Enric Millo sense anar més lluny.

O: L'oblit... l'oblit... amb un puntet de record. En fi, sabies que l'1 d'octubre, per exemple, també és l'aniversari del Carles Puigdemont, del president?

²⁸⁴ Vegeu 146

²⁸⁵ Vegeu 146

²⁸⁶ Vegeu 93

²⁸⁷ Vegeu 61

T: No, no ho sabia.

O: Bueno²⁸⁸ no ho sabies perquè és mentida! S'ha de saber una mica de tot. Us explicaré altres efemèrides, ara sí, reals, a... La Pantalla!

T: Votar, pagar, votar, pagar, votar, pagar...

O: Exacte, votar, pagar, votar, pagar. És com el gat de la sort però amb votar i pagar. Però amb mala sort. Bé, el primer d'octubre, a més del referèndum, es celebra, perquè ho sapigueu el Dia Internacional de la Gent Gran, e? Així felicitava la policia espanyola a una iaia catalana el passat primer d'octubre. La portaven...

T: Feien la barca.

O: Feien la barca. Típica piscina de Hollywood, festa... Va portar la iaia. L'endemà del primer d'octubre tots els diaris es centraven en les agressions i en les reaccions dels polítics. Però va passar desapercebuda aquesta notícia. Björk dedica el seu single «Declare Independence» a Catalunya. El dia dos d'octubre de l'any passat.

Com si fos ahir. 5 d'octubre. Capítol 234

Minuts transcrits 00:00 - 30:23

- Era l'advocat
- Què vol, que firmem de seguida, no?
- Ara que ja tenim el certificat de defunció podem engegar-ho tot. M'ha recordat tot el que haurem de pagar: despeses de notaria, la plusvàlua, el registre...
- A quant puja això més o menys?
- Doncs, aviam²⁸⁹. Els impostos serien això, més notaria i la resta. I alguna cosa més que sortirà, jo crec que amb els diners del Marc ho podríem pagar, jo crec que ens arriba.

-
- La seva dona com és?
 - Eeem, no la conec gaire, vull dir, l'he vist un parell de cops, però vaja, sembla molt maca, com el Bernat.

-
- Així que és veritat, als hospitals es lliga?
 - Sí!
 - Va, aviam²⁹⁰, un moment... És una mica un mite això... No es lliga tant, com a tot arreu, i a vegades surt bé.
 - Ai, sí.
 -
 - T'he posat en un compromís no, en aquest sopar? Pensava que no vindries.
 - Andreu no tinc cap problema amb què ens veiem, de veritat, no passa res. Com diuen els italians, *tutto a posto*.
 - Molt bé, és que m'agrada compartir conversa amb tu, saps?
 - O esclar²⁹¹, és que jo soc una dona impuntual, però simpàtica, no?

-
- Em sembla que tens molt de morro, demanar-li al papa que et passi els seus clients.
 - No, perdona, els clients els vam fer junts. Que m'he passat trenta anys treballant a la botiga!
 - Però has plegat, no? No vols anar a la teva bola²⁹²? Doncs espavila't, mama.
 - ...
 - La inauguració no ha anat com m'imaginava.
 - Què ha passat?
 - M'esperava una altra cosa. No, no ho dic per això de l'Ana, e? No ho sé, m'hauria agradat que... que algunes coses haguessin anat d'una altra manera.

²⁸⁹ La forma *aviam* només es pot utilitzar en registres orals o col·loquials, tant per l'Optimot com per l'EAD.

²⁹⁰ Vegeu 289

²⁹¹ Vegeu 64

²⁹² *Anar a la teva bola* és una expressió que segons l'EAD l'accepten com a pròpia de l'ús informal, però no està recollida al DIEC.

- Sí, les coses mai surten²⁹³ com un s'imaginen²⁹⁴.
- Potser no.

- Soc la propietària oficial del pis de l'Agustina?
- Acabes de firmar l'escriptura davant de notari, sí.
- És fort, no? Vull dir, que pensa-hi, ara fa un any estàvem completament arruïnats i així, de cop i volta, som propietaris d'un pis que no ens ha costat res! És com si ens hagués tocat la loteria!
- No, és molt millor, perquè en aquest cas hi ha un factor important que ens ha portat fins aquí e? És el nostre instint assassí pels negocis. Això s'ha de celebrar. Ara truco en Marc i ens anem²⁹⁵ a sopar tots tres.
- Ui ui ui, no ho sé perquè hauríem d'estar dissimulant tota l'estona? No podríem parlar del tema tranquil·lament...
- Sí, i a més en Marc ens pot amargar la festa amb la seva crisi de parella.
- Home, l'altra opció és que anem tots quatre, amb la Paula i l'Òscar.
- ...
- No... quina mala idea no?
- Sí, és una mica estrany. A més, la Paula no està d'humor. A Adalisa i tota la pesca, ja ho saps.
- Ja...
- Hòstia, però això es mereix un brindis com Déu mana, no ?
- Sí.
- Hosti, sense dissimular, ni parlar amb codi, ni... I saps on ho hauríem de celebrar això, oi? Al Peperosa!
- Ai! la millor marisqueria de Barcelona. Però pica una mica...
- Perdona, totes les celebracions importants les hem fet al Peperosa, és una tradició familiar.
- Ja, però abans podíem. I a més que no estem casats tu i jo.
- No, però tenim un negoci en comú, i això uneix encara més. Va Cati, no siguis aixafaguitarres. Deixa't anar una miqueta, dona, que això de l'instint assassí era una manera de parlar. Que no has mort a²⁹⁶ ningú, va
- Ai, Quim, ara m'has fet iuiu²⁹⁷.
- Cati, desperta, que som propietaris d'un pis hòstia!
- Va, sí, què coi, anem a celebrar-ho.
- Ara t'escolto! I Saps què? Anirem a sopar tu i jo sols, i que es foti el món tu. Sí o no?

²⁹³ Vegeu 6

²⁹⁴ Error en la concordança: *Les coses mai surten com un s'imagina*. Aquí el subjecte és *un*, no pas *les coses*.

²⁹⁵ El verb és *anar-se'n*, per tant, la forma correcta de conjugar-lo seria *ens n'anem*.

²⁹⁶ Segons la GIEC, el CD no pot anar precedit per la preposició *a*, però quan el CD és un quantificador com *qualsevol*, *cadascú*, *ningú* o *algú*, la presència o no de la preposició és opcional.

²⁹⁷ Paraula incorrecta.

- Molt bé, d'acord, molt bé.
- Bernat, va home, no t'emprenyis!
- Però és que em sembla espantós, Marina, què vols que et digui.
- Perquè li dones massa importància.
- Ja m'agradaria veure't al seu lloc.
- Però sisplau²⁹⁸ Bernat, en podem parlar?
- Ei, hola, que va tot bé?
- Sí, sí, tot bé.
- No, no va bé. Resulta que la nostra filla està de viatge a Mèxic, ja t'ho vaig explicar, no?
- Sí, sí sí.
- El seu nòvio²⁹⁹ s'ha posat malalt i l'han hagut d'ingressar a un hospital, i a sobre els han robat el cotxe amb tot el que hi havia dins, tot. Diners, documentació, tot.
- Sí, però ja està tot arreglat.
- Arreglat no està, Marina. A veure, ens ha trucat, ens ha trucat angoixada, i jo crec que hi hauríem d'anar.
- Ja els hi³⁰⁰ hem enviat diners. Ja els hem posat en contacte amb l'ambaixada. Si avui mateix ja tornen cap a casa.
- Ja, però quan tornin la Sara tornarà a estar sola, el noi haurà d'anar a l'hospital.
- Bernat, sisplau³⁰¹! Que ja no és una nena, té 21 anys! Ha d'aprendre a resoldre les coses per ella mateixa.
- Però aviam³⁰², jo ara tinc el Manel a Princeton i si li passés una cosa així t'asseguro que jo hi aniria, e? Sense dubtar-ho.
- Doncs mira, jo no sé com és el Manel, però en el cas que es trobés a la situació de la meva filla jo no m'atreviria a opinar sobre si la decisió és correcta o no ho és.
- Mira des de que hem tornat que no ha parat de trucar-nos i de demanar atenció. Però tu què et penses? Que és fàcil per mi estar lluny d'ella sabent que s'ho està passant malament³⁰³? Doncs no. No, no ho és. Però a mi em sembla que és el que hem de fer pel seu bé.
- Potser sí que és una mica exagerat que hi anem tots dos, però jo crec que un hi hauria d'anar. Hi aniré jo.
- No, no. Hi aniré jo. Per tu és més complicat per la feina, jo... jo m'ho puc muntar. I ja miraré de marxar avui mateix.
- Doncs escolta, que tinguis un bon viatge i ens veiem quan tornis. Vinga, adeu.
- Gràcies per portar-me.
- De res, et truco després, e?

- Ostres.

²⁹⁸ Vegeu 137

²⁹⁹ EAD: ús general no recollit al DIEC.

³⁰⁰ Vegeu 133.

³⁰¹ Vegeu 137

³⁰² Vegeu 289

³⁰³ Segons l'Optimot aquesta locució accepta tant el verb pronominal com no. L'EAD, però, fa esment d'aquest verb a l'entrada del verb *disfrutar*, en què el marca com a *ús abusiu* i proposa com a solució la locució *passar-s'ho bé* (pronominal), no dona les dues opcions.

- Un detallat pel³⁰⁴ pis nou. La torradora *vintage*?
- Què fort, que m'he posat molt pesadet? Parlant de la torradora, vull dir. És que no en soc gens conscient.
- Ui, no has parat. Sí, sí, fins i tot l'altre dia al torn de nit et vas adormir i anaves repetint en bucle: la torradora *vintage*, vull la torradora *vintage*...
- No! No és veritat això que dius.
- Que no te'n recordes?
- No.
- Pèrdua de memòria a curt termini. Sí! A partir dels 50.
- Si home, tira! Què escolta, què fem va? Quin regal li fem a la Pili?
- Ai mira, jo m'he llegit els més de 200 missatges del grup de Whatsapp i puc dir que encara estic més perduda que abans.
- El que està tenint més èxit és un sopar, un sopar en un bon restaurant.
- E? Bona idea m'agrada molt! Per dos persones!
- Sí... molt espavilat.
- Sí, clar!
- Ai, fa pena que se'n vagi, és molt bona companya.
- La trobarem a faltar.
- Encara que la molt espavilada s'emporta la joia de la corona.
- Sí, però l'agafa en hores baixes ja. Que nosaltres l'hem tingut fresc i tendre. Estem gelosetes.
- Ja, ja, ja ho veig.
- I ja sap què farà a partir d'ara?
- Sí, mira, treballarà a una clínica privada, tu. Gràcies al Bernat.
- Aquest paio³⁰⁵ té contactes, e?
- Us heu fet molt amics no, amb el Bernat?
- Molt amics, no ho sé, però, vaja, és un bon tiu.
- I està casat?
- Sí, sí, està casat.
- I la coneixes a ella?
- Escolta, parlem de la Pili?
- Va, va...

-
-
- Gràcies, em portaràs el compte sisplau³⁰⁶? Que et passa alguna cosa?
 - No. Per què?
 - No res, com que porto 20 minuts de rellotge parlant sol i em sento una mica imbècil.
 - No passa res.
 - Doncs segueix-me el fil una mica, filla, sisplau³⁰⁷. Molt bé la botiga de ta mare, no? La distribució m'agrada i trobo que el celobert li dona un punt. Però la zona... no és una zona adequada per un negoci com aquest. Sap greu de dir, però em sembla que serà

³⁰⁴ Vegeu 61

³⁰⁵ Correcte en registres col·loquials segons l'Optimot.

³⁰⁶ Vegeu 137

³⁰⁷ Vegeu 137

molt difícil que les coses li vagin bé. Perquè la teva mare l'ha cagat molt en moltes coses. Triant el soci, per exemple, perquè l'Ivan aquest...

- Què li passa a l'Ivan?
- No res, que ahir quan vaig arribar a la botiga feia estona que havia marxat.
- I?
- I? Que sembla que la teva mare és l'única que penca allà.
- Podem parlar d'un altre tema? És que no em ve de gust parlar de la botiga de la mama.
- És un tema com un altre.
- No, no és un tema com un altre, papa. És el tema. Aquest matí ja m'ha caigut la bronca per no haver enviat el mail de la inauguració.
- I tant!
- Papa que et vas comprometre tu amb la mama que ho faries! Si realment la volies ajudar perquè no vas enviar tu el mail dels collons?
- Ei, no cal que em parlis així.
- Que ets un fals! Que dius que l'ajudaràs i després no pares de criticar-la, hòstia.
- Una cosa no treu l'altra.
- No, és que estic farta de sentir-vos parlar dels vostres negocis de merda. Que no sabeu parlar d'una altra cosa o què?
- Ho sento, tens raó. És, és la separació, que treu el pitjor que porto dintre. La veritat és que no n'estic orgullós, però és que em costa molt desitjar-li a ta mare que les coses li vagin bé d'una manera sincera. Tu també quina tela, no? Per què has d'estar tot el dia empenyada amb ta mare? Si has sortit guanyant amb la separació, no? Tens feina a la botiga, treballem plegats, i estem la mar de bé, o no?
- Aquesta tarda no vindré a la botiga.
- Però, per què? Què passa?
- Que no vindré i punt.

-
-
- Ei, Pili! Sopem junts aquesta nit o què?
 - Ai sí. M'anirà bé sortir, estic toveta... No em faig a la idea que avui és el meu últim dia a l'hospital.
 - Jo estic molt cansat per sortir. Jo havia pensat, una cosa més allò... unes pizzes, un sofà a casa meva.
 - Home, però no m'animarà sopar i pizza.
 - Bueno³⁰⁸, però podem mirar una bona peli!
 - Però tu t'adormiràs al cap de cinc minuts! Sempre estàs cansat!
 - No! Et prometo, et prometo que no t'avorriràs.
 - Ei!
 - Ei, no, us volia dir que marxo aquesta matinada als Estats Units, finalment. Ho dic perquè no tindrè temps ni de fer una cerveseta de comiat. Vull arreglar les visites que tenia programades.
 - No passa res, quan tornis ja farem la cerveseta.
 - Em sap greu marxar així però la meva filla em necessita, no la deixaré tirada.
 - Llavors marxeu al final tots dos?

³⁰⁸ Vegeu 93

- No, no. La Marina s'ha de quedar. Li ha sortit un problema amb la història de la Ciutadella i s'ha de quedar. Estic una mica preocupat per ella, perquè ja s'havia fet a la idea que veuria a³⁰⁹ la Sara. La Marina té debilitat per la Sara i pateix per ella. El que passa és que no ho vol admetre.
- Em sap greu.
- Escolta'm, perquè no la³¹⁰ truques un dia? e? I sortiu a sopar o el que sigui, per...
- Sí, sí sí, no pateixis, fet!
- Gràcies.
- Vinga.
- Parlem pel sopar aquesta nit, sí?
- Sí, sí sí.

- I ara ja una mica, anar agafant el ritme del dia a dia, no?
- Això és el que em ve més de gust. Quin estrès la inauguració. Me n'alegro³¹¹ tant que hagi passat. Tinc ganes de normalitat.
- Tu no trobes que l'Ivan agafava una mica massa de protagonisme? Vull dir respecte a tu, e? Jo trobo que en aquell discurs que va fer no et va tenir prou amb compte.
- Sí, sí, tinc una conversa pendent amb ell. Em sembla que hem d'aclarir quatre coses, i no només del discurs.
- Però tu estàs contenta de com va anar o què?
- No, no. No, no estic gaire contenta en general, no. I el pitjor de tot va ser l'enganxada amb l'Anna. Això em va matar.
- I com esteu ara?
- Jo molt empenyada, la veritat. I no sé com arreglar-ho. Cada cosa que faig o dic encara ho empitjora més, i això de l'altre dia no li perdono així com així, e? Cada vegada estem més, més distanciades, és com si al divorciar-me³¹² del Jordi també m'hagués divorciat d'ella.
- Tot és molt recent, suposo, no?
- Sí, però, en canvi, l'Eloi em fa costat en tot!
- L'Eloi i tu sempre heu estat més units. Ell és d'una altra pasta.
- No va poder venir a la inauguració però em va trucar. I avui m'ha tornat a trucar per preguntar com anava tot, per oferir-se per ajudar en el que faci falta... però és que no costa gaire, no, una mica de comprensió?
- Ai, segur que li està inflant el cap.
- Qui?
- El Jordi, a l'Anna. Per això està com està.
- Però no, tampoc et pensis e?
- Però ni tan sols es va dignar a presentar-se a la inauguració.

³⁰⁹ Vegeu 135

³¹⁰ El verb *trucar* és intransitiu, fet pel qual hauria d'anar amb el pronom *li*, però l'EAD admet la transitivitat del verb *trucar* en registres informals.

³¹¹ El ver és *alegrar-se* [d'una cosa], si ja hi ha el complement de règim, el pronom *en* no és necessari, perquè llavors es duplica la informació.

³¹² És tracta d'un infinitiu causal. La nova gramàtica ja permet l'ús tan de la preposició *en* com de la preposició *de*. Sobretot en parlants que no fan aquesta distinció en els infinitius de valor temporal. L'EAD també admet les dues preposicions en tots els casos i registres.

- No, no, sí que va venir però més tard, quan estava sola.
- A sí?
- Sí. Va ser un detall maco. I va reconèixer que li va fer pal³¹³ venir pels amics.
- Mmm.
- No crec que sigui culpa del Jordi. L'Anna és així per culpa nostra, perquè l'hem mimat³¹⁴ massa. No suporta la frustració. I ara no pot acceptar que la seva família perfecta ja no sigui tan perfecta.
- Sí, sí. De vegades estar tant a sobre dels fills no és bo.
- Bé. Segurament l'hem sobreprotegit.
- Mira la Carla, tu. Els seus pares passen completament d'ella i ella se'ls estima i els defensa com una lleona. I, a més a més, és una nena treballadora, responsable. Una supervivent.
- Però és que té pebrots la cosa, no? Potser m'he equivocat en algunes coses, però ho he fet el millor que he pogut amb els meus fills! Trobo que ningú em pot retreure res.
- Sí, si arriba un punt que el seu comportament és cosa seva. Això d'anar culpant sempre els pares de tot el que et passa...
- Totalment, i si haig de ser dura amb ella ho seré. No li penso permetre que em sabotegi els bons moments d'aquesta manera. Ni parlar-ne!
- Ai... Que desagraïts que són els fills.

- Paula, has fet el que havies de fer.
- Tu creus?
- No li donguis³¹⁵ més voltes.
- Home, com vols que no li doni voltes, Quim, l'he despatxat.
- Mira, hi ha gent allà fora molt vàlida esperant una oportunitat, segur que la pots substituir.
- Quim! No entens res, e? La Marta és amiga meva, una bona amiga. No només he perdut una treballadora competent, és que és normal que pateixi.
- Ho entenc, ho entenc perfectament. El que passa és que ara estàs esgotada. No tens una visió objectiva del que ha passat. Mira, saps què és el que hauries de fer? És anar cap a casa, fer-te una banyera amb sals minerals que netegen l'energia i a dormir aviat. No, escolta, i demà ho veuràs d'una altra manera. Va.
- Cap a casa, ara?
- Quin problema hi ha?
- Que no vull estar sola, Quim. Per què no sortim a sopar?
- Mira, t'ho anava a proposar. Però just en Marc...
- Què? Què li passa?
- Que està fatal, està fatal i m'ha demanat si podíem anar a sopar junts.
- I no li pots dir de quedar per esmorzar?
- No dona.

³¹³ EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

³¹⁴ Segons el DIEC, *mimar* vol dir 'imitar', però en aquest context no té aquest significat, que sí que està acceptat a l'EAD: ús general no recollit al DIEC.

³¹⁵ Vegeu 74

- Home que soc la teva jefa³¹⁶, que et deixo arribar tard, no hi ha cap problema!
- És que està molt angoixat, Paula.
- I si vinc amb vosaltres?
- No home no, dona no pot ser.
- Què passa?
- No, crec que passa alguna cosa grossa que no em vol explicar, si tu vens, segur que no m'ho explica.
- És igual doncs fes. Però jo em quedo aquí, d'acord? Així com a mínim no em llevaré sola.
- És que està venint. Li he dit que estava sol, és que si no li dic que estic sol segur que no hagués vingut.
- Doncs marxo. Escolta però si acabeu d'hora pots passar per casa meva? És que no vull dormir sola.
- I tant! Ja hi pots pujar-hi³¹⁷ de peus.
- Gràcies. Doncs fins ara que vagi bé el sopar.
- Vinga, bonica. Banyereta, relax, sí o no ? Adeu bonica, deu!
- Fins ara.

- Estic flipant³¹⁸! Hosti no sé què dir!
- És un bon restaurant, e?
- Però és que estic flipant³¹⁹ per tot. No m'ho esperava gens. Ai, per favor, quina vergonya.
- Doncs volem que diguis unes paraules.
- Jo? No, no.
- Home, qui és l'homenatjada?
- Ja, però, és que no és. Res, que... que... que moltes gràcies per tot i que sou les millors companyes i els millors companys del món³²⁰ i que he estat absolutament feliç aquest temps a l'hospital i que us trobaré a faltar.
- Doncs nosaltres també et volíem dir que... bé, que som molt afortunats d'haver treballat aquest temps amb tu, perquè ets una infermera excel·lent, i... una persona increïble. També ens fas una mica de ràbia. També ho he de dir, perquè això també n'hem parlat. Quan entres a veure un pacient, el pacient sempre diu: Que no ve la Pili? I la Pili? És veritat o no?
- Ei va, fem-nos un³²¹ selfie³²²!
- Va, nosaltres també.
- No, les nenes soles.
- Se la veu contenta, e?
- Sí.

³¹⁶ Segons l'Optimot es considera un castellanisme, però en l'EAD hi surt com a exemple en el llenguatge de la subtítolació, així que s'ha de suposar que l'accepten dins el llenguatge de ficció.

³¹⁷ Duplicació pronominal.

³¹⁸ EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

³¹⁹ Vegeu 318

³²⁰ La duplicació de gènere afecta l'economia del llenguatge.

³²¹ Segons l'EAD, la paraula *selfie* és femenina.

³²² Vegeu 192

- Aquesta vegada l'has encertat, i ella també. Se't veu tan feliç, tio!
 - Sí, ho estic.
 - I més guapo que mai.
 - Vols dir?
 - Sí, i això és perquè estàs enamorat de veritat, i me n'alegro moltíssim. Que ja era hora, tio!
 - És que és fort, e? Quan trobes a la persona, és que ho saps a l'instant, i... i suposo que he trobat la persona.
 - Ei va, veniu-vos a fer una selfie³²³!
 - Va!
 - Va tots, tots!
 - Vols dir que hi cabrem ?
 - Sííí...
-
-

- He fet inventari, sí. Et deixo la llista damunt del taulell. No, demà obres mitja hora abans i vas al magatzem a buscar el material que falta. A i, per cert, Ivan, demà hauríem de trobar un moment per parlar. D'acord, adeu.
- ...
- Què vols ara, mira, t'aviso que no estic d'humor, e? L'última cosa que necessito ara mateix és una bronca amb tu. E! T'esperes un segon? Si et penses que em tornaràs a deixar amb la paraula a la boca com vas fer el dia de la inauguració vas llesta! Però a tu, Anna, a tu et sembla normal com m'has tractat des que em vaig separar del teu pare? Estic farta de les teves tonteries³²⁴ de nena mimada. Si no t'agrada que els teus pares s'hagin separat, et fots!
- Has acabat?
- De moment!
- Mama que no vull discutir amb tu!
- Oh! Vaja, quina novetat!
- Jo he vingut a disculpar-me.
- Què et passa, el teu pare t'ha fet venir per això del *mailing*, no? T'ho ha dit ell que et vinguessis a disculpar?
- Que no, mama, que he vingut per voluntat pròpia! Et sembla tan estrany?
- Dona...
- El papa és un capullo³²⁵. Però això tampoc et ve de nou, no? Però mama, el problema no és això, el problema, el problema és que no estic bé. Que, que no suportó treballar amb el papa.
- Això li has dit al teu pare?
- És que no sé com dir-li, mama. O sigui, després de la separació em vaig trobar treballant allà i li volia fer un favor i ningú m'ho havia demanat però... hòstia, ara em sento atrapada.

³²³ Vegeu 192

³²⁴ EAD: ús informal no recollit al DIEC.

³²⁵ Insult no recollit ni al DIEC ni a l'EAD. L'Optimot proposa *malparit, torracollons...*

- És que t'entenc tan bé. Però, a veure, hem de distingir entre el que és una tragèdia i el que no ho és. I això no és cap tragèdia, per tant, té solució. Trobarem la manera d'arreglar-ho, m?
-
-

- Xampany francès, sí senyor!
- Com mana la tradició, e?
- És com si no hagués passat el temps, no? La mateixa taula de sempre, no? El cava de sempre, i els millors plats de la carta. Com uns pepes, no?
- Ja ens tocava, e? Celebrar alguna cosa, després de l'any que hem passat.
- Sí, sí, sí, ens ho mereixem. Sí o no?
- Jo em pensava que si tornava a entrar al Peperosa seria per netejar els plats o fer els lavabos. Ai Quim...
- Què?
- Ha sigut tan fàcil aconseguir el pis, vull dir. Que fa una mica de vergonya, oi?
- Però encara tens mala consciència, Cati?
- No, deu ser cosa del marisc, i el xampany.
- Així m'agrada.
- Tenies raó, jo m'he ocupat de l'Agustina fins al final. Cosa que no ha fet la seva amiga, tot sigui dit. Al final el més important és no sentir-se sol o no estar sol. I jo he acompanyat a³²⁶ l'Agustina fins a l'últim moment. I que no és res dolent, coi!
- És que aquesta és la meva nena, sí senyor! És una frase feta, e? Jo diria que és una frase feta, vull dir que ara...
- Un brindis per l'Agustina?
- Sí senyora!
- Perdona, quan puguis?
- Al final haurem de tornar a casa amb taxi.
- Oi, te'n recordes aquella vegada que érem en aquesta mateixa taula? Que a la taula del costat hi havia una família que l'avi anava amb cadira de rodes? Sí... que la dona va agafar una turca monumental que no es podia posar ni dreta. I que l'home va agafar l'avi, el va asseure en una cadira, va agafar la dona, la va posar a la cadira... te'n recordes? I se la va endur al pàrquing, i va tornar a buscar als fills i a³²⁷ l'avi? Ai per favor! Escolta, tu li has dit a l'Òscar, que quedaves amb mi?
- No, i tu?
- A l'Òscar? No! No de debò, no, no li he dit res a la Paula. No s'ho agafaria gaire bé.
- Ja... Però no dir-ho és com... fe'ls-hi³²⁸ una mica el salt, no?
- Escolta que això és un sopar de negocis, e? I als sopars de negocis no venen les parelles.
- Ja, i només estem sopant, no estem fent res de dolent!
- Escolta, i del tema dels vitalicis...
- No, no, no. És el nostre secret.
- Exacte, i així ha de seguir. Quan sortim del restaurant cadascú a casa seva, i s'ha acabat la festa. Sí o no?

³²⁶ Vegeu 135

³²⁷ Vegeu 135

³²⁸ Les formes reduïdes dels pronoms són pròpies del llenguatge oral i informal.

- Perquè... si ara anéssim a fer una copa seria una mica massa, e?
 - Massa, tu, exacte. Cadascú que passi la mona a casa seva tu. I tan amics!
 - I demà serà un altre dia!
-
-

- Què fas llevat a aquestes hores?
 - M'acabo de llevar perquè avui treballo. Aquest matí treballo.
 - Jo no m'he arribat a ficar al llit perquè tenia por de no despertar-me.
 - Estàs bé?
 - No sé³²⁹, una mica agobiada³³⁰, la veritat. És que, em moro de ganes de veure la Sara, i veure marxar el Bernat... m'hagués agradat marxar amb ell.
 - Bueno potser podràs marxar d'aquí uns dies, no?
 - Pff, a veure.
 - Però està bé que el Bernat hi hagi pogut anar.
 - És que fa ràbia, saps? Sempre intento no ser una mare sobreprotectora i amb la Sara sempre l'he animat a sortir, a fer coses fora de casa... però pateixo, pateixo molt i la trobo moltíssim a faltar.
 - Ja... però no et sentis culpable per això, és molt normal, no? Que la trobis a faltar. Jo també trobo a faltar el Manel i fa quatre dies que ha marxat, vull dir...
 - Ja, és que això no t'ho diuen, no? Quan decideixes tenir una criatura?
 - És veritat. Podrien fer com l'autoescola, no? Fer un curset d'alguna cosa d'aquestes... Perquè el patiment no te l'estalvies, però almenys vas més preparat a l'examen. Escolta, si necessites parlar, o el que sigui, xiula.
 - D'acord.
 - E... que parlo seriosament, e? Ho dic de debò.
 - Sí, sí, ho sé.
 - Soc aquí pel que necessitis.
 - Gràcies per trucar.
 - Vinga, condueix amb compte.
 - Sí... Bona nit, per tu bon dia.
 - Sí, bon dia. Deu.
 - Deu.
-
-

- I si ens diuen que d'aquí un any o dos, valdrà més?
- Doncs me n'hi vaig a viure amb la Paula, i que vingui en Marc. El pis és molt gran, tu.
- I perquè no m'hi puc instal·lar jo amb l'Òscar i el Marc? Hi tinc el mateix dret que tu!
- I un colló, si fa quatre dies que el coneixes aquest paio³³¹, què te n'has d'anar a viure amb ell? Jo i la Paula som una parella consolidada i potser volem tenir fills i necessitarem l'espai.
- Quines històries m'expliques, Quim?

³²⁹ Vegeu 156

³³⁰ El verb *agobiar* no s'accepta ni al DIEC ni a l'EAD, per tant, l'adjectiu *agobiada* tampoc.

³³¹ Vegeu 305

- Escolta, és perfectament possible, e? La Paula és jove, en té ganes i encara està en edat de tenir fills.
- Ets un desgraciat...
- Sí, i tu una malparida.

- O, vaja... Em venia de gust, menjar un arrosset, tot el dia tu i jo, no sé³³². Però vaja, si no pot ser doncs mira no pot ser què hi farem, ja està. El cotxe està pagat.
- Sí, està pagat, i a més els hi³³³ vaig dir que hi aniria avui. El problema serà trobar un altre dia, és que... és igual.
- Escolta, ja hi vaig jo.
- Si home.
- Sí!
- No... que són moltes hores, i tu sol!
- No passa res, que jo tinc el dia muntat, no he de fer res, i em ve de gust menjar un arrosset, i tu vols el cotxe. Doncs te'l vaig a buscar i ja està!

- Si vols trobar una altra feina i que les coses et vagin bé, a mi em sembla que hauries de deixar de culpar els altres dels teus errors.
- És que què hi va venir a fer la Gemma a Adalisa?
- Marta, es tracta de fer un rotllo en la direcció després de la sortida de l'Armando.
- Doncs quina gran professional que tens de sòcia, que resulta que ve a ajudar a fer el relleu i no pot evitar que a la treballadora amb més experiència la fotin al carrer i aquesta és la persona que m'ha d'ajudar a buscar feina?

- Hola!
- Ei! Què? Escolta, segur que et va bé, e, acompanyar-m'hi?
- No, em va bé i em ve de gust!
- Molt bé! No hi he estat mai a Castelló.
- Home, tampoc no et pensis que és Califòrnia e?
- Segur que s'hi menja millor!

³³² Vegeu 156

³³³ Vegeu 133

Pel·lícula: El centre d'en Jimmy (Jimmy's hall)

Minuts transcrits 00:00 – 30:00

Direcció: Ken Loach

Intèrprets: Barry Ward, Simone Kirby, Andrew Scott, Jim Norton, Brían F. O'Byrne, Shane Cullen, Paul Fox, Sorcha Fox, Aisling Franciosi, Karl Geary, Denise Gough

Guió: Paul Laverty

Música: George Fenton

Fotografia: Robbie Ryan

Idioma versió original: anglès

Producció: Sixteen Films, Element Pictures, Why Not Productions, Wild Bunch, British Film Institute, Film4 i Irish Film Board, 2014 (Regne Unit, Irlanda i França)

Durada: 103 minuts

- Segur que hi haurà una gentada aquesta nit per rebre't, Jimmy.
- Quan et van deixar anar, Morcy?
- Ara fa un mes, després de pujar el nou govern.
- Quan t'hi has passat?
- Tres anys. Ha estat molt dur per³³⁴ l'Àngela. Vam haver d'enviar la gran, la Kate, amb una tieta a Escòcia.
- I ja ha tornat?
- No. He de trobar feina primer.

(Escrit: Del 1919 al 1921 el poble irlandès va lluitar per la seva independència de l'Imperi Britànic. Al 1922 hi va haver una guerra civil entre els que acceptaven el tractat imposat pels britànics i els que s'hi oposaven. Els favorables al tractat, amb el suport de la Gran Bretanya, van guanyar la guerra civil, i es va sembrar molta amargor per tot el país. Deu anys més tard, un canvi de govern prometia un futur més pacífic).

- Fa llàstima de veure, oi, Jimmy? En Tom i jo hem mirat de conservar el sostre com hem pogut, però... quants fantasmes, oi? Ho trobo a faltar. Arri, Dixi. Arri! Ja hi som. Zoo Dixi, quiet! Quiet...
- Mare!
- James! Has tornat.
- Com estàs?
- Massa temps, massa temps.
- Sí, ja ho sé. Em sap greu no haver arribat pel funeral d'en Charlie, he passat pel cementiri.
- Sí, era molt bon fill, i la granja és un desastre sense ell.
- Vine...
- Malparit!
- ...

³³⁴ Vegeu 61

- Au, no passeu gana. Agafeu-ne!
- Gràcies, gràcies.
- Hola.
- Hola.
- Deus estar esgotada, noia.
- No...
- Ei, ei, ei! On és aquell noiote?
- Hola!
- M'ho³³⁵ he ensumat que havies tornat.
- Quina alegria, no me'n³³⁶ sé avenir que t'hagin deixat anar!
- Ja em tocava! Què t'has perdut?
- T'hem trobat a faltar Jimmy. Benvingut a casa.
- Gràcies, Finn. T'has casat, oi?
- Sí.
- Sí noi, aquí hi ha noies tan mancadades que es casen amb qualsevol!
- Escolta, Jimmy, Jimmy! Deus haver estat a molts racons del món? Però gràcies a Déu has tornat amb ta mare, perquè se sentia molt sola.
- Sí, molt sola. T'he trobat tant a faltar...
- Ja soc a casa per cuidar-te. I m'alegro molt de veure-us a tots.
- I què tens pensat de fer, Jimmy?
- Em tornaré a instal·lar aquí amb la mare. Trobo a faltar la terra, ara vull una vida tranquil·la.
- A veure quan li dura! E? Què us hi jugueu?
- Sí, de debò, Morcy, deu dòlars!
- Tu mateix, m'encantarà fotre't uns quants dels dòlars ianquis que portes!
- T'agafo la paraula.

...

- Ona! Ona! Això és pels³³⁷ nens.
- Gràcies.
- I per³³⁸ tu.
- D'acord.
- Estàs maca, Ona.
- Tens cabells blancs. Tot i que no has canviat. Per què vas deixar d'escriure?
- Ja ho saps perquè. Com estan els nens?
- Sans, gràcies a Déu. I en Fenten?
- És un bon home, i un bon pare. I tu?
- Soc el mateix.
- Ningú és el mateix després de deu anys. He d'anar cap a casa. Gràcies pels regals.

...

- Té, Jimmy!

³³⁵ El CD és explícit en la frase, el pronom *ho* no cal ja que d'aquesta manera hi ha una duplicació de la informació.

³³⁶ El CRV és explícit a la frase, el pronom *en* no cal, en aquesta frase hi ha una duplicació de la informació.

³³⁷ Vegeu 61

³³⁸ Vegeu 61

- Està molt callat.
- Dona-li temps.
- No és el mateix que quan se'n va anar.
- Ja s'animarà.
- Vols dir?
- Si home. Segur.
- Això no s'assembla a Nova York, e? Res a veure amb Broadway. Sí, això continua sent el fangar de sempre. Les mans molles.
- I el cul també.
- Sí, però ningú et dona ordres. I això val molt.

...

- Aquí, aquí se sap tot ràpid. Deu haver estat una alegria veure el seu fill.
- I tant!
- Està bé?
- Està molt bé, pare.
- Gràcies. Ara allò és aigua passada. Nova York és una ciutat complicada. Deu ser tot un canvi sortir d'allà i tornar a la senzilla vida rural. Diria que ha canviat?
- Tots canviem, pare, és llei de vida, oi?
- Sí, i si Déu vol, canviem per millorar. I li, li sembla que es quedarà?
- Va néixer en aquesta casa. Això ho ha de decidir ell i jo ho respectaré.
- En aquets país hi ha hagut massa violència, Alice.
- Sí.
- Germans contra germans, veïns contra veïns... les ferides dels cors no es tanquen fàcilment. Però noto que últimament hi ha una nova atmosfera, diguem-ne, de canvi i de perdó. Hi està d'acord?
- Sí, hi estic d'acord. Però també hi ha d'haver respecte.
- Déu vulgui que no repetim els errors del passat. Li³³⁹ podria dir al seu fill que si la vida del camp és massa avorrida per un home d'acció, tinc contactes a Londres que li poden trobar una molt bona feina, cosa que sempre tranquil·litza una mare tal com està la vida. Què seria de nosaltres sense una tassa de te?
- Estaríem perduts, pare!

...

- Hi ha cares que no coneixeràs Jimmy. Unes quantes.
- Au, va, vinga!
- Perdoneu la interrupció.
- Qui és aquell?
- No ho sé. No l'havia vist mai.
- A mi tampoc no³⁴⁰ em sona.
- Ets qui em penso que ets? Ets en Jimmy Gralton!
- I qui ho vol saber?

³³⁹ Duplicació habitual en registres informals segons l'EAD, en què hi ha la presència d'un verb amb dos complements regits.

³⁴⁰ Quant a la doble negació, hem vist a la nota 6 que en registres informals és millor prescindir-ne. En aquest cas, estem parlant d'una pel·lícula doblada en què s'interpreta un diàleg «espontani i col·loquial», pel que no hi haurà d'haver la doble negació.

- Em dic Mary O’Kith.
- La filla d’Albeniz O’Kith?
- T’odia amb tot el cor, es va encendre quan va saber que havies tornat.
- Vaja, anem.
- Au, balleu!
- L’has vist, l’O’Kith?
- Va deixar l’exèrcit d’alliberament fa uns anys quan va morir la seva dona. Va estar sol amb la Maggie fins que es va casar amb una dona rica i amb terres. Està en contra del nou govern i ara diu que en Tivallera és colpista.
- Ara és un peix gros de l’Associació de Camarades, ja els coneixes. Tenen por de no poder exportar a Anglaterra.
- Una colla de feixistes.
- No t’hi acostis. És tan cabró com sempre. I té bona memòria.
- Jimmy! Jimmy! Atura’t!
- Què volen ara?
- Però què feu salvatges?
- Podem parlar?
- Què passa, estem detinguts?
- No. Va pregunta-li. No, fes-ho tu!
- El centre, Jimmy. N’hem sentit tantes històries, oi? Una pila!
- I tant!
- El meu germà sempre en³⁴¹ parlava de quan hi anava a boxejar.
- Si el centre funcionés s’hi podrien tornar a fer classes de fusteria, el meu oncle n’havia fet, no té feina però és un dels millors fusters de la zona.
- I la Tess podria fer-hi classes de dibuix. M’han dit que feia uns quadres preciosos.
- Ahir vaig veure en Shon, i encara té els seus llibres i poemes estrangers.
- I diu que hi faria classes, si el centre obrís.
- Sisplau³⁴², Jimmy, ho voldràs fer?
- Sí, i la Molly música, i l’Ona cant.
- Aquí no podem fer res, no hi ha feina. I no podem anar enlloc, no podem anar a Amèrica com tu, ara no ens hi volen. Estem atrapats.
- Deixem de donar-hi voltes. Preguntem-li directament.
- Volem ballar, Jimmy. Tenir un lloc on no tinguem un capellà o un policia vigilant-nos. Un lloc calent. Sisplau, per què no tornes a obrir el centre? Sisplau, Jimmy!
- Però si allò cau. Deu ser perillós entrar-hi.
- No passa res, t’ajudarem!
- Va, sisplau!
- No ho enteneu.
- Entre tots segur que no serà difícil.
- Vinga... va, endavant.
- Va, fes-ho!
- Som-hi...
- Au vinga, Jimmy, què et costa?

³⁴¹ El CRV (parlar [d’alguna cosa]) és explícit en la frase, pel que el pronom *en* és innecessari ja que està repetint la informació.

³⁴² Vegeu 137

- Sisplau Jimmy pensa en nosaltres, si més no rumia't-hi³⁴³, eh?
 - Val més que li canviïs el nom al centre. En James Conelly es deu remoure a la tomba.
- ...

[Deu anys abans]

- I quan fa que hi treballen?
- Uns quants mesos, quan els nois tenen temps lliure. Vespres, caps de setmana... Però obrirem d'aquí a³⁴⁴ dues setmanes. Això segur.
- Un moment, avui he munyit 6 vaques, em moro de gana!
- Au, va! Vinga, amunt!
- Coi!
- Vigila, que ens vols matar?
- Els caquis van cremar la sala parroquial de Godwell fa un any. Vam decidir fer-ne una.
- Amb quins diners?
- Tinc estalvis dels Estats Units. I tinc amics, també.
- Si els diners i la terra són seus, el centre és seu, no?
- No, l'hem aixecat amb la feina dels voluntaris. I el dirigeix un comitè electe. Io ensenyo arts plàstiques i la Molly, música. I en Morcy, boxe, fem gimnàstica, fusteria, literatura... i el que recaptem ho utilitzem en comprar materials. Instruments musicals, llibres...
- Fem els millors balls de tot el país.
- He parlat amb el rector de la parròquia i no estava gens content. Fins i tot diu que els cavalls que els van dur la sorra es moriran en menys d'un any.
- Què és capellà o bruixot?
- Sempre s'hi oposen els mateixos, els rics i els capellans.

...

- Que en teniu per gaire, he d'acompanyar un parell de nois a casa seva.
- Endavant, pare. Benvingut.
- Surt un moment Granton.
- Senyor Granton per vostè, Sheridan.
- Qui dimonis et penses que ets? Fas classes a la meva parròquia sense el meu permís.
- No em cal cap permís. Aquest centre l'hem construït nosaltres.
- L'educació és competència exclusiva de la Santa Mare Església. No de semianalfabets.
- No em vingui a donar lliçons.
- No permetré que un comunista m'esvaloti el ramat.
- El dies d'anar acotant el cap ja han passat.
- O, els braços nus, és impropri de tu. El teu pare sap que ets aquí Ona Nemcy?
- Si es vol apuntar a la classe de ball, pare, serà benvingut. No costa ni un penic. Tots són voluntaris.

...

³⁴³ Si no hi hagués el pronom *et* reduït (*rumia't*), sí que hi aniria el pronom *hi*, ja que és *rumiar* [*en alguna cosa*]. Ara bé, el complement que demana la forma *rumia't* és un complement directe indefinit *rumia't* [*això*] i, per tant, ha d'anar amb el pronom *ho*.

³⁴⁴ La forma amb preposició o sense depèn del registre en què es trobi. Segon l'Optimot, la forma amb preposició és pròpia de registres formals. L'EAD, però, opta per la forma sense preposició en tots els registres.

- Soc aquí per representar el meu veí, en Roury McManegh que és el llogater legítim. La seva família ha ocupat aquesta terra durant trenta anys. Però com que va estar malalt es va endarrerir en el lloguer. El propietari no li va donar temps per posar-se al dia i el va fer fora.
- Em dic Shellus Clark, soc el nou llogater. Vaig trobar aquestes terres de bona fe i a un preu just.
- Au, vinga, Clark, fa anys que busques quedar-te les terres veïnes de les teves.
- És veritat, és un aprofitat!
- Silenci a la sala!
- Aquest tribunal ha arribat a una decisió unànime. El llogater, Roury McManegh té dret a recuperar les terres reclamades. I en Shellus Clark haurà de treure el seu bestiar d'allà immediatament.

...

- Jimmy! És l'O'Kith. Ha vingut amb els seus homes. Hi ha el Doghard amb el seus goril·les i el capellà acaba d'arribar. No podreu passar. Feu mitja volta.
- Malparits!
- Ben fet, noi. Vaja, la santíssima trinitat. Agafa't-ho amb calma. No ens enfrontem als caquis.
- Clark! Portem el teu bestiar. No pot ser a les terres del teu veí.
- Escolta'm bé, Granton, no has dut res més que conflictes a una comunitat pacífica!
- Ves-te'n amb els comunistes a Sibèria i deixa'ns en pau!
- Ves-te'n tu amb els anglesos!
- Ja us diré de qui és aquesta terra. On és en Roury? Vine, Roury!
- Us heu aprofitat d'un llogater en problemes.
- Això és un comunicat oficial del comitè local de Lira.
- Escolteu-lo si sabeu lo³⁴⁵ que us convé.
- També vam lluitar contra els anglesos d'Ohette.
- Què passa, que no saps llegir?
- Deixeu-lo³⁴⁶ que parli! A veure, llegeix!
- Atès que certes persones no autoritzades en alguns districtes com ara Litram del sud han pres decisions legals sobre adjudicació de terres sense tenir cap dret a fer-ho...
- Sí... des del 1690!
- Silenci! Silenci! Ordenem que qualsevol persona que encapçali accions d'adjudicació de terres en favor de qui no hi tingui dret sigui severament castigada.
- Que potser ens amenaçes, malparit?
- Estem fent complir una decisió del Tribunal Republicà, aparteu-vos!
- Si algú s'acosta a aquesta tanca li foto un tret al cap.
- No, així no. Res d'armes. Venim en nom de la llei.
- Abaixeu les armes immediatament!
- No volem que es vessi sang innocent.
- Respondràs per tot això que fas. Feu el que us he dit. Obriu la tanca!
- Shon, Morcy, au, calma. Fora les armes, porteu les vaques!
- Vinga! Deixeu-les passar, poseu-vos a banda i banda.

³⁴⁵ Vegeu 100

³⁴⁶ El pronom *lo* està substituïnt un CI (*a ell*), per tant, hauria d'anar-hi el pronom *li*.

...

- On és en Graldon? L'hem d'arrestar!
- Per què?
- S'ha acabat l'anarquia a Litram i els tribunals de fireta!
- Ensenya'ns l'ordre!
- Surt, corre!
- Corre!
- Fora d'aquí! Malparits!

...

- I ara, què faràs? Tornaré als Estats Units. Déu n'hi do quin cop. Em sap greu.
- No és res, ha valgut la pena per veure la cara que ha fet el malparit.
- Digue-li³⁴⁷ adeu a la mare³⁴⁸ de part meva, la granja està vigilada.
- Quan de temps seràs fora?
- Fins que es calmin les coses. Hi ha uns quants pistolers amb ganes de fer-se famosos. Tinc amics a Nova York que m'ajudaran a buscar feina. En Morcy m'espera. I si et digués que vinguessis amb mi, Ona?
- I si ma mare no estigués malalta? I si no fos filla única? I si el meu pare no depengués de mi? I si no estigués atrapada, Jimmy?
- Què faries?
- I seguir-te pel món? D'un merder a un altre? Penses que podria? No tens una altra roba que aquesta?
- Diuen que a Nova York en venen.
- Ja m'ho penso.
- Jimmy!
- Sempre et portaré dins del meu cor. Passi el que passi, fins el dia que em mori.

...

[Actualitat]

- Què Jimmy? Em sembla que has perdut l'aposta!
- I té tirada, com un arc de les flames!
- O com un gos als arbres.
- Aquest coi de teulada ja no s'aguanta.
- I qui la va fer, Tommy?
- En Dessy!
- Ja saps què fas, Jimmy?
- Diantre, la vida és curta. No podem triar, oi? Au, que tenim feina!

...

- Oi que és preciós? Perfecte. Així, exacte. Portant-lo gairebé m'he esllomat.
- Però val la pena, ens ho va prometre.
- Tindrem música mentre treballem.
- Sona bé, oi que sí?
- Genial, Jimmy!
- Jimmy, vas anar a algun club de Jazz quan eres a Harlem?

³⁴⁷ Vegeu 160

³⁴⁸ Duplicació habitual segons l'EAD, en què el verb té dos complements regits.

- Sí. Al Savoy, sí, grans músics. L'únic lloc dels Estats units on blancs i negres ballen junts en pau.
- De debò?
- És meravellós.
- I vas ballar amb alguna noia negra?
- I sabeu que és el més increïble de tot? Que tenen dues cames, com tothom.
- Au va, Jimmy, ensenya'ns uns quants passos.
- Uj, no...
- Només uns quants!
- D'acord, d'acord! A veure si me'n recordo.

Catalunya Vespre, amb Kilian Sebrà, de 21h a 22h (1 d'octubre)

Minuts transcrits: 00:00 – 30:17

Descripció del programa pàgina web

Més actualitat, més reflexió i nous formats per al **Catalunya vespre**, l'informatiu nocturn de Catalunya Ràdio, dirigit i presentat per **Kilian Sebrà**. El programa enceta la nova temporada amb l'objectiu de mantenir el compromís d'explicar tot el que passa, allà on passa i per què passa. El magazín informatiu, de dues hores de durada, aborda l'actualitat amb mirada serena i reflexiva.

A la primera hora, fa un repàs exhaustiu de les notícies més importants del dia amb intensitat, ritme i nous formats narratius. La segona part del programa posa l'accent en l'anàlisi d'experts que ajuden els oients a tenir una visió diferent, crítica i serena, dels principals arguments informatius del dia. El **Catalunya vespre** es pot escoltar en directe, però el minut a minut també es pot seguir a través del web i les xarxes socials, que complementen la informació del programa.

Equip:

Presentador	del	programa: Kilian	Sebrà
Sotseditors: Martí			Farrero
Producció: Aurora			Guindo
Equip tècnic: Salva Pou i Luis Angel Alonso			

Inici

K: L'1 d'octubre encara no s'ha acabat. Milers de manifestants a tot el país. 180.000 només a Barcelona per reivindicar que s'apliqui el mandat de l'1 d'octubre, de l'1-o. I són les 9 d'un dia que ha durat un any.

Manifestació multitudinària a diverses ciutats del país per recuperar l'u d'octubre.

Montse: Demanant al govern que ho tiri endavant o es faci al costat.

K: I aquesta manifestació, l'acte a Barcelona ha acabat al Parlament, davant del Parlament, Àngels López.

Àngels López: Hola, molt bona nit. Doncs sí, milers de persones han reclamat pels carrers del centre de Barcelona, urnes en mà, que es faci efectiu el resultat del referèndum de l'1 d'octubre. Paraules clares al govern: que faci efectiva aquesta República, i sinó, que pleguin. Com dèieu «El poble mana i el govern obeeix» ha estat una de les consignes més escoltades avui. També crits de dimissió³⁴⁹ per al conseller de l'interior, Miquel

³⁴⁹ La pronúncia és incorrecta ja que l'ha dit amb una essa.

Buch. I ara continuen encara centenars de persones aquí davant del Parlament, especialment crítics amb l'actuació d'aquests dies dels Mossos.

K: I mentrestant el president Torra ha demanat perseverància³⁵⁰ en la pressió als CDRs.

Montse: que avui han protagonitzat diverses actuacions durant tot el dia.

Torra: «Vosaltres amics dels CDRs, que apreteu, i feu bé d'apretar».

Montse: Per aquesta frase, Ciutadans i el PP demanen que s'apliqui ja un altre 155.

K: Això mentre la portaveu del govern del PSOE s'apunta allò que la majoria de les imatges d'aquell dia eren falses.

Celáa: «Es un día de triste memoria para el gobierno de Rajoy, que no acertó en el tratamieto, tratando de parar las votaciones con una intervención policial que produjo efectivamente, que proyectó imágenes, muchas de ellas falsas, pero muy penosas en el ámbito internacional».

K: Doncs, bé. Això ho explicava. Manifestacions a la tarda, també al matí, en aquest cas d'estudiants.

Montse: Milers d'estudiants universitaris i de secundària han fet també vaga per recordar els atacs a les escoles d'ara fa un any.

K: L'1 d'octubre ha caminat fins al Parlament on us dèiem, on per cert, els lletrats rectificquen i diuen que només cal majoria simple per aprovar l'acord sobre les suspensions.

Montse: La votació tirarà endavant amb el suport dels comuns en el punt que permet seguir delegant el vot.

K: Però això serà demà. El primer d'octubre ens marca totalment el dia, el d'avui. Però l'atenció ens porta també una mica, però també una mica lluny.

Les autoritats indonèsies admeten que els morts del tsunami poden ser milers.

Montse: La xifra ara mateix és de 844 persones mortes i moltes zones continuen incomunicades.

K: Tot i el treball que sentim intens i incansable per intentar trobar les persones afectades si és possible, si pot ser amb vida. I a Alemanya la policia descobreix i atura un grup terrorista d'ultradreta.

Montse: Que preparava atemptats contra estrangers.

³⁵⁰ En català és *perseverança*.

K: Doncs tot això forma part d'un dia que també quedarà escrit en la història per un adeu. El propietari d'aquesta erra, una de les més mítiques de la cançó. Mor Charles Aznavour en efecte. Això que dèiem, un absolut mite.

Dona: Tenia 94 anys i era una dels gegants de la música de l'últim segle.

K: I amb aquesta música que ens marca la història, avui portada del dia 1. Un any després, Martí.

M: Sí. L'aniversari de l'1 d'octubre. L'analitzarem amb la Marta Lasalas, el David Minoves, el Jordi Matas i l'Ernesto Pascual. El polític Jordi Matas planteja fer memòria i balanç del referèndum per poder diagnosticar ben bé la situació del present.

Jordi Matas: Són molts els records, són moltes les imatges, les vivències que es poden resumir en la voluntat de la majoria de catalans per exercir el dret de vot en una consulta popular i la repressió salvatge de l'estat espanyol per reprimir-la. En la dignitat d'un poble i la barbàrie policial.

K: I ara arribem als esports, Jordi, per explicar què?

Jordi: El Barça marxa demà a Londres per jugar dimecres el segon partit de la Champions contra el Tottenham. Avui Valverde ha donat una llista de convocats on hi ha 20 jugadors, no hi és Umtiti, sancionat, ni Sergi Roberto, lesionat, ni Samper ni Malcom i Aleñà per decisió tècnica. A la convocatòria, en canvi, sí que hi ha els jugadors del filial Juan Miranda, i el porter Iñaki Peña. Avui mateix es completa la primera jornada de primera divisió amb el Celta-Getafe. En joc des de les 9 i amb 0 a 0 al marcador. I un últim apunt de futbol perquè el Glasgow City serà el rival del Barça femení als vuitens de la final de la lliga de campions que es disputarà al miniestadi el 17 o 18 d'octubre i la tornada a Escòcia el 31 d'octubre o l'1 de novembre.

K: Moltes gràcies. Cotxes. Cèlia, un dia intens per motius no només relacionats amb la circulació pròpiament dita, sinó per influència política. Ara a aquesta hora com està?

Cèlia: Doncs Kilian ara no tenim coneixement d'accidents que afectin la circulació per bé que sí que hi ha un tram de retencions al que és de de la B-24 a Cervelló fins a N-340 a Vallirana. I a Barcelona encara per aquests motius hi ha tallats carrers i artèries del centre de la ciutat com Via Laietana, Ronda de Sant Pere, Fontanella, Trafalgar i les vies que envolten el Parlament. Per tant, les línies d'autobús són desviades i hi ha problemes per moure's en aquesta zona amb vehicle privat. Compte.

K: Tot això en un dia 1. Que mira en sí mateix el dia 1 i ara fa un any, però també ha de començar a mirar una mica el dia 2, que ja s'atansa. Tomàs Molina.

Tomàs Molina: Molt bona nit. Doncs i aquesta nit també s'ha de mirar amb atenció perquè serà una nit freda. Serà una nit amb glaçades a molts punts del Pirineu estan ja per sota dels 0 graus, a les zones més altes evidentment, però a les zones baixes també. Probablement baixi i, a més a més, aquest vent que bufa amb intensitat accentua molt

la sensació de fred. Per tant, sobretot al Pirineu, Prepirineu i també bona part de les comarques gironines, aquest vespre, la pròxima nit i demà al matí serà de sortir abrigats d'hivern. Les mínimes passaran per sota dels zero graus en alguns punts del Pirineu, però estaran també per sota dels deu graus amb sensació fins i tot encara d'ambient més fred en tot aquest sector i també al pla de Lleida. Per tant, doncs, quan demà sortiu al matí aneu ben abrigats. Demà serà un dia assolellat, ventós encara a les comarques del nord, amb vent que anirà perdent intensitat, sobretot de cara a la tarda i al vespre, però pel³⁵¹ matí seguirà bufant amb força i haurà bandes de núvols alts, núvols mitjans sobretot al centre del país, però que en principi en cap cas no han de donar precipitacions. I la setmana continuarà en general tranquil·la, amb sol en conjunt, però atenció perquè les nits, les matinades seguiran fredes, seguiran hivernals, l'ambient serà fred les pròximes matinades. Insistim en això perquè ja ho³⁵² veureu demà al matí com tindreu aquesta sensació.

K: Doncs aquells que no et facin cas se'n³⁵³ recordaran de tu i els que ho facin també se'n recordaran de tu també, per tant, sempre se'n recordaran de tu. Gràcies, Tomàs.

Tomàs: Molt bona nit.

K: Però això ja vindrà, perquè serà d'aquí a³⁵⁴ unes hores quan aquesta frescor o aquest fred el notarem de manera més intensa. Però ara notem la intensitat i també l'escalfor de la política el dia que recordem que encara no ha passat l'1 d'octubre perquè porta durant tot un any. Milers de manifestants a tot el país. 180.000 només a Barcelona, però també en altres ciutats encara manifestacions, concentracions a aquesta hora tot per reivindicar que s'apliqui el mandat de l'1 d'octubre d'allò que es va viure ara fa un any. I just a aquesta hora ara fa un any ho vivíem així.

[talls de veu de l'1 d'octubre de 2017]

K: Això era fa un any, en efecte. Això és ara. Perquè encara hi continua havent-hi³⁵⁵ gent al carrer, en concret davant del Parlament de Catalunya. La seu de la sobirania d'aquest país. I durant tota la tarda i durant tot el dia n'hi ha hagut a molts carrers i a moltes places i en molts punts i en moltes carreteres,... en definitiva, a tot el país. Amb aquesta idea, aquesta consigna, no consensuada, però sí repetida i molt sentida de «Ni un pas enrere». Unes 180.000 persones segons la Guàrdia Urbana s'han manifestat, per exemple, aquesta tarda pels carrers de Barcelona. N'hi ha hagut més en altres punts del país, en d'altres ciutats i en qualsevol cas per fer-se una idea de la mobilització s'haurien d'anar sumant totes les altres concentracions i mobilitzacions, però vaja. La xifra de

³⁵¹ Les preposicions que precedeixen les parts del dia solen ser *a* o *de* en alguns casos. L'Optimot diu que la preposició *per* és bastant habitual en llenguatge col·loquial, però que en registres informals s'ha d'optar per la preposició *a*. L'EAD segueix aquesta norma.

³⁵² El CD de *veureu* és explícit en la frase: *com tindreu aquesta sensació*, així, el pronom *ho* no és necessari perquè està duplicant informació.

³⁵³ El CRV del verb *recordar-se* és explícit en la frase, així, el pronom *en* no és necessari ja que està duplicant informació. Això es repeteix tres vegades en la mateixa frase.

³⁵⁴ Vegeu 344

³⁵⁵ En aquest cas si que ens trobem davant d'una duplicació pronominal en tota regla, molt pròpia de registres orals, però que en registres formals (encara que siguin orals) s'haurien d'evitar.

Barcelona en aquests moments serien³⁵⁶ aquestes 180.000 persones que han volgut sortir per coincidir la seva protesta o la seva ferma convicció de tirar endavant amb el primer aniversari de l'1 d'octubre. Bàsicament, vaja, per reivindicar tota la feina que es va fer per fer possible el referèndum i per reclamar que el mandat del resultat es faci efectiu.

I en definitiva, aquesta, com la resta de les mobilitzacions del dia ha volgut ser, o ha tingut la imatge si més no, s'ha volgut transmetre aquesta imatge d'una mobilització liderada, com aquell dia, per la ciutadania.

Seria bàsicament això, Àngels López, bona nit?

Àngels: Hola, molt bona nit.

K: La sensació aquesta de³⁵⁷ què és la ciutadania, el poble, el que ha fet, ha protagonitzat i ha encapçalat i ha dirigit i s'ha fet seva la mobilització?

À: Sí, totalment, Kilian. De fet, tot just començar aquesta manifestació ja la imatge que presentava la capçalera ho explicava molt clarament. El que deien era bàsicament eren aquestes urnes que van protagonitzar ara fa un any aquest referèndum de l'1 d'octubre i darrere tota la població de diferents municipis de Catalunya que van ser els encarregats de³⁵⁸ que aquest referèndum fos possible. Milers de persones que han omplert a primera hora ja de fet plaça Urquinaona. Començava oficialment, de fet, a plaça Catalunya però Urquinaona ja estava ple³⁵⁹ mitja hora abans de³⁶⁰ que comencés aquesta manifestació. Molta gent que esperava també al llarg del recorregut que recordem ha passat per Arc de Triomf, també per la Ciutadella i que ha arribat fins aquí fins a les portes del Parlament. També s'ha pogut visualitzar aquesta voluntat de³⁶¹ que fos una manifestació feta pel poble perquè el president del Parlament i el president de la Generalitat han rebut totes les urnes i les peticions que hi havia al Govern dins d'aquestes urnes a peu de plaça. I ha estat la gent que portava aquestes urnes qui ha pujat a l'escenari, que normalment sempre ho veiem una mica al revés, però hem vist el poble dalt de l'escenari i els polítics a baix escoltant totes d'aquestes peticions, algunes d'elles força crítiques.

K: Hi ha hagut, per tant, presència política, això també ho podem certificar així, però no han estat especialment ben rebuts.

À: No especialment ben rebuts. És a dir, diguem-ne que els ànims han anat pujant de to a mida que ha anat passant el temps aquí davant del Parlament. El que s'ha volgut ser molt clar en aquest manifest, és que el mandat de l'1 d'octubre era clar i que ara el que cal és determinació per tirar-lo endavant. De fet podem escoltar un fragment del manifest que han llegit de manera unitària les dotze entitats que configuraven aquesta Plataforma U d'Octubre i que han fet una petició molt específica als polítics:

³⁵⁶ Error en la concordança, el subjecte és singular (*la xifra*).

³⁵⁷ Vegeu 176

³⁵⁸ Vegeu 176

³⁵⁹ A *Urquinaona ja estava ple* o bé *Urquinaona ja estava plena*.

³⁶⁰ Vegeu 176

³⁶¹ Vegeu 176

Gent llegint el manifest: «Recuperem tot allò que va catapultar l'èxit de l'1 d'octubre. Voluntat, compromís, intel·ligència, fermesa, estratègia i, molt especialment, unitat. L'unitat del sobiranisme és imprescindible si volem assolir la República catalana».

À: I aquí Kilian on s'han sentit més crits també és quan s'ha dit al Govern que si no ho veuen clar, que si no es veuen capaços de tirar endavant aquesta República directament que pleguin perquè els vots no van ser en cap cas un xec en blanc. També hem pogut veure moltes pancartes i molts crits on³⁶² demanen la dimissió del conseller d'Interior, Miquel Buch, recordem a raó de les càrregues policials que hi va haver dissabte. De fet, quan el president del Parlament i de la Generalitat han marxat d'aquesta manifestació quan s'ha donat per acabada i, diguem-ne, els esperava el vehicle oficial just davant les portes del Parlament el que s'han emportat és una bona escridassada de la gent que hi havia aquí. I, de fet, encara hi ha centenars de persones concentrades a l'altra banda, diguem-ne, del Parlament, perquè us feu una idea hi ha una doble tanca que està protegint diguem-ne la paret de la façana del Parlament amb el que és la plaça i que han increpat de manera molt directa als mossos d'esquadra. De fet, han intentat desmuntar aquesta doble tanca, que normalment es posa quan hi ha concentracions amb aquesta quantitat de gent i al veure que alguna placa es movia els antidisturbis diguem-ne que han començat a agafar tota la seva equipació i encara els podem veure que estan en filera i just davant els manifestants que encara esteu escoltant.

K: Entenem-nos, de tota manera, que tenen l'equipació posada, però res més que això e, de moment?

À: Res més que això, de moment, entenc que ha estat una qüestió preventiva. Les furgones³⁶³ s'han posat totes una darrera l'altra al davant de l'edifici, i el que ha fet diguéssim que es movessin³⁶⁴ d'una manera més ràpida és quan algun dels manifestants diguem-ne ha intentat desfer aquesta doble tanca que els separa.

K: Molt bé, gràcies Àngels, bona nit.

À: Adeu, bona nit.

K: Donar per acabada no és exactament acabada, perquè una part d'aquesta manifestació s'ha desviat cap a la Via Laietana davant de la seu de la Policia Nacional espanyola, és allò dels pols oposats s'atreuen i sempre que hi ha una manifestació acaba passant o quedant-se en allà. Allà hi tenim el Marc Vidal. Bona nit, Marc.

Marc: Hola, bona nit.

K: Quin ambient hi ha aquí?

³⁶² Pronom relatiu incorrecte. És un *on* no locatiu, així doncs, s'hauria de substituir per *en què*.

³⁶³ Paraula no acceptada ni per l'EAD ni pel DIEC. La solució rproposada per l'EAD és *furgó* o bé *furgoneta*.

³⁶⁴ L'imperfet d'indicatiu del verb *moure* velaritzza: *moguessin*.

Marc: Doncs aquí un ambient diguem de gent que va i ve, i és com una mena de formiguer però sí que davant de la prefectura de la policia, doncs, continua havent-hi un grup d'incondicionals, diguem, escridassant a³⁶⁵ la barrera de la policia dels Mossos d'Esquadra, de la brigada mòbil, dels antiavalots que protegeix l'edifici d'alguna manera. Realment ha estat una cosa molt natural perquè la cua de la manifestació estava com bloquejada amb plaça Catalunya - carrer Vergara i han baixat directament carrer Fontanella, volem dir, han baixat directament, doncs, cap a la Via Laietana on hi havia més espai per moure's. I ha estat aquí on s'han aturat davant de la prefectura de la policia que, com dèiem, està protegida per un cordó dels antiavalots. Aquí, realment hi ha molta cridòria com podeu sentir, vola també algun objecte de tant en tant, també hem vist volar avions de paper molt més inofensius, evidentment, i com dèiem la gent circulen³⁶⁶ però sí que sembla que hi ha un grup de gent davant disposada a no moure's.

K: Bé, això a Barcelona. És evident que Barcelona és capital, però per Catalunya és capital també tot el país.

Fem recorregut ara pel territori, on milers de ciutadans també han sortit al carrer en record del referèndum de fa un any i demanen que s'apliquin els resultats. A Lleida, per exemple, Josep M. Perelló, on hi ha hagut, per cert, moments de tensió entre els manifestants i els Mossos, no?

Josep M.: Així és, han estat un centenar de persones que s'han separat de la manifestació, perquè la manifestació ha sortit de la plaça de la Pau i ha acabat ara mateix ja està a punt ja d'acabar aquesta concentració; ells s'han quedat a la «misi» i una trentena de mossos antiavalots han carregat contra aquest centenar de joves que havien llençat les tanques que hi havien³⁶⁷ protegit la subdelegació del govern o ous i d'altres objectes contra els Mossos d'Esquadra, i una noia, en aquesta acció ha estat ferida per un fort cop de porra al genoll, i un noi ha estat, ha tingut una torçada de peu quan intentava evitar la càrrega policial que hi ha hagut després. Han estat atesos en una mateixa ambulància i no hi ha hagut cap més problema perquè no han hagut d'estar ni evacuats ni res, no? El que passa en aquests moments és que aquest centenar de joves continuen aquí davant de la subdelegació del Govern a Lleida i no sabem què passarà, sembla que els ànims ara estan una mica més calmats. El que sí podem dir que estan calmats i contents són els que estan tancant la manifestació aquí a Lleida entre l'avinguda Catalunya i la rambla Aragó. Ara són els cantaires de ponent que com cada dilluns es dediquen a cantar a favor de la llibertat dels presos polítics. Ho fan avui aprofitant també aquesta manifestació. Això ha sigut el que³⁶⁸ ha passat ara ja per cloure³⁶⁹ la manifestació, però abans, ràpidament, dir que hi ha hagut dues persones, dues noies que han llegit el manifest, dues noies anònimes. Una que era d'un col·lectiu de pensionistes, representant el col·lectiu de pensionistes; i una altra de més jove, tan jove que fins i tot l'any passat per primera vegada, a l'1 d'octubre de l'any passat va votar per primera vegada. Aquestes han estat les dues persones que han llegit el

³⁶⁵ La preposició *a* davant d'un CD no és correcta en aquest cas, ni per l'EAD ni per la Gramàtica.

³⁶⁶ Per l'EAD, aquest subjectes amb un nom col·lectiu poden concordar tant en singular com en plural.

L'Optimot (6643/4) diu que per aquests casos normalment es fa la concordança amb el singular, però que en aquestes paraules concretes com *gent* es pot fer la concordança de les dues maneres.

³⁶⁷ Vegeu 12

³⁶⁸ Vegeu 8

³⁶⁹ Segons l'EAD se'n fa un ús *abusiu* remarquant les paraules *tancar*, *acabar* i *clausurar*.

manifest i ara estan ja acabant de cantar aquestes cançons dedicades a demanar la llibertat, segons diuen, dels presos polítics.

K: Aquí la transcendència de cadascuna de les persones que hi participen és evident i el número dos ens interessa molt perquè són les que hi han participat directament fent el manifest, però tenim xifra de participants o no s'ha dit?

Josep M.: Estan parlant d'unes 10.000 persones.

K: 10.000?

Josep M.: Segons els organitzadors, són els que calculen, però no volen donar dades oficials. El que sí podem dir és per la experiència de les moltes manifestacions que hi han³⁷⁰ hagut a Lleida en aquest últims temps, que s'ha omplert tot el que és l'avinguda Madrid des de la sortida de la plaça de la Pau, fins on s'ha acabat aquí a la plaça Catalunya o l'avinguda Catalunya. Això vol dir que tot ple, més o menys, tenint referències d'altres manifestacions ha d'estar al voltant les 10.000 persones que han seguit aquesta manifestació.

K: 10.000 a Lleida. Gràcies, gràcies, Josep Maria!

Josep M.: Adeu, bona nit!

K: A Tarragona, Ricard Bohigas, 7.000 persones segons els organitzadors? I amb la subdelegació del Govern acordonada?

Ricard: Sí, però ja s'ha aixecat aquest cordó policial i també s'ha obert el trànsit. S'ha desfet totalment aquesta manifestació, encara queden simplement alguns organitzadors. Dos protagonistes: les urnes, que han encapçalat la manifestació i testimonis anònims de l'1 d'octubre:

Testimoni 1: «Yo vi mucha gente con este papelito en la mano hace un año llorando, llorando de emoción, llorando por una nueva esperanza, un nuevo futuro que no lo tenemos tal como estamos».

Acte pacífic a Tarragona, on s'han repetit paraules com «dignitat, futur i llibertat» i s'ha cridat molt «ni oblit, ni perdó» i «llibertat presos polítics».

K: I ara acabem a Girona, Maria Rovira, 3.000 persones segons la Policia Local, i tensió també davant del cordó policial?

Maria: Sí. Hi ha una situació que encara continua. Hi havia aquí a prop de la subdelegació del Govern espanyol aquí a Girona a l'avinguda Jaume I una doble tanca, totes les tanques estan a terra. I han quedat concentrats encara desenes de persones, tot i que la concentració convocada pels CDRs ja s'havia desconvocat, estan aquí davant cridant i escridassant consignes contra els Mossos, ara mateix no sé si podreu escoltar, criden

³⁷⁰ Vegeu 12

«fora les forces d'ocupació». Hi ha tot un cordó de mossos d'esquadra davant, una mica bruts també de pintura perquè hi ha hagut pols de pintura al principi d'aquesta concentració i en aquests moments hi ha hagut també llançament d'alguns objectes com deia també en alguns punts d'altres manifestacions. Hi ha hagut un moment que semblava que amb els cops de porra intentaven posar també una mica bé les tanques que estan a terra, però no ha passat d'aquí, no hi ha hagut intervenció, doncs, de moment continuen aquesta filera de mossos d'esquadra i tota aquesta gent concentrada que s'han³⁷¹ quedat aquí a l'avinguda Jaume I on s'han cridat consignes de³⁷² «independència» i de «fora les forces d'ocupació» i «no oblit, ni perdó».

K: Entesos. Moltes gràcies, Girona. Aquí tanquem aquest circuit per les principals ciutats del país. Així, si fem matemàtica ràpida i al primer toc, si calculem les persones que es diu que han estat en cadascuna d'aquestes mobilitzacions més les de Barcelona, que eren 180.000 ens surten números rodons, 200.000 persones a les manifestacions de la tarda. Després, al llarg del dia n'hi ha hagut algunes altres i les xifres s'anirien sumant a aquesta, però de moment serien 200.000 la suma de les quatre capitals.

I uns quants quilòmetres més al nord, a Sant Julià de Ramis... Aquest matí s'hi ha reunit de forma excepcional el Govern de Catalunya, per commemorar també amb aquest acte l'aniversari d'aquest primer d'octubre. Així anava arribant el president de la Generalitat al capdavant i la resta de consellers del govern. Un gest aquest, Josep Maria torrent, bona nit!

J.M. Torrent: Bona nit!

K: Amb una càrrega, forta càrrega simbòlica, e?

J.M. Torrent: Sí, perquè és dels primers llocs on la policia va carregar contra la gent, perquè ho vam poder veure per televisió i perquè és on havia de votar el president Puigdemont.

K: La visita del president de la Generalitat, això és una evidència, Quim Torra ha estat a Sant Julià de Ramis, hi ha anat ell i el govern, però a banda d'això, que ja de per sí té la significació que estem destacant, ha deixat una frase que ha aixecat polseguera.

J.M. Torrent: La veritat és que sobretot a Madrid ha aixecat polseguera, e? Abans de la reunió de Govern, el president Torra i el president del Parlament, Roger Torrent, han anat fins al pavelló esportiu del municipi, on els CDRs havien de llegir un manifest. El president ha pres la paraula per demanar-los unitat i els ha animat a no baixar la guàrdia, i ha dit això:

President Torra: « A vosaltres, amics dels CDRs, que apreteu, i feu bé d'apretar».

K: Però a banda del soroll que això ha generat a Madrid, ara hi passarem, sembla que els CDRs no han quedat satisfets?

³⁷¹ Vegeu 366

³⁷² S'ha de pronunciar apostrofar, ja que la preposició apostrofa sempre davant de vocal.

J.M. Torrent: Diria que no. Aquest matí, en una manifestació a Barcelona ja s'han sentit crits de «Torra dimissió» i aquesta tarda el CDR Catalunya ha fet un comunicat on diu que el govern no compleix el seu programa electoral i no construeix la república que va prometre. Precisament al matí, en la declaració institucional que ha llegit, el president Torra havia refermat el compromís del Govern de desplegar el mandat republicà:

President Torra: «Aquest és un camí que mantindrem sempre per respecte als fets ocorreguts fa un any, per voluntat de servei a tota la ciutadania del país, i perquè la democràcia i la llibertat seran sempre la bandera de Catalunya».

K: Hem parlat dels CDRs que avui han estat actius, molt actius.

J.M. Torrent: Sí. De fet han organitzat diverses protestes i talls de trànsit, sobretot a primera hora del matí han tallat l'AP-7 a Hospitalet de l'Infant, a Girona han tingut tallades durant dues hores les vies de l'AVE i els mateixos manifestants han entrat després a la delegació de la Generalitat, han despenjat la bandera espanyola i n'hi han posat una d'estelada. L'acció que ha durat més, fins al migdia, ha estat el bloqueig als accessos del centre logístic de mercaderies CIM Vallès.

K: I seria arran d'aquestes accions dels CDRs i també dels estudiants, que encara no hem repassat que aquella xifra que hem dit abans de 200.000 aniria augmentant progressivament. Però vaja, en qualsevol cas, com que no hi ha una xifra definitiva i ningú l'ha donada, deixem-ho això³⁷³ en una aproximació. El que sí que és clar que s'ha donat és el crit d'alerta, d'alarma des dels partits de la³⁷⁴ oposició a la política espanyola a aquestes declaracions del president Quim Torra en què animava els CDRs a seguir pressionant. Han estat dures crítiques, bàsicament del PP i de Ciutadans, que exigeixen de fet a Pedro Sánchez que apliqui ja el 155 perquè consideren que aquestes paraules alimenten la confrontació. De fet, els populars van més enllà aquest cop que els Ciutadans i recorden que la llei permet il·legalitzar els partits que no condemnin la violència. Madrid, Roser Parera bona nit!

Roser: Bona nit.

K: I de fet, el líder del PP, Pablo Casado, ha fet una proposta concreta sobre això.

Roser: Casado proposa que les formacions independentistes que justifiquin o no condemnin la violència no rebin finançament.

Pablo Casado: «Cualquier asociación o cualquier partido que esté contribuyendo a esta confrontación en las calles, pues evidentemente no tenga ningún recurso por parte de nuestros impuestos».

Roser: El líder del PP considera que el president Torra ha creuat una línia vermella encoratjant els CDRs en les seves protestes i els ha qualificat de «kale borroka». Afegeix que si Sánchez no activa de nou el 155 serà còmplice dels colpistes i quedarà inhabilitat

³⁷³ Repetició d'informació amb el pronom *ho* ja que el CD és explícit en la frase.

³⁷⁴ S'ha de pronunciar apostrofat.

per governar. El president de Ciutadans, Albert Rivera, titlla la situació a Catalunya de barbaritat i acusa Torra de moure'n els fils. En canvi, el ministre Jose Luís Ávalos, en nom del PSOE li ha tret importància i demana calma.

Ávalos: «Yo no veo que llame a la violencia, yo lo que he oído es de impulsar el proceso, no renunciar, a mantener el proyecto de república y todo esto».

Roser: Podem s'ha decantat per demanar responsabilitat a totes les parts.

K: I la política, i més en un dia com avui, és un joc d'accions i interaccions. I avui això es nota molt. Ningú ha defensat ni ha demanat la violència però, malgrat tot, arran de les expressions o de la declaració del president Torra els partits unionistes a Espanya, bàsicament, el PP i Ciutadans demanen el 155 i una mica més tard, el president del Parlament, Roger Torrent, respon a aquesta demanda de PP i Ciutadans de tornar a aplicar aquest famós i infaust article, a la sortida de la presó de Lledoners, al Bages, per cert, on ha visitat els presos independentistes, els presos polítics. Sant Joan de Vilatorrada, Nati Adell, què ha dit exactament el president Roger Torrent?

N: Doncs mira ha dit que tothom coneix qui és el PP i fins on ha estat disposat a arribar, i ha sentenciat que per molta repressió que hi hagi les coses no canviaran.

Roger Torrent: «Només entenen de repressió, i davant de la dignitat col·lectiva de la ciutadania de Catalunya que avui reivindica justament el que va fer fa un any, es torna a parlar de 155, es torna a parlar de repressió. La repressió no resoldrà res, no canviarà la situació política a Catalunya, no desapareixeran els 2.200.000 catalans i catalanes que van votar, no desapareixeran els ideals polítics de bona part de la població d'aquest país».

K: Doncs, això se sentia des de Lledoners. I això s'ha sentit des de Waterloo.

Carles Puigdemont: «I que sobretot, no ens desviem de l'únic camí possible per viure en una democràcia plena. L'assoliment de la República i el seu reconeixement internacional».

K: Carles Puigdemont, el president Puigdemont considera que l'1 d'octubre, l'1 d'octubre passat es va començar un camí sense marxa enrere, i demana no desviar-se de l'objectiu de fer República. En un missatge des de Bèlgica, el president Puigdemont també ha recordat la violència policial i l'actitud pacífica dels que anaven a votar. A Waterloo, a la coneguda com la Casa de la República, s'han commemorat el fets del primer d'octubre amb la donació de diverses obres artístiques. Perquè s'ha dit que part també del futur i de la reivindicació del país passa per la cultura. Com també passa per l'educació part de la reivindicació. Perquè avui les consignes de fa un any han tornat als carrers.

Elisenda Paluzie: «El que volem i exigim és un govern conformat per una majoria independentista amb iniciativa i autoritat».

K: Doncs això que sentíem, en efecte, aquest és el govern que vol l'Assemblea Nacional Catalana, per exemple, que reclama al govern de Quim Torra iniciativa i autoritat per implantar el mandat del primer d'octubre un any després del referèndum, que consideren més vigent que mai. Són dos quarts de deu, ho acabem de sentir i, per tant, el que hem de fer és seguir sentint el que diuen les entitats sobiranistes, no només l'ANC, també hem de sentir i saber què ha dit Òmnium Cultural, per exemple.

Estat de Gràcia 3 d'octubre. Presentat per Roger de Gràcia de 17h a 18h

Minuts transcrits 07:00 – 37:00

Descripció del programa a la pàgina web

La tercera temporada de l'**Estat de Gràcia** serà boníssima. És així i no s'hi pot fer res. El president i la vicepresidenta van sobreviure a un curs anterior farcit d'esdeveniments excepcionals i van demostrar la seva gran capacitat per fer veure que entenien bé el que passava. Aquest és un art que enguany han de polir encara més perquè l'any es presenta mogut, després d'una tardor calenta.

Aquesta temporada, el programa presidit per **Roger de Gràcia** està també molt atent a tot el que passa en l'àmbit polític, amb la inestimable col·laboració del seu periodista estrella, **Carlos Enrique Bayo**. Però la política no són només els fets, sinó també els gestos, i per això **Patrycia Centeno** hi insisteix amb l'anàlisi de la comunicació no verbal dels polítics, que deixa sempre amb la boca oberta.

Continuem embogint setmanalment amb la difícil relació entre el "menjadonuts" **David Olivares** i el "menjabròquils" **Adam Martín**, i seguim comptant amb **Xuriguera** i **Faixedas**, **Montse Virgili**, **Fermí Fernández**, i **Lolita Bosch**.

I ara, les novetats. Aquesta temporada, l'**Estat de Gràcia** té l'honor d'incorporar el dibuixant **Juanjo Sáez**, que explica com era ser heavy, com era tenir un radiocasset i, en definitiva, com era ser "nosaltres" fa uns anys. Un altre fitxatge de la temporada és la gran **Gina Tost**, experta en tot el que passa a la xarxa. I encara hi ha una última incorporació doble, la de la parella **Marc Garriga** i **Alfons Gorina**, que expliquen les novetats del cinema i de les sèries.

Ja ho veieu. La tercera temporada de l'**Estat de Gràcia** serà boníssima. O això o pleguem*.

(*és una promesa electoral, no en feu gaire cas)

Inici

(Les notícies de les cinc: 0:00-7:00)

A Catalunya Ràdio ja tenim estat propi, és l'Estat de Gràcia, amb en Roger, de Gràcia, esclar³⁷⁵, d'on, sinó?

Roger: Passen set minuts de les 5 de la tarda, això és l'Estat de Gràcia, ja ho sabeu. Ara fem una mica de memòria, per exemple, Sherman, tu recordes que la ministra Delgado va dir que els àudios de Villarejo estaven manipulats?

SH: Home, i tant!

³⁷⁵ Vegeu 64

R: Te'n recordes d'això³⁷⁶...

SH: Després va dir que no, després va dir que sí que ho havia dit però que no es referia a Marlaska, però que...

R: Doncs avui te'n porto un que et puc assegurar al cent per cent que sí, està retocat. És aquest:

Àudio: «¿Están ahí, mis vidas? ¿Están ahí? ¿Me oyen? ¿Me escuchan?»

R: No home, aquest no, aquest no aquest no...

SH: Li han fet un remix...

R: No, no, em referia a un tall de veu que sí, està manipulats, i és, mira, hi surten Jordi Évole i el comissari o excomissari Villarejo.

SH: A, val.

R: Vaja, és la promoció del nou programa del Jordi Évole, de la nova temporada del programa *Salvados*. Han fet un joc entre les declaracions que tenien gravades de la primera entrevista. La primera entrevista que tenia amb Villarejo i Jordi Évole. I ha sortit això.

Àudio: «Señor Villarejo, usted que lo sabe todo, ¿me podría decir cuanto falta para que empiece Salvados? - Un mes, dos, quizá menos... Veinte días... - Igual menos - De verdad, diez días, es que, digamos, le pasa algo, je je je. Esto imagino que va en contra de su imagen de hombre serio. - Y de la suya, jejejeje hostia puta. Me ha hecho gracia, me ha hecho gracia com ha ido rebajándolo».

SH: Com a promo és una mica Netflix, no?

R: Sí.

SH: Una mica de, un límit, no sé³⁷⁷.

R: A buscar una mica de promoció al límit, no? I al final si busques molt molt molt al límit doncs potser... reps moltes crítiques. Hi ha hagut moltes crítiques al programa *Salvados* per aquesta promoció. Crítiques que provenen sobretot de periodistes que, recordem, hi ha molts periodistes amenaçats per Villarejo, i acusen el programa de blanquejar un personatge com aquest.

SH: És el cas, per exemple, de la periodista del diari *Público*, Patricia López, que en un tuit ens escriu: «La forma de blanquejar a Villarejo que estáis teniendo en *Salvados* da

³⁷⁶ Vegeu 113

³⁷⁷ Vegeu 156

cada día más grima. Es asqueroso Jordi Évole el buen rollo que nos traemos con un tipejo peligroso que nos ha amenazado a otros periodistas».

R: Hi ha unes icones, e?

SH: Hi ha icones de... de... has menjat alguna cosa que no t'ha caigut bé i després vomites.

R: Hi ha icones de rujar, de rujar³⁷⁸.

SH: Exacte. Si ens posem tècnics seria això.

R: Patrícia Lopez, bona tarda.

Patricia López: Buenas tardes, ¿qué tal?

R: Nosé, veo que mucha gracia, mucha gracia no te hace lo que ha pasado con esta promoción de *Salvados* y Villarejo?

Patricia: No, no me hace ninguna gracia, porque, mira me acabo de poner otra vez de mal humor. Mira porque él ha cogido, Jordi Évole ha cogido el sobrante de su entrevista para hacer esta gracietita. Bueno pues en el sobrante de esta entrevista, y lo sabemos porque nos lo dijo él mismo el día que se estrenaron *Las cloacas del interior* en Barcelona, está como me pone a mí de vuelta y media, como, dice cosas bastantes desagradables a mi, como pone a mi medio de comunicación *Público* de vuleta y media cuando tot, se ha demostrado que es completamente cierto, él no lo sacó en su entrevista. Y estoy deseando que en lugar de sacar las gracietas que se trae con Villarejo, saque esas cosas que él sabe que ha dicho sobre mi y sobre mi medio de comunicación que yo he tenido que ir a los tribunales 200.000 veces y eso me hubiera servido como una magnífica prueba, y veo que Villarejo no solamente rebaja los días sino que el periodisme se rebaja cada día un poco más.

R: En el tuit que fas hi³⁷⁹ parles de blanquejar a³⁸⁰ Villarejo. Evidentment hi poses les adreces tant de *Salvados* com de Jordi Évole. És a dir, aquest missatge els hi³⁸¹ arriba directament a un i a l'altre. No sé si Évole t'ha contestat o t'ha respost d'alguna manera?

Patricia: Me ha bloqueado en Twitter. Porque cada día nos rebajamos un poquito más y nos volvemos más pequeños.

R: ¿Te ha bloqueado en Twitter?

Patricia: Sí. Como los niños pequeños.

³⁷⁸ Paraula castellana, equivalent a *vomitar*

³⁷⁹ Pleonasme.

³⁸⁰ El CD (*Villarejo*) és explícit en la frase, la preposició *a* és incorrecta.

³⁸¹ Vegeu 133

R: Pero si Jordi Évole, ho acabes de dir, Jordi Évole va presentar el documental de *Las cloacas del estado* amb tu i amb Carlos Enrique Bayo, i amb el Jaume Grau i amb el Jaume Roures, no?

Patricia: Sí. Pero me ha bloqueado en Twitter yo que quieras que le haga.

R: No, no, sí, sí. T'he de dir que nosaltres hem intentat tenir a³⁸² Jordi Évole avui aquí amb nosaltres també per comentar el tema, no ha estat possible o no ha volgut, no ho³⁸³ sabem exactament quina és la raó final, però no pot ser aquí amb nosaltres. Volíem buscar les dues parts, e?

Patricia: Él ha demostrado que él ya no podía ser más equidistante. Él ha elegido bando, y es el mismo que el de Inda. Y entonces ahora solamente le puedes echar valor con la gente que se deja manipular y engañar, sabes? Con la gente que tiene un mínimo de criterio y está documentada ya no te va a tragar ni una.

R: Això pel que fa directament amb Jordi Évole. Però pel que fa al tema Villarejo, a tu et molesta, sobretot, el que dèiem abans, i el que dius tu en el teu tuit, és a dir, blanquejar una figura com la de Villarejo, e? Recordem, per la gent que no sàpiga ben bé què vol dir blanquejar, vol dir considerar com que té cares humorístiques o té cares més humanes obviant la part més negativa que és, per exemple, que us amenaça directament.

Patricia: No bueno ya no es que nos amenace directamente. Osea, voy a obviar lo mío personal, no? El dolor personal de ese tuit, de esas ganas de vomitar. Es que hemos descubierto de viejas grabaciones que el propio Villarejo ha filtrado porque no tiene ninguna vergüenza y le da lo mismo. Sabe que es un delincuente y es un mafioso. Que es un señor que promueve la prostitución. Osea yo pensaba que Jordi Évole defendía los derechos humanos y estaba en contra de el tráfico de personas y la explotación de mujeres. Pues que les ría la gracia a un señor que reconoce que tiene un prostíbulo, pues me..., nose, sabes? Yo tengo grabado a Villarejo diciendo como ayudaba a suicidarse a terroristas, sabes? Pero es que es lo mismo que yo te diga, para matar, y torturar. Ha dicho como qué necesitaban más, si los del GRAPO, los de ETA, o los del FRAP, sabes cuando se les dabans palizas. Lo tengo grabado diciendo eso, si quieres se lo pongo a Évole. Entonces, a mi que le haga la gracia y decir que se compara a él, pues eso ya, por eso te digo que ha elegido bando. Cuando dice «Vas a quedar mal» le dice Villarejo a Évole, lo mismo le dice «lo mismo quedas mal tu». Pues sí, Évole, te acabas de definir exactamente.

R: Pos³⁸⁴ escolta'm, com que ara ell no hi és, nosé e, intentaré fer una mica d'advocat del diable i et diré: «Patricia, esto es humor! Esto es solo buscar un poco...»

Patricia: No, perdóname. Porque El Gran Wyoming está haciendo humor todas las semanas con el tema de Villarejo, le llama «el chico del cable» y yo me parto de la risa.

³⁸² Ús de la preposició incorrecte, ja que el CD és explícit en la frase.

³⁸³ Pleonasme.

³⁸⁴ Vegeu 157

No he visto al Gran Wyoming igualarse a Jordi Évole en ningún momento, ay a Jordi Évole, al comisario Villarejo. Que por cierto, no le llameis excomisario Villarejo porque este señor cobra una pensión de comisario con sus dos medallas vitalicias. Es un comisario jubilado, pero no ex. Como el general Franco, que se murió siendo general, pues igual.

R: Mira ahora por corregirme en directo, no, por corregirme el directo te hago un block en Twitter. Es que es así, esto yo no lo puedo aguantar, esto es insoportable.

SH: Jordi Évole al seu Twitter no ha fet cap comentari al respecte, només ha penjat el vídeo i diu això: «Esta vez lo hemos grabado a él aunque no descarto que él a nosotros también. Villarejo sobre la vuelta de *Salvados*» Vull dir això, fent incidència humorística. «*Salvados* vuelve dentro de poco, a ver si os queda grabado».

Patricia: Sí, porque es muy gracioso Villarejo. Que oculte los casos de corrupción a cambio que le pagaran millones de euros los corruptos. Es super gracioso montar prostíbulos, ocultar la corrupción en este país, hacer investigaciones contra delincuentes, ocultar pruebas en los sumarios, declarar a favor de traficantes de armas, eso a Évole pues parece que le hace mogollón de gracia y que además, igual a él, osea yo te digo que el programa de Évole, que era un referente en cuanto a denuncia, pues eso, Villarejo lo ha bajado dos días y Évole ha rebajado el nivel del programa, lo acaba de demostrar. Eran mucho más brillantes y seguro que podrían haber hecho una promoción muchísimo mejor, y sobretodo, podían contar la verdad, y es que dentro de lo sobrante que tienen que pongan lo que Villarejo dijo de mí y de *Público*.

R: Doncs aquesta és la³⁸⁵ opinió de la Patrícia Lopez, i el què³⁸⁶ li fa sentir aquesta promoció de *Salvados*. Si algú de *Salvados* vol entrar, doncs ja ho sabeu: 932017474. Aquí estem Patrícia, una abraçada.

Patricia: Un abrazo, y no me bloquees, e?

R: No, no. Vinga, gràcies, deu!

R: Va que tenim ara una altra Patrícia, que no és la Patricia Lopez, sinó la Patrycia Centeno. Com estàs, Patrycia?

Patrycia: Molt bé.

R: Sí?

Patrycia: Sí.

R: Me n'alegro, espera que et poso el micròfon bé perquè això no se sent gaire.

³⁸⁵ Pronúncia errònia. Davant de *o* s'ha d'apostrofar.

³⁸⁶ Vegeu 8

SH: Estàs molt *dreamy*, Patrycia, que diuen.

R: Dreamy? Què vol dir?

SH: Aquest punt així com de somni? Com de pausa...

Patrycia: Perquè estava molt centrada en l'entrevista a Patricia Lopez.

R: Déu-n'hi-do, e?

Patrycia: Déu-n'hi-do.

R: Amb el què³⁸⁷ ha viscut, clar, li toca mot de prop. Que es fagi³⁸⁸ broma d'això perquè en ella no li fa cap gràcia, porta molta anys amb això, però bueno³⁸⁹.

SH: Clar, reduir Villarejo a un senyor que grava. Un senyor gran que ho grava tot.

Patrycia: Però els gestos sempre tenen importància, per tant, quan Évole riu, doncs hi ha gent que l'hi afecta.

SH: Està *dreamy*, *dreamy*, trobo.

R: Està *dreamy* com el país, e? El país també està una mica *dreamy*, una mica confós...

Patrycia: Vols dir que està *dreamy* el país?

R: Mira, veient la sessió del Parlament et diré que hi ha com un son, un malson, una ressaca, no sé què hi ha exactament en el Parlament. Ara ho dèiem amb el Manel Lucas a primera hora quan fa Quim Torra el seu anunci de³⁹⁰ ultimàtum, hi ha com una resposta molt tèbia, ha estat una cosa estranya. De dimensió desconeguda.

Patrycia: Jo crec que hi ha un *dejà-vu*. D'allò que ja ho hem viscut.

R: Pot ser, pot ser. En tot cas, anem al Parlament, Patrycia, perquè vosaltres heu sentit els discursos, nosaltres també, però ella ha vist coses que els nostres ulls mai no veuen. Comencem amb Alejandro Fernández. Hem sentit abans un tall d'ell, però l'hem de tornar a sentir quan li³⁹¹ diu a Quim Torra que «de saltador de pértiga noruego no tiene nada, él es un españolazo».

Alejandro Fernández: «usted físicamente se parece mucho más a mi que a un saltador de pértiga noruego. Es que es usted muy español, somos un par de españolazos los

³⁸⁷ Vegeu 8

³⁸⁸ El present de subjuntiu del verb *fer* es conjuga d'ela següent manera: *faci, facis, faci, fem, feu, facin*.

³⁸⁹ Vegeu 93

³⁹⁰ Encara que la paraula comença per una *u* àtona la preposició *de* s'ha d'apostrofar.

³⁹¹ Duplicació habitual en registres orals segons l'EAD.

dos, de verdad, ya se que le duele, pero es que es usted muy español, de que colonia me habla».

R: Aquella cosa de... és com el 2.0 de «¿que pone en tu DNI?» Vull dir, ara, que pone en tu físic, que pone en tu ADN, eres español? Porque eres como Alfredo Landa y como yo.

Patrycia: Clar, però si ets ros i amb els ulls blaus o verds, ya no eres españolazo. És curiós, perquè avui el discurs d'Alejandro Fernández era: Senyor Torra, no ens amenaci, però ell no parava d'amenaçar-lo. I després criticant a³⁹² Torra pel seu discurs supremacista, mentres³⁹³ ell també optava per un discurs supremacista.

R: No sé si existeix la part contrària a supremacisme que és inframacista. És a dir, somos españolazos, és a dir, somos bajitos y calvos.

Patrycia: Bueno³⁹⁴ jo «españolazo», la veritat és que a ell sí que el veig. A Torra és veritat que jo sempre el critico i dic que aquesta combinació de vestit i mocasins de castellanos, és molt de castís madrileny. Doncs seria tot el que s'assembla a un españolazo, perquè després el «pecho lobo», aquesta actitud de la barbeta aixecada d'arrogància, de perdona-vides, amb la boca cap a baix, de bulldog, de en qualsevol moment ataco. I després aquests homes que es dobleguen la camisa per sobre del colze, doncs sí que a mi em ve aquesta visió d'españolazo. O sea³⁹⁵, jo aquests altres trets a Torra encara no els hi he vist, que si li³⁹⁶ he vist a Alejandro Fernández, i fins i tot a la bancada del Partit Popular. Perquè el Partit Popular sempre acaba dient que la CUP, el seus veïns d'escó són radicals, però l'actitud dins del Parlament, la que podríem criticar més seria la del Partit Popular i la de Ciutadans. I avui era la del Partit Popular, perquè jo us he adjuntat una foto, però ara us ensenyaré³⁹⁷ una altra. Aquí tenim a³⁹⁸ Levy, que gairebé s'estava dormint³⁹⁹ amb el discurs del seu propi portaveu, d'Alejandro Fernández, que dius, ostres, no sé⁴⁰⁰, no et motiva, no?

R: I tampoc té gaires minuts com per avorrir-se.

Patrycia: No. Després el seu company, que no me'n recordo el nom d'aquest home, posant-se les mans, el que no és Albiol, posant-se les mans a la boca, no? Tots els dits dins⁴⁰¹.

SH: Santi Rodríguez?

³⁹² CD explícit en la frase, així doncs, la preposició *a* no és correcta.

³⁹³ En aquesta frase hi ha d'anar la locució conjuntiva *mentre que*, ja que s'expressa un valor adversatiu. La forma *mentres* no és correcta.

³⁹⁴ Vegeu 93

³⁹⁵ Vegeu 143

³⁹⁶ Mala concordança. Aquest pronom està substituïnt *aquests altres trets*, així doncs el pronom hauria de ser en plural (*els*).

³⁹⁷ En cas de CD indefinit cal posar el pronom *en*.

³⁹⁸ El CD és explícit a la frase. La preposició és incorrecta.

³⁹⁹ El verb és *adormir-se*.

⁴⁰⁰ Vegeu 156

⁴⁰¹ A *dins*.

Patrycia: Això, Santi Rodríguez. I després Albiol que en aquesta foto no, però ara us ensenyo la que sí, estava mastegant un xiclet o un caramel però amb una força... i era el moment en què coincidia en què Alejandro Fernández li estava dient a Torra⁴⁰² que bueno⁴⁰³ que s'estava reunint amb els descendents dels nazis⁴⁰⁴. Clar aquesta actitud xulesca⁴⁰⁵, arrogant, presumptuosa, per part del Partit Popular no sé si és la més adequada per donar exemple a aquells que ells consideren doncs que no tenen un bon comportament, o no pensen bé, o no assenteixen bé.

R: No ho sé, perquè a vegades quan dius és que, bueno⁴⁰⁶ és igual. A mi el que em sorprèn és també, m'he apuntat aquí dos conceptes. El físic. S'ha tret el tema del físic, i jo és de les primeres vegades que el sento en el Parlament, el tema del físic.

SH: És com molt antic, no? Remetre's a trets físics? Per reafirmar nacionalitats.

R: Molt. Sí, sí, el físic i els cognoms són temes que han tret més la gent de l'unionisme que la gent de l'independentisme i, en canvi, a l'independentisme se li critica el supremacisme⁴⁰⁷. És una barreja explosiva, e, pel cap de la gent?

SH: També se li critica el nacionalisme a l'independentisme, i el partit que treu una bandera diguem-ne molt gran al Parlament ha estat només un.

R: Clar, però llavors ells fan la jugada, que no sé si és dialèctica o real o què, diferencien entre nacionalisme (malo⁴⁰⁸) i patriotisme (bueno⁴⁰⁹). Això ho ha dit Rivera moltes vegades. «No lo dels catalans independentistes és nacionalisme, lo⁴¹⁰ nostre és patriotisme».

Patrycia: Bueno⁴¹¹, lo meu sempre és millor que lo⁴¹² dels altres, clar. Si psicoanalitzem, les dues coses són nacionalisme o patriotisme. Li vulguis dir com li vulguis dir, però sí, però bueno lo seu sempre és bo i lo dels altres sempre és dolent, ja està, és aquesta l'estratègia, dialèctica i visual.

R: Més fotografies del Parlament, per exemple, més cares. Tenim una cara, la cara de Pere Aragonès al costat de Quim Torra, del president Torra quan el líder del PSC, Miquel Iceta, anuncia que el vicepresident participarà en una reunió de política fiscal. Tenim

⁴⁰² Es tracta d'una duplicació pronominal que l'EAD accepta com habitual.

⁴⁰³ Vegeu 93

⁴⁰⁴ Pronunciat a la castellana. Segons l'EAD la pronúncia que s'ha de fer és amb essa sonora.

⁴⁰⁵ Paraula no acceptada ni al DIEC ni a l'EAD.

⁴⁰⁶ Vegeu 93

⁴⁰⁷ EAD: Ús general no recollit al DIEC.

⁴⁰⁸ *dolent*

⁴⁰⁹ *bo*

⁴¹⁰ Vegeu 100

⁴¹¹ Vegeu 93

⁴¹² Vegeu 100

dos⁴¹³ fotografies, e? La primera està mirant molt atentament cap endavant, i la segona té les celles molt aixecades com dient: «Perdóóóón?»

SH: Perdoona? Però jo he d'assistir?

R: A mi ningú m'havia dit res!

Patrycia: Clar, no m'havíeu avisat! Ostres, on era l'agenda?

R: Què passa que al Parlament ningú es diu res amb ningú? Junts per Catalunya no diu res a Esquerra...

Patrycia: No ho⁴¹⁴ sé perquè si que és veritat que Pere Aragonès feia una cara de sorpresa, és a dir, li ha sorprès, però no sé fins a quin punt la sorpresa era per si ell aniria⁴¹⁵, és a dir, perquè Iceta deia que hi aniria si ell no havia⁴¹⁶ confirmat; o per la sorpresa de que⁴¹⁷ Iceta ho sapigués⁴¹⁸. Perquè en el moment en què Artadi i Torra s'han mirat a⁴¹⁹ Pere Aragonès com dient: «Escolta, a nosaltres no ens havies comentat que anaves a aquesta reunió?» Pere Aragonès s'ha tapat la boca, és a dir, que no sé fins a quin punt no és que no estigui pensant en anar-hi, sinó que no està confirmat. I, per tant, Iceta tenia una informació que encara no estava tancada.

R: Ja, privilegiada.

Patrycia: Però sí, fins a quin punt corren informacions a dins el Parlament i alguns ho saben i altres no.

R: Més cares, més fotografies. Alejandro Fernández, e? Qui parlava de l'españolazo, que ell era tan españolazo com Quim Torra aunque le pese. Això també és molt típic, e? «Usted es español, aunque le pese, es españolazo aunque le pese».

Patrycia: Home español és una cosa, però españolazo és una altra, e? Vull dir, aunque le pese, home a mi espanyola no em passa res, però españolaza, pff!

R: Pues⁴²⁰ ets españolaza, aunque te pese, a! És lo⁴²¹ que hi ha. Això ho diu Alejandro Fernández, és així.

Patrycia: En mi DNI no pone españolaza, pone española.

⁴¹³ El quantificador *dos* té femení: *dues*. Tant la GIEC (17.2.1.1) com l'EAD accepten la invariabilitat en registres informals, sobretot en aprlars que no diferencien el gènere. Però en registres formals, tot i això, s'ha de fer la flexió de gènere.

⁴¹⁴ Pleonasme.

⁴¹⁵ Falta informació a través d'un complement o bé el pronom *hi*.

⁴¹⁶ Falta informació a través d'un complement o bé amb el pronom *ho*.

⁴¹⁷ Vegeu 176

⁴¹⁸ L'imperfet de subjuntiu del verb *saber* és *sabés*.

⁴¹⁹ Vegeu 135

⁴²⁰ Vegeu 157

⁴²¹ Vegeu 100

R: Però si ell diu que tothom ho és...

SH: Espanyolitat com a arma llancívola, no? És a dir, eres español y te jodes. El macho ibérico. Tampoc hauria de ser tan dolent, en principi, si és una cosa que reivindiques tant, no?

R: A més ell està content de ser-ho, és evident, perquè ho ha dit. Estic content de ser un españolazo i veiem aquí la fotografia al costat de Santi Rodríguez. Aquesta postura mentre ell escolta altres discursos amb la barbeta una mica aixecada, la camisa bastant descordada i la mirada com tancada, em recorda algunes pel·lícules de gent que fa coses que no toquen.

Patrycia: I la boca tancada cap a baix, que és això lo⁴²² que et deia.

R: Una mica de Donald Trump.

Patrycia: De bulldog, sí, en diuen el gest de bulldog.

R: Ho té tot aquesta postura, e?

Patrycia: Sí, bé, jo la definiria com una postura d'españolazo, vull dir, no li veig altra, o sigui realment sí que és un españolazo. I repeteixo, és que aquesta posada en escena jo a Quim Torra encara no li he vist. De moment.

R: Sí, sí, sí. Doncs mira ara tenim a⁴²³ Quim Torra aquí. Els gestos de Quim Torra amb el bolígraf a la mà. Deu-n'hi-do com juga amb el bolígraf, e? Potser una mica massa, perquè en aquesta fotografia està a punt de ficar-se'l pel nas. Crec que no se'l fica, e, al final, no tenim tota la seqüència.

Patrycia: Bueno⁴²⁴, jo sí. Perquè l'he estat repassant a casa, vull dir, ha estat jugant tot el debat.

R: Jo us ho explico. Té el bolígraf a la mà i el bolígraf sobre el llavi. Però està molt a prop de la nariu dreta del seu nas.

Patrycia: Sí, sí, sí, bé, doncs és això. Va jugant amb el bolígraf, sí que és veritat que pot estar nerviós, que era un debat bastant tens per ell⁴²⁵, que li tocava doncs això escoltar moltes crítiques per part de la⁴²⁶ oposició i és normal i és humà que es posés doncs això nerviós i que optés o per bellugar el bolígraf o fins i tot per menjar-se els dits. Però clar, el que ha de transmetre un líder i més en aquests moments és seguretat i tranquil·litat, no? Serenitat. I amb aquest tipus de gestos...

⁴²² Vegeu 100

⁴²³ Vegeu 135

⁴²⁴ Vegeu 93

⁴²⁵ Vegeu 61

⁴²⁶ Pronunciat sense apostrofar. Davant de *o* s'ha d'apostrofar sempre.

SH: Infondre una mica de respecte, no? És que sembla una mica escena de classe de plàstica a quart de primària.

Patrycia: Per part de l'alumne, no tant del professor, és a dir, és el professor que...

SH: Per això dic, un alumne despistat.

Patrycia: Sí, bueno⁴²⁷... Més que despistat és allò que estàs patint, no? Per si et fan alguna pregunta que no sabràs respondre.

R: Que no em treguin a la pissarra, que no em treguin a la pissarra.

Patrycia: I clar, no sé fins a quin punt aquesta posada en escena per part d'un president de la Generalitat, que no estem parlant de qualsevol diputat, sinó del president de la Generalitat de Catalunya. I això del bolígraf...

R: A tu et consta que jugui molt amb el bolígraf, Quim Torra? És a dir, que el tingui molt a la mà, és el seu element de seguretat?

Patrycia: Sí, però per exemple, Pablo Iglesias li passa igual⁴²⁸. O sigui, Pablo Iglesias pot anar a una entrevista sense cap full i va amb el bolígraf.

R: Això no és greu, no? Perquè si tens una cosa que t'ajuda... o què?

Patrycia: Aviam⁴²⁹, si tu estàs començant, si ets un principiant de classes d'oratòria, és un recurs que et serveix, doncs per això, perquè no et tremoli la mà de cara al públic. Doncs sí, i pot ser un element que et pugui beneficiar. Ara, quan portes uns anys, una experiència, o portes uns mesos exercint de president de la Generalitat, o en el cas de Pablo Iglesias, que ja porta uns anys sent el secretari general de Podem, que encara necessitis un bolígraf per tranquil·litzar-te, home... doncs no seria el més convenient. I després és que tots tenim aquesta mania, no? De mossegar el bolígraf. Pels candidats, o els líders, jo sempre recomano que es posin una mica d'alcohol a la tapa del boli, i ho⁴³⁰ deixes, de veritat, e? És superefectiu, i ho⁴³¹ deixes de mossegar.

R: O et passes el dia llepant-lo.

Patrycia: Amb alcohol? Home amb alcohol....

R: Però què vols dir, Vodka?

Patrycia: No home, Vodka no, amb alcohol...

⁴²⁷ Vegeu 93

⁴²⁸ A Pablo Iglesias li passa igual.

⁴²⁹ Vegeu 289

⁴³⁰ El CD és *el boli*, per tant, determinat. El pronom que hi hauria d'anar és *el*.

⁴³¹ Vegeu 430

SH: Alcohol etílic, de ferida.

Patrycia: O alguna cosa que sigui desagradable per tu⁴³².

R: Sardines, jo m'hauria de posar sardines, perquè no m'agraden gens.

Patrycia: Però és que clar, la⁴³³ olor també seria una mica desagradable pels⁴³⁴ companys.

SH: Mira escons buits a banda i banda, més còmode.

R: Al Parlamento se viene a sufrir, e? És com Fama. Va i acabem la última de les imatges. Imatge potent, Inés Arrimadas en un moment donat, buscant la imatge del dia, i jo crec que trobant-la. Perquè serà portada de la majoria de diaris demà. Inés Arrimadas traient una bandera espanyola i dient... no me'n recordo⁴³⁵ què deia, aviam⁴³⁶, deia, allò que diu, que Espanya és un país democràtic, que això és per⁴³⁷ tothom...

Patrycia: Que s'ha de respectar la bandera espanyola, que la bandera espanyola representa milers de ciutadans etcètera, etcètera. I doncs, re, la posada en escena, la *performance*⁴³⁸ que sempre fa Ciutadans, no? Si no són cors partits, són quixots...

SH: Sí, és que sempre venen amb atrezzo!

Patrycia: Sí, sempre. I a mi el que em sobta...

R: Bueno⁴³⁹ Rufián també ho fa e? És una moda extesa⁴⁴⁰, e?

SH: I de gran envergadura. La impressora,...

Patrycia: Sí, però molt sovint Rufián i Ciutadans.

R: Sí, sí, són els dos grans líders de los 40 principales.

Patrycia: A mi el que m'ha sobtat és com agafa la bandera.

R: Sí, l'agafa com una mica així...

⁴³² Vegeu 61

⁴³³ Pronunciat sense apostrofar. Davant de *o* s'ha d'apostrofar sempre.

⁴³⁴ Vegeu 61

⁴³⁵ *No em recordo.*

⁴³⁶ Vegeu 289

⁴³⁷ Vegeu 61

⁴³⁸ EAD: ÚS general no recollit al DIEC.

⁴³⁹ Vegeu 93

⁴⁴⁰ *Estesa.*

Patrycia: Com si fos un drap brut, com si li estiguessis diguent⁴⁴¹ al teu fill⁴⁴²: «Escolta aquest xandall a la rentadora, ja! Fa mala olor!» Home... doncs una mica de respecte per la bandera espanyola...

R: Clar perquè tu quan veus la gent orgullosa a les manifestacions.

Patrycia: Això un espanyolazo no ho fa, e? L'agafa de les puntes!

R: Sí, les dues puntes al davant i davant del pit, no?

Patrycia: Clar, espanyolazo, unga, unga. Així no s'agafa la bandera espanyola, una mica de respecte.

R: A ja està, no?

Patrycia: Sí, per part de la bandera, sí. Ara si vols repassem els *looks*⁴⁴³.

R: Sí, l'estilisme de diputats i diputades. Com els has vist?

Patrycia: Bé. Aviam⁴⁴⁴. Ara que he fet la crítica de tots els dimecres a Inés Arrimadas i Ciutadans. Doncs diré que Inés Arrimadas avui anava, bueno⁴⁴⁵, com sempre, molt coherent pel seu *target*⁴⁴⁶. I com la reina Letícia, que aquest cap de setmana també va felicitar em penso que...

R: A⁴⁴⁷ les campiones d'Espanya de Bàsquet.

Patrycia: A⁴⁴⁸ les campiones d'Espanya de Bàsquet, anava de vermell i de blanc, no? Que és aquesta moda de defensar una mica també l'espanyolitat, no? Anar vestit de vermell. Doncs Inés Arrimadas també ha optat per aquesta tonalitat que li⁴⁴⁹ afavoreix moltíssim. Però per mi el millor vestit...

R: Ja ho sé, a de dona o d'home?

Patrycia: D'home.

R: Carles Riera. Sempre és el teu favorit.

Patrycia: Hombre, per favor. Sí perquè a més és que avui anava de camuflatge. Sí amb tons caquis, marrons, després s'ha posat la guerrera, o sigui tot molt «bueno vamos a

⁴⁴¹ Vegeu 74

⁴⁴² La duplicació pronominal que hi ha en aquesta frase és habitual i correcta segons l'EAD.

⁴⁴³ EAD: Ús general no recollit al DIEC. També se'n pot dir *estilisme*.

⁴⁴⁴ Vegeu 289

⁴⁴⁵ Vegeu 93

⁴⁴⁶ EAD: Ús general no recollit al DIEC.

⁴⁴⁷ Vegeu 135

⁴⁴⁸ Vegeu 135

⁴⁴⁹ És un verb transitiu, per tant, el pronom ha de ser de CD: *l'afavoreix*.

comernos el mundo» saps? Això és la revolució, però tot molt amorós, és molt maco. En canvi, ahir el seu company, Vidal Aragonès, va ser una mica menys subtil i va optar per una samarreta del 1917, que sort que no tenim aquí al Palau d'Hivern, perquè a mi aquesta samarreta em fa una mica tremolar, e?

R: Bueno⁴⁵⁰ és una mica buscant la metàfora del que va passar el dia abans al Parlament. És a dir, si haguessin aconseguit entrar, això hagués canviat.

Patrycia: Que també és coherent! Però a mi ja em fa una mica més de por.

R: I amb dessuadora.

Patrycia: I amb dessuadora.

R: És que em recorda a mi quan no accepto que tinc l'edat que tinc, saps que vull dir? Que em poso una dessuadora i una samarreta i dius, i després em veig i dic: mmm...

Patrycia: Potser no, no?

R: Jo vull ser Carles Riera, saps que vull dir? Però em fa por passar allà i no saber tornar.

Patrycia: Ooooh, però Carles Riera es lo más.

R: Això què és, és a dir, això que porta, jo com ho defineixo?

Patrycia: És un polo! És un polo! De màniga llarga!

R: Però el porta cordat fins a dalt?

Patrycia: Cordat fins a dalt però quan s'ha posat la guerrera, que devia...

R: Què és una guerrera?

Patrycia: Una guerrera és una jaqueta d'aquestes que porten, com les que portava Fidel Castro, o Che Guevara. I d'un color, bueno⁴⁵¹ verde oliva⁴⁵² que li deien també a la guerrera de Fidel Castro. És com una jaqueta mig militar, mig sahariana, saps? Una combinació d'aquetes jaquetes-camisa? I se l'ha posat perquè, no sé⁴⁵³, devia tenir una mica més de fred al Parlament, doncs s'ha descordat un botó. O sigui és la cosa més ideal del món. És el millor vestit, no de Catalunya, d'Espanya i d'Europa.

R: De veritat que té, no vull tenir prejudicis, però en general que la Patrycia Centeno digués que els més elegant és algú de la CUP, no és una cosa que ens esperéssim tampoc.

⁴⁵⁰ Vegeu 93

⁴⁵¹ Vegeu 93

⁴⁵² Verd oliva.

⁴⁵³ Vegeu 156

Patrycia: A bueno⁴⁵⁴ pues⁴⁵⁵ ho he dit molts cops, perquè Antoni Baños, per exemple, també era una persona, i David Fernández, encara que no sigui una persona elegant, igual que no era en Baños, és una de les persones més coherents vestint. O sigui l'estilisme de David Fernández era coherent i era mirat, perquè tenia dues-centes samarretes i cada dia tria la samarreta per entregar un missatge al món⁴⁵⁶.

R: Però deixa'm posar-te contra les cordes. Si haguessis de decidir entre Baños, això és molt difícil per tu, és molt difícil.

SH: O no ho serà gens.

R: No, sí que ho és, perquè jo veig la cara que fa ara, mira s'està traient la jaqueta de la calor que té.

SH: Bueno però és que mai s'ha il·luminat tant com quan hem parlat... has dit que Carles Riera és el millor vestit d'Europa!

R: Doncs atenció, entre Carles Riera i Antonio Baños, què?

Patrycia: Ben vestits? O que jo m'estimi? Jo m'estimo més en Baños.

R: Estèticament, la seva estètica la que et pot més quina és?

Patrycia: Carles Riera.

SH: Crec que hauríem d'anar a Carles Riera o Obama, saps? Hauríem d'anar a aquest nivell de debat.

Patrycia: Bueno⁴⁵⁷, pues⁴⁵⁸ són dues estètiques diferents. No els pots comparar, la d'Obama i la de Riera no es poden comparar.

R: Aquí hi ha molt d'amor e? Directament al pare o a la mare, a⁴⁵⁹ qui t'estimes més. Va acabar amb un parell de fotografies més, en aquest cas anem a Xavier Garcia Albiol, que va fer un recompte molt curiós:

Albiol: «Yo quiero empezar esta conferencia con cinco palabras. Y esas palabras son: Me presento a la alcaldía de Badalona».

R: Perfecte jo us ho explico, diu cinco palabras, i són 7. Me/presento/a/la/alcaldía/de/Badalona. 7. Però atenció, mentre sonen aquestes 7

⁴⁵⁴ Vegeu 93

⁴⁵⁵ Vegeu 157

⁴⁵⁶ No hi ha concordança amb els temps verbals.

⁴⁵⁷ Vegeu 93

⁴⁵⁸ Vegeu 157

⁴⁵⁹ Vegeu 135

paraules que no 5, ell conta⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ tres perquè fa tres cops de veu diu: me presento/ a la alcaldia/ de Badalona.

SH: Això és que no s'ho assaja, per exemple? I surt una mica improvisant?

Patrycia: No, no pot ser, perquè sempre que enumeres en un discurs t'ho has preparat a casa, és a dir, t'ho has treballat a casa. O sigui després quan ho ha posat en pràctica li ha fallat la neurona aquesta de contar⁴⁶² i bueno⁴⁶³ ho ha esguerrat tot. Després, és que a més, quan utilitzem el recurs aquest d'enumerar amb els dits, és per cridar l'atenció del públic, per tant, era el moment en què tothom estava pendent d'ell. I és en el moment en què la pífia.

R: Sí però et recordaré una cosa, moltes vegades depèn de la inflexió i de la intenció. És a dir, després de que⁴⁶⁴ hagi fet el recompte tan malament, la gent aplaudeix, igual que el dia que Rajoy va dir: «Es el alcalde..» quan va acabar la frase, com que la va acabar bé, pum! La gent va aplaudir, és a dir, la gent no escolta lo⁴⁶⁵ que diuen els altres o què passa aquí?

Patrycia: Home sí que l'escolten però jo crec també dins de tots els partits polítics hi ha molt borreguisme⁴⁶⁶, és a dir, tothom aplaudeix el que sigui i així ens va.

SH: I també hi ha un punt en què quan algú s'equivoca hi ha un munt que li fa gràcia, i aplaudeixen com «Vinga, celebrem, estem tots junts!» Doncs és veritat, jo crec que ho agraeixen i tot.

Patrycia: Jo crec que hi ha una mica de tot. No? Gent que no se va enterar⁴⁶⁷, gent que va riure perquè li feia gràcia, bueno⁴⁶⁸ va aplaudir perquè li feia gràcia i gent que realment aplaudeix perquè sí, perquè què has de fer, estàs allà i és el teu líder.

R: Doncs escolta, en el nostre cas ho tenim claríssim, quan aplaudim a⁴⁶⁹ la Patrycia Centeno, que és ara, ho fem perquè ens agrada molt tot el què ens explica. Moltes gràcies, Patrycia.

Patrycia: A vosaltres.

R: Adeu!

⁴⁶⁰ El verb és *comptar*, però ho pronuncia [nt].

⁴⁶¹ El CD és indeterminat, és necessari el pronom *en*.

⁴⁶² Vegeu 460

⁴⁶³ Vegeu 93

⁴⁶⁴ Vegeu 176

⁴⁶⁵ Vegeu 100

⁴⁶⁶ És una paraula castellana. No acceptada ni per l'EAD ni pel DIEC.

⁴⁶⁷ *No es va assabentar*. *Enterar-se* no està admès ni per l'EAD ni pel DIEC.

⁴⁶⁸ Vegeu 93

⁴⁶⁹ Vegeu 135

Tot costa. Catalunya Ràdio. 5 d'octubre. De 19 h a 20 h. Presentat per Jordi Costa i Sònia Gelmà.

Minuts transcrits 00:00 – 29:00

Presentació del programa a la pàgina web

Tot costa. Molt. Però en aquesta tercera temporada, la 2018-2019, costa una mica menys, perquè la vam començar beneïts pel capità del Barça, Leo Messi!

Cada dia, de dilluns a divendres, de 19 a 21 h, **Jordi Costa i Sònia Gelmà** analitzen de manera rigorosa l'actualitat esportiva. És un programa eminentment futboler: **Ricard Torquemada** ens endinsa tots els dilluns en els conceptes tècnics i tàctics del futbol al "Torquelab". També per començar la setmana, **Pepe Sámano, Eudald Serra i Eduard Solà** fan la crítica de com ha anat la jornada del Madrid, l'Espanyol i el Girona, respectivament. **Pere Escobar i Edu Polo** són els tertulians dels dilluns. **Marcos López i Dani Senabre** contraposen els seus punts de vista tots els dimarts. **Jordi Borda i Xavi Campos** ens donen la seva visió els dimecres, i **Jordi Grau i Santi Giménez**, els dijous. Acabem la setmana amb un trio format per **Oriol Domènech, Gemma Herrero i Gerard Autet**. A banda de tots ells, els dijous seguim tenint el nostre "Boig de la castellana", **David Sánchez**, amb totes les informacions provinents de Madrid i del Madrid. I **Sònia Oleart** hi posa una mica d'animació els dijous, a mig camí del concurs i les píxies. El nostre especialista en futbol anglès és, un any més, **Bruno Saltor**, jugador del Brighton & Hove Albion. I els dimecres, parlem de bàsquet amb **Jordi Trias i Ernest Macià**, al "Trias and roll". Quan hi ha NBA, els dimarts, **Dani Senabre i Jordi Colomer** analitzen qui fa més mèrits per guanyar l'anell.

Tot costa, però ens ho passem de conya.

Inici

Jordi: Sortim d'un gran partit a Europa i ens endinsem en un gran clàssic de la lliga. Seguiran Valverde i l'equip a Mestalla la línia insinuada a Wembley? Siguem optimistes. Bona tarda, Sònia! Què m'expliques?

Sònia: Bona tarda, Jordi. Doncs que el Barça ha tornat avui a la feina després de la victòria de dimecres a Londres. Diumenge a tres quarts de nou juguen contra el València a Mestalla.

Jordi: De seguida el Salmurri ens explica si Valverde podrà tenir o no tots els jugadors a disposició.

Sònia: Abans de diumenge, demà a dos quarts de set de la tarda, Alabès-Reial Madrid⁴⁷⁰, on els blancs intentaràn trencar la sequera de més de cinc hores sense marcar un gol, i ho faran amb Bale, ja recuperat. Lopetegui, mentrestant, diu que no se sent qüestionat.

⁴⁷⁰ El nom *Alabès* té la seva versió catalana amb accent obert, segons l'EAD s'ha de pronunciar [əɫəβés] però la periodista ho ha pronunciat a la castellana. Després, però, el nom de l'equip *Reial Madrid* sí que l'ha pronunciat a la catalana.

Jordi: Però és evident que el xup-xup hi és i que un altre mal resultat demà el posaria en perill.

Sònia: Abans també, demà a la una del migdia, Girona-Eibar, amb la mateixa convocatòria dels últims partits. Ramalho torna a quedar-ne fora, juntament amb Mojica i Planas, que encara no estan a punt. L'Espanyol juga diumenge a Cornellà contra el Vila-real en el que és el retorn de Gerard Moreno.

Jordi: I la reaparició de David López, ja recuperat de la lesió muscular.

Sònia: Aquesta vuitena jornada comença aquest vespre amb el derbi basc a San Mamés, Athletic-Reial Societat. D'altra banda, la Juve ha sortit avui en defensa de Cristiano Ronaldo, que està sent investigat per una presumpta violació l'any 2009. El portuguès va negar ara fa uns dies els fets i ara és la Juve qui ha dit avui, textualment, que Cristiano Ronaldo els ha demostrat ser un gran professional i que els fets que presumptament van passar fa deu anys no canvien aquesta opinió.

Jordi: Se suposa que han volgut dir, no gaire ben expressat, que creuen en la seva innocència, independentment de si va passar fa deu anys o de fa deu dies.

Sònia: Espònsors⁴⁷¹ del portuguès com Nike o EA Sports han mostrat la seva preocupació per questa denúncia per violació i diuen que continuaran atents.

Jordi: Tota l'atenció, un delictes gravíssim, però també la presumpció⁴⁷² d'innocència per qui no ha estat jutjat.

Sònia: En l'apartat de Successos, l'ex del Barça B, Vitorino, que és ara al Palmeiras, ha viscut un segrest exprés. El van retenir per dues hores i el van alliberar després de robar-li les targetes i el cotxe.

Jordi: No parlarem de Vitorino, però avui hi haurà, com sempre, sessió de «Masia no es toca».

Sònia: Motos. Jorge Lorenzo ha tornat a caure, avui als entrenaments lliures de Moto GP del Gran Premi de Tailàndia. L'han hagut de traslladar a un hospital amb contusions al canell i al turmell.

Jordi: El Damià Aguilar ens confirmarà que aquest cop no, Marc Márquez no hi era pel mig.

Sònia: Encara en motor, aquest cap de setmana es disputarà el Gran Premi del Japó de Fórmula 1. Hamilton ha estat el més ràpid en les dues sessions d'entrenaments lliures d'avui. En bàsquet, la Penya debuta avui a l'ACB amb el partit de la segona jornada de la lliga a casa contra l'Andorra.

⁴⁷¹ EAD: Ús general no recollit al DIEC.

⁴⁷² El periodista ho ha pronunciat amb essa sorda, error que no accepta tampoc l'EAD.

Jordi: Ah, i recordeu, victòria treballada del Barça al nou concurs de Manresa.

Sònia: I a l'hoquei Lliga masculina avui es jugaran dos partits: Igualada-Girona a tres quarts de nou, i Barça-Boltregà a les nou.

Jordi: De tot plegat, des d'ara i fins les nou en parlem amb la Gemma Herrero, en Gerard Autet i l'Oriol Domènech. Avui entrevistem l'ex-director esportiu del València, Suso Garcia Pitarch, i a les portes del Barça-Montpeller de la Champions d'handbol també entrevistem el pivot del Barça, Ludovic Fàbregas. Avui us preguntem: diumenge a Mestalla mantindríeu el mateix onze de Wembley?

Jordi: Set i tres minuts d'aquest divendres 5 d'octubre de 2018. Dos dies després que el Barça o el barcelonisme recuperessin el somriure a Wembley i dos dies abans d'un partit que habitualment és un clàssic de la Lliga, sobretot quan es juga a Mestalla. D'aquest València-Barça. Per parlar de tot plegat, lady Gemma Herrero, bona tarda.

Gemma: Hola, bona tarda.

Jordi: Senyor Gerard Autet, bona tarda.

Gerard: Bona tarda.

Jordi: Senyor Oriol Domènech, bona tarda.

Oriol: Bona tarda, Jordi.

Jordi: Més contents avui que divendres passat?

Gerard: Bé la Gemma no ho sé, jo m'imagino que no. L'Oriol...

Gemma: Tengo buen día, sí.

Jordi: Tens bon dia, me n'alegro. Ja és més del que puc dir jo. Gerard, Oriol?

Oriol: Home evidentment que sí. Per imatge i perquè al final la Champions la primera fase⁴⁷³ el que s'ha de fer són assegurar els punts. El Barça ja té la classificació encarrilada amb el Inter⁴⁷⁴, per tant, jo crec que és perquè el Barcelonisme estigui feliç.

Gerard: Està en clara progressió. Per tant, mica en mica més feliç.

Jordi: Progressió de...

Oriol: De zero a 100, no?

⁴⁷³ El periodista ho ha pronunciat sense fer la reducció vocàlica, ara bé, l'EAD diu que en registres informals és habitual no fer aquesta reducció.

⁴⁷⁴ Pronunciat sense apostrofar.

Gerard: Home gairebé sí, de baix cap a dalt, bastant ràpid, sí.

Jordi: La progressió de la felicitat. Aquest és el leitmotiv del Tot costa d'avui. Va. Som-hi.

Jordi: No, no. No és la cançó de CSI, ja sé que és la careta, però són els Who, la diva em recorda, tot i que ja fa dos dies del partit, que aquesta setmana del seu iPod...

Gemma: Sí que es la canción del CSI también.

Jordi: Sí, però els fans de The Who es posen, vaja, s'enfilen per les parets quan algú diu: «A mira! La cançó de CSI!» Jo reconec que ho he fet, e? Per això ho dic, perquè, bé, per experiència pròpia, va. Parlem de coses agradables, ara parlàvem amb el Gerard i l'Oriol d'aquesta setmana que ha canviat l'estat d'ànim del barcelonisme. Abans d'entrar en matèria, diumenge, en matèria del València-Barça, Ramon Salmurri, bona tarda.

Ramon: Què tal⁴⁷⁵, Costa? Bona tarda.

Jordi: Hem de saber com tenim els gladiadors perquè el partit de dimecres va ser exigent des del punt de vista físic i hi ha una colla de futbolistes que bé de dimecres o bé ja amb anterioritat arrossegaven algun problema físic. Comencem per Luí Suàrez.

Ramon: Quatre noms propis. El primer, Luí Suàrez. Avui no ha entrenat⁴⁷⁶ amb l'equip, s'ha entrenat al marge, arrossega unes molèsties que no l'haurien d'impedir ser a Mestalla diumenge. En principi no viatjarà amb la selecció de l'Uruguai, però, tot i que avui no ha entrenat i té molèsties, Suàrez estarà disponible per jugar contra el València.

Jordi: Ja en tenim un. Busquets?

Ramon: Una mica en la mateixa línia. Durant el partit contra el Tottenham va notar una sobrecàrrega al quàdriceps, fins i tot et diria que es va espantar una mica i es va plantejar...

Jordi: Ell no ho sé. Els que ens ho miràvem, per corbata.

Ramon: Sí, però a partir d'aquí va decidir provar una estona i el rigor muscular va anar desapareixent, va anar...

Jordi: Rigor muscular? Això és nou. Havia sentit *rigor mortis*, però no crec que sigui el cas.

⁴⁷⁵ Vegeu 67

⁴⁷⁶ El verb *entrenar* és transitiu en aquest sentit (DIEC): *v. tr.* [LC] [SP] Preparar (algú) per a una activitat mitjançant exercicis i un règim especial. Però en aquest sentit: «[SP] Preparar-se per a una prova esportiva mitjançant un entrenament.» el verb és pronominal *entrenar-se*.

Ramon: Bueno⁴⁷⁷, és igual, ja m'has entès, que el múscul estava molt tens, es va anar relaxant, va anar desapareixent el dolor, avui tampoc ha entrenat⁴⁷⁸ amb l'equip però estarà a punt per jugar contra el València.

Jordi: Suárez i Busquets, per tant, van jugar a Wembley i si Valverde ho vol també ho podran fer-ho⁴⁷⁹ a Mestalla. Dos futbolistes que no van jugar a Londres i que, bé, és bo saber com evolucionen físicament. El primer és Sergi Roberto.

Ramon: *A priori* són dos futbolistes que tampoc jugaran contra el València. Sergi Roberto està descartat per aquest partit, recorda que a més a més, Luis Enrique no l'ha convocat amb la selecció espanyola. Es va lesionar contra l'Athletic de Bilbao, pateix una elongació al recte anterior. I no es forçarà ara de cara a aquest partit. I l'últim nom és el de Samuel Umtiti. Continua sense entrenar⁴⁸⁰ amb el grup, recordes que Valverde va parlar de petites molèsties. Té afectat el cartílag del genoll esquerre, i es va decidir en el seu cas no passar per quiròfan amb adoptar un tractament més conservador i a partir de l'aturada valorar el seu estat. Aquest és el camí, de moment no entrena⁴⁸¹ amb el grup i així seguirà sent.

Jordi: Per tant, dels 11 que van jugar d'inici a Wembley, tots bé, amb més o menys problemes, però tots disponibles. Els dos titulars que no van ser a Londres no seran tampoc a Mestalla. Pregunta doble pels⁴⁸² nostres col·laboradors d'avui: D'una banda, el que vam veure a Wembley marca el camí correcte? És pregunta, i si és que és així, si creieu que s'hauria de mantenir diumenge a Mestalla, que és la pregunta que estem fent als nostres oients.

Gerard: Jo crec que marcar el camí, o no, evidentment, el nostre, el que ens agrada, els que som una mica nostàlgics del joc de posició, d'una mica de l'ordre del camp, dels triangles, dels circuits associatius, etcètera, etcètera; jo penso que sí que seria una mica el camí, perquè és veure un canvi, és veure una posició amb més sentit, el joc en curt, desgastar el rival mitjançant la posició... Per tant, a partir d'aquí per nosaltres jo penso que sí, per l'entrenador, ho veurem, suposo que hi haurà partits que ho voldrà fer i hi haurà partits que no. Perquè jo penso que aquest any, sí que hi haurà partits que veurem el 4-3-3, hi haurà partits que veurem un 4-3-3 camuflat en defensa, perquè l'altre dia érem un 4-4-2.

Jordi: Clar és que amb això dels dibuixos ens perdem perquè Valverde vam començar⁴⁸³ la temporada celebrant que jugava 4-3-3, que volia dir que encabia Coutinho com a migcampista, i l'altre dia també jugava 4-3-3. Però no té res a veure.

Oriol: Però no pel dibuix, sinó que estigui⁴⁸⁴ Dembélé o no al camp.

⁴⁷⁷ Vegeu 93

⁴⁷⁸ Vegeu 476

⁴⁷⁹ Duplicació pronominal.

⁴⁸⁰ Vegeu 476

⁴⁸¹ Vegeu 476

⁴⁸² Vegeu 61

⁴⁸³ *amb* Valverde vam començar...

⁴⁸⁴ És una mera localització en l'espai, per tant, és exclusiu l'ús del *ser* o a tot estirar l'*haver-hi*.

Jordi: Uiiii, detector, alarma antidembelista!

Oriol: He volgut dir que el que marca el dibuix i la manera de jugar del Barça és que estigui⁴⁸⁵ Dembélé o no al camp, és molt diferent!

Gerard: Al partit del Tottenham vam veure Coutinho per mi fent un molt bon partit, però amb un enorme desgast en defensa. Sobretot perquè a la segona part estava cansat, va desaparèixer bastant; però a la primera part ocupava bastant el carril esquerre. En defensa estava molt pendent de Trippier.

Jordi: Perdona, Gerard, és que ha de ser així, perquè ahir deia el Santi, no amb aquestes paraules, l'únic que es pot permetre no pensar en defensa és Messi, si no estàs fotut. I si Coutinho es cansa doncs ja en posarem un altre.

Gerard: Hi estic d'acord, sí sí.

Jordi: Hi ha un punt que dius, és que mira com Coutinho va treballar en defensa, és que jo no entenc com ens hem pogut permetre una altra cosa.

Gerard: Suposo que prioritzant l'atac que la defensa, però aquí sí que es perd evidentment l'equilibri, és quan es trenquen i s'estiren els equips. Si no tens jugadors que ho puguin fer, i aquí enllaço amb lo⁴⁸⁶ que deia l'Uri. Probablement Dembélé té un perfil més atacant, que a l'hora del replegament es despista més, és més anàrquic...

Oriol: Menys de combinació...

Sònia: L'Uri posa el dit d'acusador en Dembélé però podries dir el mateix si juga...

Oriol: El mateix dibuix de l'altre dia, en lloc de jugar Coutinho, o en lloc de jugar Messi que està lesionat, juga Dembélé, i no juguen igual que com van jugar l'altre dia.

Sònia: Però pots fer el mateix dibuix de l'altre dia o no, però en comptes de posar Dembélé, en comptes de fer entrar Suárez, fas entrar Dembélé i continua sent un equip amb molts migcampistes.

Oriol: Això sí.

Sònia: Ah, d'acord. Doncs depèn de si juga Dembélé o si juga Suárez.

Gerard: I sempre també depèn de l'equip rival, e? Perquè analitzant-ho amb una mica de tàctica, mirant-ho una mica al detall, al costat dret hi havia Trippier, que és un lateral que puja moltíssim, al lateral esquerre Dembélé és que no va pujar gairebé gens i Messi intentava tapar-lo una mica per aquell costat i tot i fer un desgast, Messi, en defensa, enorme...

⁴⁸⁵ Vegeu 484

⁴⁸⁶ Vegeu 100

Oriol: Trippier, el senyor del peatge, va deixar les valles⁴⁸⁷ amunt i per allà passava tot cristo⁴⁸⁸.

Gerard: Un jugador, hem de tenir en compte, important, i sobretot en pilota aturada. El Barça va fer bé de no aconseguir molta pilota aturada. El Barça va fer bé moltes coses en aquest partit, i el⁴⁸⁹ aspecte que em comentaves del joc o del si és el camí a seguir, jo penso que sí. A partir d'aquí veurem. I l'altra pregunta que comentaves era? Si es farà...

Jordi: Sí, si es farà no, perquè si es farà pertany a la Lotoxingu que de seguida hi anem. Però des del teu punt de vista, ara que molts coincidim que hem trobat el camí correcte, diumenge hauria de ser el mateix?

Gerard: Jo penso que hauria de ser el mateix, però jo tinc els meus dubtes que ho sigui, però són dubtes, també en el cap, intuïció. Perquè després d'un partit tan intens com el que hi va haver, sempre hi ha cops, molèsties, sobrecàrregues i dubto molt que surtin els 11 mateix⁴⁹⁰ homes.

Oriol: El llibre d'estil d'un entrenador, i el que feia el 90% d'entrenadors, seria repetir l'equip del dimecres, és a dir, per exemple, la setmana passada Pablo Machín, el Sevilla que li va guanyar 3-0 al Madrid al camp de l'Eibar, que hagués pogut fer rotacions... el mateix onze inicial. De fet, i van guanyar, bueno⁴⁹¹ perquè els hi va donar confiança i els hi⁴⁹² va agrair el esperit del Sevilla.

Jordi: Ahir va fer canvis i va sortir trasquilat⁴⁹³ de Krasnodar.

Oriol: El Barça i el Madrid són equips diferents. I a part del que diu el Gerard del tema de jugadors tocats: Busquets està tocat, Suárez, Rakitic porta molts partits seguits... i el tema del vestidor. I aquí ho sento més amb el tema també de Dembélé. Ja va ser un bon cop per ell no jugar a Wembley, jugar dos partits seguits, començar dos partits seguits a la banqueta és dur, i aquí és un dubte que tinc si Valverde gestionarà amb aquest tema. Però la metodologia de qualsevol entrenador i el que diria el llibre d'estil de l'entrenador és repetir diumenge l'equip de dimecres.

Jordi: Gemma.

Gemma: E... sí, es el camino a seguir, claramente sí. Si es el mejor partido que hemos visto del Barça hasta ahora y no ante cualquier rival y no en cualquier campo, sino que estamos hablando del Tottenham, que es verdad que tenía bajas y Wembley, pos es el camino a seguir. Es un Barça mucho más racional, mucho más organizado, se desequilibran menos y es evidente, bueno lo vimos todos, que con Arthur en el centro

⁴⁸⁷ No admissible ni pel DIEC ni per l'EAD. La paraula correcta és *tanca*.

⁴⁸⁸ EAD: Ús informal no recollit al DIEC, propi de la llengua col·loquial.

⁴⁸⁹ Pronunciat sense apostrofar.

⁴⁹⁰ *Mateixos*

⁴⁹¹ Vegeu 93

⁴⁹² Vegeu 133

⁴⁹³ Paraula incorrecta. S'hauria d'usar *esquilat*.

del campo es otra cosa. Está la duda también o la incógnita también de como evolucionará Arthur, porque hasta el momento es cierto que juega mucho en cortito, y se atreve poco, el otro día intentó más, pero se atreve poco con los pases más en profundidad, en largo. Creo que esto es una cuestión de confianza, de tener minutos y de atreverse. Osea de, es muy joven, acaba de llegar, ha tenido, pues que ha sido titular contra el Girona y para de contar. Con lo cual, es cuestión de tiempo y de paciencia. Si tienen que seguir así, creo que habrá partidos para todo. Habrá partidos en los que le vendrá muy bien Dembélé para agitar y, bueno, porque en su ADN también está mirar a puerta y es anárquico y para algunas cosas está bien que sea anárquico, porque el equipo necesitará un meneo. Y habrá partidos en los que le vendrá bien el músculo de Arturo Vidal, o sea, habrá partidos para todo.

Jordi: Clar, és que ara ens preguntem si diumenge haurien de jugar els mateixos, no vol dir que tota la temporada jugui aquest onze, ja s'entén que això no és així, però venim de segurament el primer gran partit de la temporada, no de dificultat, sinó de⁴⁹⁴ imatge de l'equip, i va ser el primer gran partit de lliga amb dificultat, i com diu l'Oriol...

Sònia: Però també has de mirar el nivell de desgast més enllà de la confiança és cert, però allò que diuen dels entrenadors que és «cicle llarg de descans», que va jugar dimecres i tornes a jugar diumenge, per tant, són 5 dies, no és dimecres-dissabte. No és el mateix.

Oriol: Clar tu has dit que tota la temporada no juguen els mateixos, clar. Però si t'hi fixes, en les últimes temporades sempre hi ha hagut un 11 de gala, que en el partit de més importància sempre juguen els mateixos.

Jordi: És que el perill de Dembélé no és que no torni a jugar, si no juga a Mestalla jugarà el primer partit després de l'aturada, no en tinc cap dubte perquè Coutinho tornarà de fer les amèriques o les àsies, no vol dir...

Oriol: Però és que qui juga és qui juga els partits grans.

Jordi: Clar, aquest és el tema. I l'altre a dia a Londres, baixa molt a la borsa Dembélé i puja Arthur si és que és capaç de mantenir aquest nivell. Una altra cosa és que baixar de l'eufòria inicial de la qual jo vaig participar i continuo participant em fa la impressió com que teníem tanta gana de veure un bon partit... hi ha un punt d'exageració. Un partit espectacular, Arthur ja l'estem comparant amb Xavi, ara ja de veritat...

Gerard: Això no es pot fer.

Oriol: Jo també penso que està tot molt exagerat. Al Barça s'exagera tot. Jo la setmana passada...

Jordi: No, que consti que jo m'hi poso al davant, perquè jo vaig acabar dimecres dient «quin partidàs, el millor partit de l'era Valverde...» però...

⁴⁹⁴ Pronunciat sense apostrofar.

Oriol: Igual que també crec que s'exageren els moments dolents. La setmana passada relativitzava la derrota a Leganés, el què⁴⁹⁵ va passar també contra el Girona. Perquè al final estem al mes de setembre, principi de temporada, a la Lliga si perds no passa res, l'Atlètic de Madrid ha començat perdent set punts, tu falles i veus que el Madrid també falla, veus que perds i veus la classificació i vas líders⁴⁹⁶ i la motivació és una. Vas a Wembley, contra Tottenham, contra Harriken i companyia i la motivació es multiplica. I amb el tema de l'exageració, vas guanyar 2-4, molt bé, però vull dir que, en altres Champions a la primera fase li vas guanyar 4-0 al Manchester City⁴⁹⁷ i després vas perdre a quarts de final. Ara que la gent consideri que pel partit de Wembley sigui el número 1, el favorit a la Champions...

Jordi: No, això no, però la impressió que jo he tingut és que veníem d'un estat d'ànim molt baix de, no només perquè no havies guanyat tres partits, sinó perquè jugaves fatal, crec que és bastant objectivable. I de cop et trobes amb una molt bona actuació, que vaja, jo ho mesuro així, entre divertir-te i no divertir-te. Portava un mes i mig dormint i dimecres m'ho vaig passar bomba.

Gemma: Yo terminé el partido y estuve escuchando diferentes tertúlias y análisis, entre otras la vuestra y recuerdo que miré a mi alrededor y ... soy yo que va a contracorriente, porque me parecía que el Barça había hecho un muy buen partido, pero no lo maravilloso que estaba escuchando a mi alrededor. Me parece que se cometieron fallos y hubo un momento que con lo bien que estaba jugando el Barça pudo empatar perfectamente el Tottenham. O sea aquel tiro de Lucas Moura que Lenglet desvía con 2-3 en el marcador, ojo, lo que pasa que hay un tal Messi, que Messi se coloca ahí y dice, no, esto lo termino yo.

Jordi: Per ser justos no hauria explicat el partit.

Gemma: Sí, sí, hubo palos y demás, vale.

Jordi: És a dir, va guanyar amb molta justícia.

Gemma: Podría haber empatado, eh?

Sònia: Però jo recordo, per exemple, grans partits del Barça a Anglaterra, un contra l'Arsenal que Anglaterra especialment quan se t'acosten en el marcador per l'ambient que es crea en el mateix estadi costa molt mantenir la calma, i a mi és el que més em va agradar del partit l'un a dos sobretot el Barça, entre l'1-2 i l'1-3 el Barça va dir: «Aquí la pilota és meva».

Gemma: Pero con el 2-3 hubo un momento en que les vi, claro de manera inconsciente también con lo poco que quedaba de tiempo, de manera inconsciente les vi que ya no presionaban tan arriba y se echaban atrás. Y aquí el que lo rompe fue Messi con aquella

⁴⁹⁵ Vegeu 8

⁴⁹⁶ líder

⁴⁹⁷ Hi ha repetició d'informació amb el pronom *li*.

jugada a línia de banda que dijo a presionar y a partir de ahí en la siguiente jugada fue el 2 a 4.

Gerard: El fet diferencial del partit, jo penso que també va ser a part de jugar millor, de la bona actuació d'Arthur, hi ha d'haver autocrítica també e? Perquè 2 gols encaixats, fa molt que el Barça no deixa la porteria a zero, crec que 11 gols encaixats són molts gols encaixats, per tant, hi ha motius per fer autocrítica, però a mi el que crec que va fer frapar⁴⁹⁸ més a⁴⁹⁹ la gent va ser veure Messi, l'actitud de Messi, la hiperactivitat de Messi, vull dir, això va suposar un efecte contagi entre els aficionats, analistes, periodistes, tot l'entorn, però també en els jugadors, els companys.

Jordi: Però ara aquí discrepo, Gerard. Messi estava posseït, he vist molts partits que els ha guanyat Messi sol. I l'altre dia, això no ho dic perquè no és veritat, Messi va fer un partit descomunal però com n'ha fet 20.

Sònia: Però la seva implicació contagia.

Oriol: I la demostració la tens, aquí ho veiem molt. A mitjans internacionals, diaris internacionals, tothom destaca molt més el partit de Messi que el partit del Barça.

Jordi: Sí, estic completament d'acord.

Gemma: Pues yo no estoy muy segura de si el Barça hubiera ganado en Wembley si no está Messi.

Jordi: És que no estic dient això. Estic dient que Messi guanya partits sol i l'altre dia no anava sol.

Gerard: Doncs l'altre dia... Hi ha jugadors que destaquen gràcies a⁵⁰⁰ que Messi juga. Pot ser que Messi guanyi partits sol, però el que va fer l'altre dia és contagiar d'una manera de «nois, anem-hi».

Jordi: Ja ho va dir Jordi Alba, «Si el veus córrer així...».

Gerard: Si el veus córrer així, què has de fer? Vull dir, dins d'un vestidor, ho veus, si el teu millor jugador de l'equip va com un cañón⁵⁰¹ dius, ostres, si no hi poses el màxim teu, a part de⁵⁰² que no tens tantes qualitats com ell... faràs el ridícul, per tant...

⁴⁹⁸ «El verb *frapar* és un gal·licisme que en català només és admissible en registres col·loquials. Alguns equivalents de la llengua general són, per exemple, *impactar*, *commoure*, *afectar*, *colpir*, *emocionar*, *escruixir*.» Font: Optimot EAD: Ús general no recollit al DIEC.

⁴⁹⁹ Vegeu 135

⁵⁰⁰ Vegeu 176

⁵⁰¹ Paraula castellana.

⁵⁰² Vegeu 176

Oriol: Això és que els jugadors van disfrutar⁵⁰³ molt l'altre dia jugant. Van disfrutar perquè se sentien superiors i la superioritat ve donada per Messi.

Jordi: I nosaltres veient-ho, que ja ens tocava. En aquest moment d'eufòria, anava a dir, anem a frenar-la amb la Lotoxingu, però abans, avui estem preguntant...

Gemma: El momento favorito de la semana...

Sònia: Sí, estem preguntant, efectivament que què en pensa la gent? Si ells repetirien l'11 de Wembley a Mestalla. I en general, hi ha un canvi que es proposa bastant, que jo crec que també ve afegit aprofitant que Suárez té molèsties, doncs hi ha molta gent que aposta pel canvi Dembélé per Suárez. El Gerard Cornellà, a Facebook trobem el Guillem que diu Dembélé per Suárez i Messi de fals 9.

Gerard: Però estem parlant de Dembélé en punta.

Sònia: No, Messi fent de fals 9 i llavors Dembélé i Coutinho als costats, a les bandes. Vaja això és el que interpreto.

Gerard: Jo hi veig una aparició de veure Dembélé en punta algun dia, de 9. Però és una aparició meva.

Jordi: Dembélé reapareix contra el Celta, un partit de Copa després de la lesió de 9 i jo no havia vist un jugador tan perdut mai a la vida.

Gerard: Per això et dic, és més una intuïció, amb poca base...

Sònia: A mi aquest canvi m'agrada...

Jordi: Tot el que sigui mantenir Dembélé ja ens agrada, e?

Sònia: Exacte. Però dit això, no vull sacrificar Luis Suárez més enllà de pel descans d'aquest partit, perquè a mi em sembla que Luis Suárez al partit de dimecres va estar bé, i de fet en els dos gols de Messi va estar molt bé. Després l'Albert Rubí ens diu que li agradaria que continués Arthur però dona descans a Lenglet i a Jordi Alba. Clar això ens suposa un problema perquè Vermaelen hauria de ser l'home que fes de central i de lateral esquerre, segons els plans de Valverde.

Gerard: No caldria.

Sònia: No, no caldria. Albert, no ens agrada la teva opinió. Àngel Pineda diu Arthur, Messi, Ter Stegen i vuit més. Té clar qui és a partir d'ara el seu esquema. I el Pere, que

⁵⁰³ El verb *disfrutar*, malgrat que té un ús força general, no s'accepta des del punt de vista normatiu. Així doncs, es pot traduir de diverses maneres, segons el context. En un context informal, es poden utilitzar expressions com ara *divertir-se*, *passar-s'ho bé*, *passar-s'ho bomba*, *xalar*, *passar una bona estona*, *viure la vida*. Font: Optimot EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

ara feia temps que no ens escrivia, hola. «Definitivament, sí. Control a mig del camp i si això Dembélé a la segona part per desbordar els laterals». Bé. De moment haurem d'esperar efectivament per Dembélé a les segones parts.

Jordi: Doncs sí. Va. Lotoxingu

Sònia: Deixeu-me dir que avui, seré molt prudent després que la tutora em passés ahir el... Baixo el meu nivell per no ferir la sensibilitat d'Oriol Domènech.

Jordi: Tot i que vas comprovar que el públic en general dona tota la raó a l'Oriol, que es va indignar davant de la teva solidesa.

Sònia: El públic en general et refereixes a tu. Jo no he vist cap menció...

Jordi: A mi i als dos tertulians que hi havia ahir.

Gemma: Nosotros ya estamos acostumbrados, pero Oriol que no lo estaba tanto...

Sònia: No sou jutges de la situació.

Gemma: Lo que me había creído es que la habías llamado insuportable.

Oriol: Ho va dir?

Jordi: Jo no havia vist mai una cosa tan insuportable.

Sònia: Oriol, hem de parlar. Va, l'onze de diumenge. Jo acabaré molt ràpid. Jo crec que serà el mateix. Dit això...

Tots: Jo també.

Sònia: Home, doncs Gerard, entenc que ets l'únic que pensa que hi haurà canvis?

Gerard: No, tinc un tatxons⁵⁰⁴ aquí... intentant que ...

Sònia: Digue'ns⁵⁰⁵ quins canvia hi haurà.

Gerard: Defensa la de sempre, bueno⁵⁰⁶...

Sònia: La de l'altre dia: Semedo, Piqué, Lenglet i Alba.

Gerard: Jo Busquets, Rakitic, Arturo Vidal.

⁵⁰⁴ EAD: Tatxar: Ús informal no recollit al DIEC, propi del llenguatge col·loquial. Segons el DIEc, *tatxar* vol dir 'tallar un tros de determinades fruites'.

⁵⁰⁵ Vegeu 160

⁵⁰⁶ Vegeu 93

Sònia: Arturo Vidal. Tu apostes per gestió de vestidor. Després de...

Oriol: Jo crec que per gestió de vestidors no ha de jugar.

Gerard: Messi, Suárez, Coutinho. I a dalt al mig Arturo Vidal.

Sònia: Per tant, l'únic canvi que tu fas és Arturo Vidal per Arthur?

Gerard: Sí.

Sònia: Home però si en⁵⁰⁷ fas un canvi fes entrar Dembélé, no?

Jordi: És el drama extrem, perquè la gran notícia de l'altre dia, és no Arthur, sinó l'aposta pel perfil d'Arthur, i ets l'únic que ens carregarem....

Gerard: No, un moment, estem parlant d'encertar la Lotoxingu, no? Per tant, són coses de les quals soc un expert. No del que a mi m'agradaria, és més, estic veient, Arthur igual que Xavi tal i qual, a mi això... jo crec que Arthur està molt lluny de Xavi, almenys de moment, però evidentment és un jugador que a mi em va agradar molt com va jugar perquè amb lo⁵⁰⁸ jove que és va interpretar bé el joc, va jugar fàcil, jo penso que ho ha de fer, però mica en mica li haurem d'anar exigint que sigui més vertical.

Jordi: Ahir el Santi i el Jordi Grau feien el recordatori que hem de fer sempre. No pots comparar, si compares Arthur amb 21 anys has de comparar amb el Xavi de 21 anys.

Gerard: Correcte. El Xavi de 21 anys va estar a punt de marxar al Milán i li dèiem que només jugava en horitzontal, vull dir, de tot això ens en recordem tots. Ara, que m'agradaria veure'l a Mestalla, també t'ho dic. Però jo he fet una Lotoxingu aquí...

Sònia: Al Xavi de 21 anys jo crec que hi havia gent que li deia «parabrises».

Oriol: Arthur ara és magnífic i fa quatre dies amb el Girona la gent tampoc no estava gaire contenta...

Jordi: Sí, sí... Per mi el que té valor de l'altre dia del partit d'Arthur és que clar, que el perill que corre amb la quantitat de gent que té ganes de veure'l és que el dia que jugui i no estigui bé com el dia del Girona o no estigui molt espectacular, hi hagi una decepció al seu voltant, però clar, però bé, és que només havia jugat dos partits de titular i dimecres era...

Gerard: Acabo de veure que tinc una pressió⁵⁰⁹ absoluta perquè si encerteu tots l'onze rebré unes crítiques espectaculars.

Sònia: Sí, això serà així, Gerard.

⁵⁰⁷ Hi ha duplicació de la informació amb el pronom *en*.

⁵⁰⁸ Vegeu 100

⁵⁰⁹ Pronunciat amb essa sonora.

Gerard: Serà insuportable, això sí que serà insuportable.

Jordi: Però Gerard, si encertes, i jo crec que no és molt descabellat⁵¹⁰, sortiràs per la porta gran del ruedu⁵¹¹.

Oriol: Per mi seria decepcionant⁵¹² que jugués Arturo Vidal.

Gerard: Però ho dius per la cara, no?

Oriol: Sí.

Gerard: Però la cara, interpretem, jo entenc que no toca, una persona pot fer una cara com de...

Sònia: D'enfadat.

Gemma: No, aquí te quedas solo.

Gerard: Jo ho entenc, perquè a més després ho va rectificar, va ficar⁵¹³ una foto de grup, crec.

Jordi: Jo crec que la va penjar Rakitic, no?

Sònia: Sí, sí, ell va penjar una fotografia en el mateix Instagram de la que diríem que queda ja, ja eternament de l'equip i posant: «excel·lent victòria de l'equip».

Gerard: Vale⁵¹⁴, però creus que el deixarà de posar o no posar, Valverde?

Oriol: Jo crec que per molts entrenadors no jugaria. Ni s'ho plantejarien, que jugués.

Jordi: Estic d'acord amb l'Oriol, però jo crec que Valverde aquesta variable no la tindrà... bé m'ho sembla. Fem tres minuts de pausa per...

Gemma: ¿Por qué no la tindrà en cuenta?

Gerard: Perquè crec que no fa cas d'aquestes coses, de les xarxes, no ho llegeix...

Gemma: ¿Crees que no se ha entrado de algo así?

Jordi: Sí, sí.

⁵¹⁰ Aquesta paraula el DIEC només l'accepta en sentit literal, de portar els cabells despentinats.

⁵¹¹ Paraula castellana.

⁵¹² EAD: Ús general no recollit al DIEC, sí recollit al GD62LC.

⁵¹³ El verb *posar* s'utilitza en el sentit de 'fer que (alguna cosa) sigui o estigui en un lloc determinat on no era, fer-la estar en una nova posició, en un nou estat'. Cal anar amb compte de no confondre aquest significat amb el del verb *ficar*, que vol dir específicament 'fer entrar dins un lloc'. Font: Optimot

⁵¹⁴ Vegeu 146

Gemma: Ah, vale.

Gerard: Deixa molt fer als jugadors. Jo penso que si no juga és perquè creu que ell no ha de jugar, no perquè hagi de posar una cara d'enfadat.

Oriol: En el llibre d'estil també diria que si Piqué se'n va a Canadà 48 hores abans d'un partit, no juga el diumenge. Que el llibre d'estil d'un entrenador és que si un jugador fa algo⁵¹⁵ així, no juga al següent partit. Però per Valverde, pues⁵¹⁶, és igual.

Jordi: Va, anem a una pausa, farem les nostres emoticones a Instagram i de seguida tornem.

⁵¹⁵ Vegeu 139

⁵¹⁶ Vegeu 157

APM? a “El Matí de Catalunya Ràdio” 3 d’octubre de 2018 (els talls de veu els posarem amb cursiva). Presentat per Xavi Cazorla, Oriol Dalmau, Jordi Asturgó i Montse Barcón.

Minuts transcrits 00:00 – 30:00

Descripció del programa a la pàgina web

Després de sis hores d'informació, opinió i reflexió sobre l'actualitat, arriba el moment de pair-ho tot. I la millor manera de tancar la jornada d'**El matí de Catalunya Ràdio** és, sens dubte, amb l'humor de l'equip de l'**Alguna pregunta més?**.

L'última hora del programa està capitanejada per **Xavi Cazorla**, amb la imprescindible col·laboració d'**Oriol Dalmau, Jordi Asturgó i Montse Barcon**, i la participació especial d'en **Peyu**. Humor, cançons, el repàs dels millors i pitjors moments del dia de la tele i la ràdio, la veu del poble... A l'**APM?** hi treuen el cap tots els protagonistes de l'actualitat per dir-hi la seva. Si un personatge no surt a l'**APM?** no existeix (o no el saben imitar, que també pot passar).

De dilluns a divendres, de 12 a 13 h, a Catalunya Ràdio obrim l'**APM?**, el circ de la ràdio! Per allà desfila tota l'actualitat del dia i els seus personatges protagonistes!

Inici

Xavi Cazorla: Dimecres, 3 de⁵¹⁷ octubre del 2018. Avui dediquem el programa a la conselleria de polítiques socials de la Comunidad de Madrid. *A los que quereis que me vaya, no me voy, me quedo!* Sí, sí que ha marxat però una mica el tarannà que ha quedat a Madrid és el mateix perquè la comunitat de Madrid està demanant, atenció, als sensesostre⁵¹⁸ que els hi⁵¹⁹ diguin quants diners guanyen. *Pero esto que es?!! Esto que es??* No ho sé, als sense sostre, e?

Oriol Dalmau: Molt bé!

Cazorla: Els estan demanant, clar quan els sensesostre van a demanar l'ajuda de 400 euros de la renda mínima d'inserció.

Oriol: Que demostrin que se la mereixen.

Cazorla: Exacte, es veu que tenen por que els que venen clínex⁵²⁰, encenedors o cartrons que es troben als contenidors es facin d'or cobrant aquests 400 euros d'ajuda! *És que és es colmo! És que és es colmo!* Tens tota la raó.

Oriol: Després totes les empreses marxen, però aquests senyors no.

⁵¹⁷ Pronunciat sense apostrofar.

⁵¹⁸ EAD: Ús general no recollit al DIEC. Al Termcat proposen la solució *sensellar*. Segons l'OIEC, com a substantiu s'escriu tot junt, és a dir, que l'OIEC reconeix el terme com un substantiu però el DIEC no.

⁵¹⁹ Vegeu 133

⁵²⁰ EAD: Ús general no recollit al DIEC.

Cazorla: No, investiguem el pobre que dorm al ras cada dia, que és molt més perillós. On va a parar un sensesostre amb 400 euros sota el cartró, que el que té propietats a nom de societats a l'estranger, el que evadeix impostos o el que accepta màsters gratis i no va a classe, segur que sí. De veritat que quan llegeixes aquestes notícies penses que com pot ser que la meva filla, que va a la guardie a la classe dels sols, entengui una cosa d'aquestes i en canvi aquests del PP de Madrid, no. Després et recordes que Pablo Casado no anava a classe quan anava a d'allò i ho entens completament tot. Així que, comencem!

Oriol: Aplaudeixen⁵²¹ la jovenalla de l'escola Ginebró, segon de batxillerat social.

Cazorla: No els hi⁵²² fa passió que els hi⁵²³ diguis el seu nom per la ràdio. Estan acostumats.

Oriol: No, no no. El que sí que els hi⁵²⁴ farà passió és que entre ells hi ha una instagramer que es diu maria.la.rrros i penja vídeos tocant el piano...

Cazorla: Tocant el piano? Aviam... (vídeo) Quina cançó és? És com un tango, no?

Instagramer: Doncs ara mateix no ho sé. A, La Raíz, és una cançó de La Raíz.

Cazorla: Benvinguts a Catalunya Música.

Montse: Una cançó de La Raíz, avi.

Cazorla: A, de La Raíz, no sé qui és.

Oriol: Els instagramers que tenim aquí, e? Hi ha un nivell musical avui al programa... *No es posible, no es posible!*

Cazorla: Intentarem estar al nivell de⁵²⁵ que les músiques que sonin avui a Catalunya Ràdio estiguin una mica al nivell de La Raíz aquesta que no sé qui és.

Oriol: Gent que entén de la cosa.

Cazorla: Molt bon dia a tots, benvinguts a l'APM? del Matí de Catalunya Ràdio, programa número 455, que són les notícies per segon que treuen els mitjans de Manuel Valls, és una mica com volent dir, anem a fer-li la campanya a aquest senyor. Podem avançar una mica l'última hora de l'alcaldeable de Barcelona, sisplau⁵²⁶?

Jordi Asturgó: Primer que ha plegat ja de l'Assemblea de França, i després que són una mica contradictòries, David.

⁵²¹ Vegeu 366

⁵²² Vegeu 133

⁵²³ Vegeu 133

⁵²⁴ Vegeu 133

⁵²⁵ Vegeu 176

⁵²⁶ Vegeu 137

Basté: «Si no és alcalde vostè serà regidor a l'oposició durant quatre anys? Valls: Sí, però, jo primer vaig dir que passi lo que passi em quedava a Barcelona, jo soc barceloní i passi lo que passi em quedo, i no soc candidat per demà marxar».

Entrevista que li fan a França: «Si vostè perd a Barcelona, deixarà la política? Valls: Sí, sí, de totes totes, és una elecció de vida».

Jordi Asturgó: En què quedem? No ha quedat gaire clar.

Cazorla: Mmmm els lloguers a Barcelona estan una mica complicats.

Jordi Asturgó: De moment el que sabem és que ha plegat dels seus càrrecs que tenia a França i ahir va ser acomiadat de l'Assemblea Nacional Francesa entre aplaudiments i també escridassades.

Algú i imitant Valls: Una part insignificant, una part molt minsa, un part molt gitana, molt petita. No m'agrada perquè sempre és fàcil l'acudit de l'Assemblea francesa com dient, va anar a l'assemblea aquest senyor, com dient que jo no hi anava...

Jordi: Sí que hi anava.

Imitador Valls: No, lo⁵²⁷ que passa és que és molt difícil orientar-se pels barris de París, és molt complicat i mai arribava a temps.

Jordi: Per vostè són difícils els de París i els de Barcelona, sobretot el barris.

Imitador: Els de Barcelona me'ls estic aprenent.

Montse: Ja era hora.

Imitador: Primer de tot vull centrar-me en les coses importants de la ciutat.

Jordi: A! Que són?

Imitador: Fer fora els gitanos que hi ha a Barcelona.

Montse: E! E, e, e!

Imitador: I guanyar les eleccions. Imagina't que m'aprenc els barris i després no guanyo.

Una manera també tonta d'empollar⁵²⁸ per res.

Jordi: Bueno⁵²⁹, ja està, e?

Imitador: Ja està? No em fan una entrevista, un divan, un quatre gats?

⁵²⁷ Vegeu 100

⁵²⁸ EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

⁵²⁹ Vegeu 93

Jordi: No, no, ja li farà la Mònica un altre dia.

Imitador: No se m'està donant molt als mitjans, e?

Oriol: No! No...

Cazorla: Soc el Xavi Cazorla, aquí comença el circ de la ràdio, el programa preferit de tothom. Qui passeja per Barcelona i fa servir el vidre de l'estudi de Catalunya Ràdio com a un bonic, esplèndid, i cada dia més gran (i estic fent molt de temps perquè el Benja m'està dient «espera») mirall! *Hola, que tal, amigo?* Sort, Benja, perquè no sabia, no tenia més adjectius...

Oriol: No tenías el cartucho, eh?

Montse: Jo pensava, avui no és el dia per improvisar, Cazorla que no has dormit tio! Què fa?

Cazorla: No em sé més adjectius!

Oriol: Es fa el què es pot.

Cazorla: Doncs sí. Bé, un mirall des d'on podeu veure el Jordi Asturgó, l'Oriol Dalmau, la Montse Barcón, l'Elisabet Espuny, la Gisela Figueres i el Benja Estácio. *Al ataque!*

Oriol: Este sí que lo tenías e?

Cazorla: Aquest sí, aquest sí. Montse, què ha de fer la gent si vol venir a veure aquest programa?

Montse: Si voleu venir a veure aquest programa meravellós ens heu d'escriure un correu electrònic també meravellós a apm@catradio.cat i aquí us esperarem meravellosament feliços.

Oriol: És molt sexi avui això...

Montse: Tinc el dia, tinc el dia. Avui és dimecres, els dimecres... «tiroriro».

Cazorla: A sí? Espera't. No sé si ens està escoltant la teva parella, demaneu festa de la feina els dos i neu a casa, home.

Jordi: Demaneu festa, que avui és el dia! Que avui toca!

Oriol: Hi ha unes edats, que quan us poseu d'acord s'ha d'aprofitar.

Cazorla: Sí, la Lúdia Heredia ho deia.

Montse: Avui és el dia de l'espectador...

Cazorla: La Lúdia Heredia al programa aquell de⁵³⁰ que feia del sopar del Roger de Gràcia explicava que hi havia una hora que era l'hora... las ocho y media, que a las ocho y media es trobaven a casa i nyaca-nyaca.

Montse: A sí?

Cazorla: És la primera vegada que parlem de la Montse, de la seva qüestió sexual des de⁵³¹ que sabem que estàs embarassant. No havia passat mai això!

Jordi: No havia passat, no sé si passaran gaires coses més.

Cazorla: La notícia més interessant del dia és aquesta, que avui és el dia per⁵³² la Montse, així que Víctor, ves a casa, tonto. *Es que me dezorino!*

Jordi: No, que vingui aquí.

Cazorla: O que vingui aquí, i fem un instalive. Però hi han⁵³³ altres notícies que són una mica més, re, una merda comparat amb això, però bueno⁵³⁴, estan bé, estan bé.

Cazorla: Gairebé un quart d'una. Comencem amb el debat de política general que està en marxa aquesta hora al Parlament de Catalunya. Bueno⁵³⁵ de fet, anava a dir, anem a escoltar-lo, però estan en un recés.

Jordi: Estan en un recés, ara no està passant res. Bé, és un debat que va començar ahir a la tarda, ara estan en una pausa, però ahir va començar amb el discurs del President Quim Torra i amb l'ultimàtum al Govern de Pedro Sánchez: O referèndum pactat, o Sánchez al carrer:

Quim Torra: «La marxa del president Pedro Sánchez s'ha acabat, si no hi ha aquesta proposta per exercir l'autodeterminació de manera pactada, vinculant i reconeguda internacionalment damunt de la taula abans de novembre, l'independentisme no podrà garantir cap mena d'estabilitat al Congrés dels Diputats al senyor Pedro Sánchez».

Oriol: No és amenaces⁵³⁶.

Cazorla: No, no no, no és amenaces. Déu-n'hi-do, senyor Torra, veig que ha tret les urpes, e?

⁵³⁰ Vegeu 176

⁵³¹ Vegeu 176

⁵³² Vegeu 61

⁵³³ Vegeu 12

⁵³⁴ Vegeu 93

⁵³⁵ Vegeu 93

⁵³⁶ No hi ha concordança entre subjecte i verb.

Oriol imitant Torra: Efectivament, ff, ff.

Cazorla: Què és això? Fa de gat ara? O què està fent?

Oriol: Ha quedat una mica raro⁵³⁷, potser.

Cazorla: Sí, sí. Bueno⁵³⁸. Millor que s'estigui posant les piles, e? Que ens ha sorprès una mica aquest canvi d'actitud seva, a les últimes hores.

Oriol imitant Torra: No a mi també m'ha sorprès.

Cazorla: Com que l'ha sorprès?

Oriol imitant Torra: No si a mi a Waterloo em diuen que fagi⁵³⁹ això jo a l'ordre, clar, vull dir...

Cazorla: Però no ho digui això, perquè clar, queda fatal.

Oriol imitant Torra: Què? Si és la veritat!

Cazorla: Sí, però... bé, en fi, que acaba de plantejar al govern de Sánchez, vostè, un ultimàtum.

Oriol imitant Torra: Sí, no més que això, jo crec que s'ha plantejat més que un xoc de trens, un duel.

Veu en off: Després de⁵⁴⁰ «El bueno, el feo y el malo» arriba l'«indepe, el guapo i el referèndum» el nou western de Torra productions.

Oriol imitant Torra: Tacatac, tacatac, brrrr.....

Cazorla: Perdoni, què està fent, què és això?

Oriol imitant Torra: És el so del cavall això.

Cazorla: Mare de Déu! No hi ha un efecte cavall? No es podia demanar posar amb un fx⁵⁴¹ cavall aquí.... Tenim sons diferents aquí per regalar.

Oriol imitant Torra: És que no els volia donar més feina. No, és que no us volia molestar. «esclinguin, esclinguin...».

Cazorla: Esclinguin, això què és ara?

⁵³⁷ EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

⁵³⁸ Vegeu 93

⁵³⁹ Vegeu 74

⁵⁴⁰ Davant d'un títol entre cometes que comença per vocal s'ha d'apostrofar.

⁵⁴¹ Pronunciat: efe, equis.

Oriol imitant Torra: Això són els esperons, les botes de vaquer, home. «hhh, pt»

Cazorla: Ai mira això ho he entès, per favor.

Oriol imitant Torra: No perquè els vaquers masquen⁵⁴² tabaco⁵⁴³. I l'han d'escopir!

Cazorla. Sí, però és que no caldria tant realisme, ja ens en fem una idea.

Oriol imitant Torra: Ara vaig caminant cap al Saloon.

Cazorla: Insisteixo, la propera vegada ho prepararem bé, e? Si ens ho diu abans, agafem el seu guió i fem, i preparem els..

Oriol imitant Torra: Ara entro al Saloon i obro la porta i «nyyyiiii». Bueno, bueno, ponme un wiski, bueno no, que això em dona acidesa⁵⁴⁴, posa'm un suc de préssec.

Cazorla: No queda de western demanar un suc de préssec.

Oriol imitant Torra: Calla que estic parlant amb el bàrman. Estoy buscando alguien. Es el cherif, e? Aunque ni él mismo se lo crea demasiado, le llaman Sánchez el guapo, dicen que anda por aquí.

Una altra veu imitant Sánchez: Tomate el préssec y lárgate, no nos gustan los forasteros por aquí. Así que vuelve al sucio agujero golpista del que saliste.

Oriol imitant Torra: Eres Sánchez el guapo!

Imitador Sánchez: Torra el indepe! Nos encontramos cara a cara.

Oriol imitant Torra: Vamos a solucionar esto en la calle con un duelo.

Cazorla: Perdoni, e, senyor Torra, crec sincerament que aquesta mena de representació de western que està fent, està quedant una mica fric⁵⁴⁵. Vull dir, potser ho hauríem de deixar aquí.

Oriol imitant Torra: Calla, botifler.

Cazorla: Però no em digui botifler!

Oriol imitant Torra: Sánchez! Todavía puedes parar esto, e? Hasta el noviembre espero tu propuesta.

Imitador Sánchez: Propuesta? Ja, Ja, Ja, agárrame la que tengo aquí puesta!

⁵⁴² Paraula no acceptada ni pel DIEC ni per l'EAD. Equivalent a *mastegar*.

⁵⁴³ *Tabac*

⁵⁴⁴ *Em provoca acidesa. Donar acidesa* és un calc del castellà.

⁵⁴⁵ EAD: Ús general no recollit al DIEC.

Oriol imitant Torra: Tu lo has querido: Tres, dos, u... Llibertat presos polítics!

Cazorla: Ja està? Què ha passat ara?

Oriol imitant Torra: Res ens han aplicat el 155. Vaig a fer la maleta, me'n vaig a Waterloo a viure que ja fa temps que m'hi tenen preparada una habitació, vale⁵⁴⁶?

Cazorla: Tant duel, tanta història, tant treure la pistola, tant escopir per això?

Oriol imitant Torra: O, què t'havies pensat? El pròxim president que s'aclari. T'hi vols posar tu, Cazorla?

Montse: Ai va! Sí!

Cazorla: No, no, no.

Oriol imitant Torra: Veig que no ets tan tonto⁵⁴⁷ com em pensava. Apa, adieu, visca la república i ja us apanyareu.

Cazorla: Vale!

Cazorla: De fet una mica de duel western sí que és, e? Perquè evidentment el govern espanyol va respondre de seguida amb fermesa, va dir: autogovern sí, però de referèndum d'independència res de res. I va dir una mica com ojito⁵⁴⁸ que amb el que fa Torra no voldríem tornar a aplicar el 155 de forma indefinida. *No vaya a ser, lo tiene claro?* No vaya a ser. Televisió espanyola estaven explicant amb uns gràfics com s'ha de fer per tornar a activar l'article 155.

Oriol: A sí?

Cazorla: Sí, si televisió espanyola ja està explicant com s'ha de fer...

Montse: Aaa, ja els hi⁵⁴⁹ ha fet el croquis.

Cazorla: Exacte. De fet, Miquel Iceta ja va tancar la porta al referèndum només sortir de la sessió d'ahir. Unes declaracions que contrasten bastant amb el que deia el secretari del PSC fa 6 anys. Escoltem les dues declaracions seguides:

Miquel Iceta: «Ell ia sap perfectament que no hi haurà una negociació sobre un referèndum d'autodeterminació. Io no sé perquè li cal esperar al novembre».

Miquel Iceta: «Alguns el que volen és organitzar un referèndum sobre la independència. I quina resposta fem nosaltres davant d'això. Doncs escolteu: els

⁵⁴⁶ Vegeu 146

⁵⁴⁷ EAD: Ús informal no recollit al DIEC.

⁵⁴⁸ *Compte*

⁵⁴⁹ Vegeu 133

referèndums sobre la independència s'han de poguer fer. I, de fet, a les democràcies avançades se'n poden fer. Com? Per la via legal».

Donde dije Diego, no dije Diego, que digo Diego, que digo Diego, nosé.

Veü imitant Sánchez: Buenos días, Pedro Sánchez, si yo soy Quijote, Iceta es Sancho Panza. Bueno, Miquel es un solete.

Queremos otra España, Pedro! Aguanta cuatro años más.

Imitador Sánchez: Gracias, sabes que te quiero, eh? Y si le llamo? Es un solete.

Cazorla: És un solete, jo no li dic que no. Però escolti, em reconeixerà que Iceta es contradiu una mica. És a dir, Iceta abans deia una cosa del referèndum, i ara, home, doncs sembla que anem per la contrària una mica.

Imitador Sánchez: Exacto, decir una cosa y a las 24 horas la contraria es hacer las cosas al estilo... ?

Cazorla: Al estilo PSOE de Pedro Sánchez?

Imitador Sánchez: Correcto! Es el ADN del PSOE, amigo. Pero de toda la vida además, desde hace años. *Apoyaré la reforma del estatuto de Catalunya que apruebe el Parlamento de Catalunya.* No es nuevo.

Cazorla: No, ja, si la idea l'hem captat.

Montse: Sí, sí, l'hem pillat.

Cazorla: Bastant clara, gràcies.

Jordi: I la cosa no acaba aquí perquè aquest matí Quim Torra i el Govern català han seguit rebent clatellades de l'oposició, principalment de⁵⁵⁰ Inés Arrimadas que, segons ella, Torra i companyia estan provocant un segon exili de catalans:

Inés Arrimadas: «Eso a ustedes les encanta. Como les està quedando esta Cataluña. El lunes estaban encantadísimos de la vida. Pero hay mucha gente que se está planteando irse. De hecho hay indicadores, que son los únicos en los que se puede medir estas cosas, no? De cuerpos generales del estado, de fugas de talento, de peticiones de traslado..., datos muy preocupantes, porque ustedes no solo estan ahuyentado a empresas y a capitales, están ahuyentando a catalanes».

Si no, desmiéntemelo.

⁵⁵⁰ Pronunciat sense apostrofar.

Oriol: Hay datos!

Jordi: És curiós, perquè diu «hay datos» però no els dona.

Oriol: Tu què saps, Asturgó? Hay indicadores.

Cazorla: T'has mirat tot el debat aquest, és un coñazo⁵⁵¹, si es posa a donar els «datos»...

Jordi: Sí, tota la intervenció de l'Arrimadas me l'he empassat.

Cazorla: Si a sobre ha d'explicar los datos i donar les referències... és que estaria tres hores. Espavila't tu, no ets periodista? Busca'ls tu!

Jordi: Sí que és veritat que potser forma part d'aquest nou llenguatge una mica callejero⁵⁵² que utilitza últimament Inés Arrimadas, que ahir ens va sorprendre a tots amb aquesta intervenció.

Inés Arrimadas: «Que se vayan enterando los constitucionalistas que aquí no se va a manifestar ni perri».

Inés Arrimadas: «Existe la delegación del voto, para otra serie de eventos, no para cuando uno se fuga después de dar un golpe de estado o està en la trena».

Pues que soy la más guapa de aquí de Móstoles. Aquí hay nivel.

Jordi: La trena?

Oriol imitant Villegas: Qué pasa tronco?

Cazorla: Que passa Villegas?

Oriol imitant Villegas: Apalancaos que viene una baina que váis a fliparla en colores.

Jordi: Senyor Villegas, a vostè això... a l'Arrimadas igual sí, però a vostè no li surt.

Cazorla: És que és gran, e?

Oriol imitant Villegas: Es que alucina vecina con mi lenguaje guay del paraguay, neng!

Jordi: No, perdoni, és que això, o surt natural o és patètic. A més, està fent servir expressions que són com a molt, és que jo anava a dir dels noranta, és que jo crec que són dels vuitanta.

Montse: Bueno⁵⁵³ i què passa?

⁵⁵¹ No acceptat ni per l'EAD ni pel DIEC.

⁵⁵² Paraula castellana. *D'anar per casa.*

⁵⁵³ Vegeu 93

Oriol imitant Villegas: Digamelón?

Montse: Uff....

Oriol imitant Villegas: Es que no te enteras Contreras, que nosotros somos del barrio y molamos cantidubi.

Jordi: Que no es fa servir això!

Cazorla: Perquè parla així, ara aquest, què fa?

Oriol imitant Villegas: Para la música, me vais a tener que ayudar un poco.

Montse: Vale.

Oriol imitant Villegas: Porque después de lo que dijo ayer Inés, la gente va a pensar.. o piensa que es el nuevo lenguaje de Ciudadanos por estrategia política, o piensa que la señora Arrimadas es una quilla. Vamos a hacer que la gente piense la primera cosa.

Jordi: Llavors vostè ha de fer...

Oriol imitant Villegas: Vamos a intentarlo por lo menos. Música! Toma Geroma pastillas de goma. Torra que pretendes?

Jordi: Escolti, jo entenc que vostè té una bona intenció, és evident e? Però s'ha d'actualitzar amb el llenguatge del carrer! És Chiquito de la calzada. Que pretendes? Està fent el pena, perdoni...

Oriol imitant Villegas: Ahora iba a hacer un rap sobre el lacito amarillo. Que queda de chorizo de pan Superman.

Jordi: Uf, escolti, deixem-ho aquí.

Oriol imitant Villegas: Sí vale, chao pesaco!

Que se vayan enterando los constitucionalistas que aquí no se va a manifestar ni perri.

Cazorla: Falten cinc minuts per dos quarts d'una i avui fa un any de la vaga general en protesta per l'1 d'octubre i també fa un any, avui e? Ha passat ja un any, d'això:

Felip VI: «Que ante esta situación de extrema gravedad que requiere el firme compromiso de todos, con intereses generales, es responsabilidad de los legítimos poderes del estado asegurar el orden constitucional, el normal funcionamiento de las instituciones, la vigencia del estado de derecho y el autogobierno de Cataluña, basado en la constitución y en su estatuto de autonomía».

Viva España, viva el rey, viva el orden y la ley.

Montse: Ai, ai, ai. Doncs avui a⁵⁵⁴ el Periódico expliquen que a Rajoy no li va fer gens de gràcia que el Rei volgués comparèixer a fer el discurs.

Oriol imitant Rajoy: Buenos días, no me hizo ninguna gracia.

Montse: És el que acabo de dir.

Oriol imitant Rajoy: Dicho de otra manera, gracia no me hizo ninguna.

Tots: Ninguna!

Oriol imitant Rajoy: Como lo sabían eso?

Jordi: Coi perquè ja ho hem dit!

Cazorla: Mira aquesta és la tercera vegada que ho diem en deu segons i mig.

Montse: Bueno⁵⁵⁵ va. Aviam⁵⁵⁶, jo us ho explico: A Rajoy li feia por que el discurs del Rei es llegís com un signe de debilitat del seu govern. Però el mal rotllo⁵⁵⁷ Rajoy-Felipe ja venia d'abans perquè el 2016 el rei va proposar Sánchez per governar, el que passa és que no va aconseguir els suports necessaris i la cosa no va sortir bé.

Cazorla: Mmmm. Llavors, senyor Rajoy, vostè té mal rotllo⁵⁵⁸ amb el rei Felipe? Podríem dir això? És el titular?

Oriol imitant Rajoy: Yo no voy a hablar de eso, yo no conozco de nada a ese señor. No se lo que habrá robado. Pero ya está fuera del Partido Popular y no me planteo dimitir.

Cazorla: Què diu? Què està dient? Del rei Felipe li estic parlant!

Oriol imitant Rajoy: A, ya, le he soltado mi respuesta por defecto.

Montse: Ja, ja. Està clar⁵⁵⁹.

Oriol imitant Rajoy: El rey? Bien, ese tema ya tal...

⁵⁵⁴ No ha pronunciat la contracció de la preposició i l'article.

⁵⁵⁵ Vegeu 93

⁵⁵⁶ Vegeu 289

⁵⁵⁷ EAD: Ús informal no recollit al DIEC. Però a més, el periodista ho ha pronunciat sense fer la geminació.

⁵⁵⁸ Vegeu 557

⁵⁵⁹ La forma *està clar* segons l'EAD la recull com a ús informal, però no surt recollida al DIEC. A més, l'Optimot (6830/2) en diu el següent: Pel que fa a la reducció a *clar* de l'expressió *és clar*, es considera un castellanisme. Tampoc no s'ha d'usar la forma *està clar* amb aquest significat.

Montse: Ya tal, ya tal... A veure és que es veu Rajoy rajava⁵⁶⁰ molt del discurs del Rei però quan el va tenir davant no va dir ni mu, és que no li va canviar ni una coma. Els socialistes, per la seva part...

Cazorla: És que és el Rei, e? Com li canvies una coma al Rei?

Montse: Ja... Com li dius? Mira, Rei... et podem canviar la coma?

Jordi: Mira, Rei...

Oriol: Doncs així, mira, Rei, t'hem canviat la coma, de vegades mira, anant de frente⁵⁶¹... És millor.

Montse: Els socialistes, per la seva part, esperaven que el Rei es mostrés conciliador i fins i tot que digués unes paraules en català, però la Zarzuela va dir que ni parlar-ne.

Si dius t'estimo a la primera cita i a la primera de canvi, no sucaràs.

Oriol imitant Rajoy: Me puedo ir ya? Es que tengo octavos de final de campeonato de petanca de Santa Pola clan, y a estas horas debería estar concentrado con mis compañeros.

Cazorla: Sí, sí, perdoni, no el volíem molestar, faci, faci. Què voleu que us digui, a mi, tot això del Rei em sorprèn bastant, de la història del discurs. Sempre m'havia imaginat al contrari, que era el PP qui li havia escrit el discurs.

Jordi: Sí, es deia això al principi.

Montse: Mai sabrem la veritat, e?

Jordi: Ara ja està, ho ha dit el Periódico, i si ho diu el Periódico...

Montse: Més coses, més coses hi ha.

Cazorla: No sé⁵⁶². Ara resultarà que el dur⁵⁶³ de tot això era el rei Felip i que el van haver de frenar, no sé, doncs fem una cosa. El tenim al telèfon, bueno⁵⁶⁴, encara no el tenim però l'estem trucant i ara podem parlar amb ell.

Montse: Toma! Molt bé. És molt interessant, e, veure, imaginar-te què passa a darrere, no? Tots els fils, tota la trama.

Cazorla: No cal que fem temps, Montse, no cal que fem temps que ja el tenim.

⁵⁶⁰ Paraula no acceptada ni per l'EAD ni pel DIEC.

⁵⁶¹ Expressió castellana.

⁵⁶² Vegeu 156

⁵⁶³ Expressió que consisteix en un calc del castellà amb l'article neutre *lo duro*. En català aquesta traducció literal no es pot fer, i s'ha d'optar per altres solucions com *el que és dur*.

⁵⁶⁴ Vegeu 93

Montse: És que ara m'havia llançat.

Cazorla: Majestad, hable que si no la Montse se lanza.

Algú imitant el rei: Golpistas, nazis asquerosos de Catalunya, la Leche que hebeis mandado Puigdemont a prisió!

Jordi: Hola, majestad, que bien, no?

Algú imitant el rei: Hola, majos! APM, no?

Tots: Sí!

Algú imitant el rei: Què tal⁵⁶⁵? Com esteu?

Cazorla: Bé, però què li ha passat quan ha despenjat?

Algú imitant el rei: Qué?

Cazorla: Golpistas, nazis... i crec que ha dit Puigdemont a prisió?

Algú imitant el rei: A... no, no tranquilo, estaba ensayando el discurso de navidad de este año.

Cazorla: Collons!

Algú imitant el rei: Por que hay que hacerlo con tiempo. Com esteu?

Cazorla: Molt bé, molt bé. Escolti rei Felip, potser és cosa meva, però pot ser que quan vostè es posa així en el mode aquest de fer el discursset, li surti una vena com més agressiva que quan parla vostè en persona més campexanu⁵⁶⁶?

Jordi: Sí, es posa borde⁵⁶⁷.

Algú imitant el rei: Nosé, el lenguaje escrito, pues es verdad que uno no se expresa con la misma fluidez y tranquilidad.

Cazorla: Té per aquí el discurs aquet de Nadal que estava assajant?

Algú imitant el rei: Aver es provisional e?

Cazorla: Sí? Ens el pot llegir una miqueta, aviam⁵⁶⁸ com sona?

⁵⁶⁵ Vegeu 67

⁵⁶⁶ Paraula no acceptada ni a l'EAD ni al DIEC.

⁵⁶⁷ Antipàtic

⁵⁶⁸ Vegeu 289

Algú imitant el rei: Aver, dice: Si por mi fuera, en vez de Felipe VI me llamaría Felipe 155. La culpa de todo la tiene TV3. Que el castellano està desapareciendo de Cataluña, de Baleares, de Galicia y de Valencia. Me quedao aquí.

Montse: Déu-n'hi-do!

Jordi: Li ha fet Toni Cantó el discurs, o...?

Cazorla: Sí, sí, va fortet, e? Trobo.

Algú imitant el rei: Quiza sí que cuando escribo discursos... me convierto en una persona, soy un poco bipolar, sí puede ser. Pero es que sin estar un poco pa'lla lo que tengo en casa no se puede aguantar, eh?

Montse: Ui ui ui, ja hi som.

Algú imitant el rei: No perdona, tengo pesadillas con teixones que me persiguen y mujeres anorexicas que me muerden...

Cazorla: Va home va, escolti, és la primera persona que conec que canvia tant el to quan està parlant normal i quan redacta un discurs, de veritat, no m'ho havia trobat mai a la vida.

Algú imitant el rei: No te creas, hay algunas cosas del procés que es normal, a mi me dan mucha rabia también, yo te soy sincero. Ahora no estoy leyendo el discurso...

Cazorla: A muy bien, y qué le da rabia?

Algú imitant el rei: Pos le va a parecer una tontería, nunca lo he dicho en público, no sé si decirtelo la verdad...

Jordi: Digui digui. Si som quatre gats, va digui.

Algú imitant el rei: No puedo con Puigdemont, os lo juro, no puedo.

Cazorla: Quina sorpresa, i per què això?

Algú imitant el rei: Bueno yo creo que es envidia.

Montse: Això sí que és nou.

Cazorla: Sí, envidia por qué?

Algú imitant el rei: Un poco de envidia, sí.

Cazorla: Sí, però por qué envidia?

Algú imitant el rei: Un señor que se va a casa, a un país extranjero, dejando a su mujer lejos, ay... es que debe de ser maravilloso. Pudiendo quedar con quien considere oportuno sin que su mujer se entere, que cabrón, le odio, le odio, le odio...

Cazorla: Maravilloso. Majestat, crec que hauria d'abordar problemes, els seus personals, abans de posar-se amb els problemes del país. Vull dir, té una mena de bipolaritat que se li escapa en directe i a mi això m'amoïna, sap?

Algú imitant el rei: Es que no sabeis lo que es esto, espera que me llama la bruja. Dime cariño.

Jordi: És que un dia li marxarà ella, ella li hauria de marxar de casa.

Algú imitant el rei: No, no es ella, te lo prometo, no es ella.

Cazorla: Però qui és ella, de qui estem parlant ara?

Algú imitant el rei: No, una que le cae mucho peor a Leti.

Cazorla: Doncs no sé qui pot ser, escolti. Mi madre.

Algú imitant el rei: Has desayunado, amor? Dos guisantes? Eso es mucho para tí eh? Luego estarás todo el día tirandote pedos...

Cazorla: Escolti té un merder a casa que crec que ho deixarem aquí e?

Algú imitant el rei: Ahora entendeis porque no me salen discursos friendlys no?

Cazorla: Sí sí. Però torni'l a revisar, faci una segona ullada, o tercera i quarta, fins i tot de revisió.

Algú imitant el rei: Es que era provisional. Lo único que tengo claro es el final.

Montse: Aviam⁵⁶⁹?

Algú imitant el rei: Feliz Navidad, próspero año nuevo y Quim Torra vas a acabar como Companys.

Montse: Va home! Venga⁵⁷⁰ va! Fora!

Cazorla: Sort que ha penjat. En fi, o...

⁵⁶⁹ Vegeu 289

⁵⁷⁰ *Vinga*

Cazorla: I ara és el moment de parlar de la Champions perquè aquesta nit juga el Barça, que tal i com⁵⁷¹ està el pati últimament segur que palmarà⁵⁷² i, per tant, el que farem és parlar una mica del Madrid que també ahir se la va fotre a Rússia. *Dime algunos 25 palabras. Qué sabes de mi país, Rusia?*

Cazorla: Poques coses.

Monte: Res, res. La veritat, el més important que ahir al Madrid de Julen Lopetegui va caure 1 a 0 davant del tot poderós CSKA de Moscú.

Oriol imitant Florentino Pérez: Bueno pues siguiente noticia hombre, que el futbol no interesa a la gente.

Jordi: Sí que interessa...

Montse: Un moment, senyor Florentino. Hem de posar una miqueta de llenya, e?

Oriol imitant Florentino Pérez: Pues cuidado con ir acumulando mucha leña no vaya a ser que uno deje caer una cerilla y se nos incendie la radio, con tanta leña.

Montse: Ens està amenaçant?

Oriol imitant Florentino Pérez: No, solo os estaba avisando que sería una pena que se quemara toda la finca, y tuviera que hacer aquí unas oficinas de ACS. Y encima es cantonero.

Montse: No, no escolti, quiet, doncs no cal que ho faci que ho matarem ràpid això. El Madrid va perdre amb un gol al minut 1 de partit marcat per Nikola Vlašić, que és una dada irrellevant, però en Cazorla, el molt dallonsis, me l'ha posat al guió per aviam⁵⁷³ com el pronunciava el molt cabrón⁵⁷⁴.

Cazorla: Molt bé, ho has fet molt bé.

(Cançó)

Cazorla: Home, Sergio Ramos, què tal⁵⁷⁵?

Algú imitant Sergio Ramos: Bueno me he sentido bien, no? En Moscú he sufrido la leche y como el míster decidió no convocarme pues yo no he perdido ningún partido.

Cazorla: Però això és molt lleig, no? Perquè al futbol sempre es diu ganamos todos y perdemos todos.

⁵⁷¹ *Tal i com* és una expressió que no està admesa ni pel DIEC ni per l'EAD. La forma correcta és sense la conjunció: *tal com*.

⁵⁷² No admesa ni pel DIEC ni per l'EAD.

⁵⁷³ Vegeu 289

⁵⁷⁴ En català és *cabró*.

⁵⁷⁵ Vegeu 67

Algú imitant Sergio Ramos: En un momento sí. Pero mientras ayer el Madrid perdía en Rusia, pues yo estaba en el sofá con mi globo antiestrés.

Cazorla: A, tens uns globus antiestrès? No ho sabia.

Algú imitant Sergio Ramos: Sí, son los que tiene Pilar Rubio debajo de la barbilla.

Cazorla: Au va, tio, hòstia, sempre estàs igual.

Algú imitant Sergio Ramos: Ayer salí ganando respecto a mis compañeros.

Cazorla: Sí, escolta. Anem al tema important. Estàs millor? Estàs recuperat pel cap de setmana?

Algú imitant Sergio Ramos: Bueno, físicamente estoy perfecto, mentalmente un poco nublaó però ya es de nacimiento .

Cazorla: No, no, no ho dic per això, ho dic pels teus isquios.

Algú imitant Sergio Ramos: Mis isq... mis isj... mis hijos? Mis hijos están monísimos. Les ha pasado algo? Le ha pasado algo a Sergio y Júnior?

Cazorla: No, no els hi⁵⁷⁶ ha passat res.

Algú imitant Sergio Ramos: Dígamelo doctor! Que tiene algo que ver con mi pediatra? Que me estàs acojonando.

Cazorla: Que no collons, Sergio! Que t'estic parlant dels teus isquios! Que es veu que estàs molt fotut!

Tall de veu de l'entrenador del Madrid: «No ha venido porques sus isquios lo van a agradecer el resto de la temporada».

Cazorla: Veus, els isquios, és això que tens aquí a la cama.

Algú imitant Sergio Ramos: Ui, no , pa estar en la cama tampoco es la cosa.

Cazorla: Que no joder⁵⁷⁷, la cama, la pierna, los isquios, sergio!

Algú imitant Sergio Ramos: Yo no tengo de eso, yo lo que tengo es un poco de molestias aquí debajo del culo, eso sí.

Cazorla: Ai mira, és igual, Sergio ho deixem aquí perquè ja es veu que això no...

⁵⁷⁶ Vegeu 133

⁵⁷⁷ És un reneç castellà. No acceptat ni per l'EAD ni pel DIEC.

Algú imitant Sergio Ramos: Yo, yo no he perdido, mis compañeros, sí. Ahora en el partido de vuelta aver si le doy un poco de vuelta a la situación.

Cazorla: No comencis a fer-te la pixa un lio⁵⁷⁸ amb allò dels partits de tornada perquè això és una lligueta.

Algú imitant Sergio Ramos: Una lligueta? No era un isquio?

Cazorla: Això era una altra cosa, ahir vau perdre a la lligueta de la Champions, no és cap eliminatòria i, per tant, no hi ha partit de tornada.

Algú imitant Sergio Ramos: Bueno pues si no hay partido de tornada será porque ellos no se van a presentar y eso es descalificación. Nosotros jugamos con el handicap de nuestra afición.

Cazorla: No hi ha manera. No sé com et podem fer entrar al cap que això del hàndicap no és això, perquè tampoc ho estaves dient bé, sí que jugareu davant la vostra afició davant del CSKA.

Algú imitant Sergio Ramos: Pero no me has dicho que no era una eliminatòria?

Cazorla: És veritat, no ho és, però a la lligueta, primer jugues a Rússia, i després jugues un altre cop a casa.

Algú imitant Sergio Ramos: Entonces sí que hay partido de vuelta?

Jordi i Cazorla: Sí.

Algú imitant Sergio Ramos: Entonces me estàs diciendo una cosa y me estàs diciendo la contraria.

Cazorla: Ai és igual, vés-te'n a cagar, Sergio, de veritat.

Montse: Bueno és que l'estàs liant⁵⁷⁹ al pobre, e?

Algú imitant Sergio Ramos: Es que ese tío quiere parecer tonto y ya no sabe como hacerlo.

Cazorla: Perdona Sergio, farem una cosa, el que farem és nar a publicitat, vamos a publicidad y ahora te explico lo de los isquios, te lo toco y tu me tocas el mío i ia vuràs que bé que ho entendràs.

Montse: Jo no he entès lo de la Pilar Rubio, e? Ara m'ho expliqueu.

Cazorla: També.

⁵⁷⁸ EAD: No admissible.

⁵⁷⁹ Si el substantiu *lio* no està admès ni per la normativa ni per l'EAD, el verb *liar* tampoc.

Algú imitant Sergio Ramos: Te lo explico rápido.
